

SJØ PREDJKANER
wt af
Þeim Siø Ord-
UM DROTTENS
Vors JEsu Christi/ er hañ
talade sijdarst a Krossenum.

Giørdar

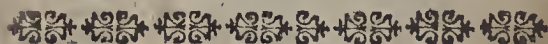
Af

Mag. Jone Þorkelssyne Vidalin

Sup: Skalh: Stift:

Gal: 6. v. 14.

Þad verde mier ecke ad eg hroose mier
nema af Krosse DRotteñs vors JEsu
Christi/ fyrer hvern mier er Heime
ureñ Krossfestur/ og eg
Heimenum.

Prentad a Hoolum i Hialltadal/ Af
Marteine Arnoddssyne/ 1716.

Vel-Edla / Gudhræddre og Dygdumpryddre Hoꝥdings Matronæ,

Hustru Grude Por STEJNS Doottur/

Minne Allrar Æruvirdande Elskuleg re Systur/ Oska eg aꝥ Alhuga Guds Astar og allra Heilla.

Vel-Edla Syster.

Margt a vid morgu/ seiger i Ordshætte gømlum. Þoott ad Synden̄ haꝥe (med ødru Straꝥꝥe/ sem hun tilunned heꝥur) þært margvijslega Siwkdooma in̄ i Heimen̄/ þa heꝥur þo Guds Fødurleg Giæska skickad þvi svo/ ad varla er nockurt þad Mein/ ad ecke ꝥin̄est Lækning vid / eꝥ hun er skynsamlega brwkud i Tijma. En̄ vid Daudanum a eingen

 Lækn-

ing/ nema Guds Daude. Svo ban-væni Mein er Daudeñ/ ad hañ vard ei læknadur/ nema Lijfed dæje/ og med hønum droo Andskoteñ svo svartañ Myrkva yper alla Verølld/ ad hønum vard ecke hroded/ nema Lioos Heimsins slocknade um̃ Nrijd/til þess ad lijsa þeim sijdañ Eylijflega / sem ecke eiska meir Myrkred eñ Liooſed: Og er Daudeñ þeim allra Meina Boot/ eñ hinñ Upphaf allra Narmkvæla / sem ad tapader verda. Nu er eingeñ svo good Lækning ad hun duge/ nema hun sie i Tijma og med Skynseme brwkud/ Svo er og Daude DRottens: Eige hañ oss ad Lækningu verda/ þa hliootum vier Tijmañlega og med hiñe mestu Gudrækne um̃ hañ ad hugsa. Þeim sem hætt er vid nockrum skiædū Siwkdoome/ þeir brwka Iduglega Raad þar vid. Nu kañ þad ecke ad seigiast / ad oss sie hætt vid Daudanum/ helldur er hañ oss viss/ og þad a hverium Deige/hverium Tijma/ hverju Augnablike/ og þvi ma oss þad

einsætt

einsætt þykia ad hafa þessa Tækning jafnan vid Hondena/ og læta hana oss alldrei vidskila verda. Eirn af hinū gomlu Skælldum i Firndene hefur tal- ad a þan Hætt/ Ad sæ sem dæe fyrer Dygdena/ han forgeinge ecke/ helldur undergeinge han. Een eg vil seigia: Sæ sem deyr Christelega / hañ deyr alldrei/ þvi Endurlausnaren seiger / Joh: 11. Hver sem trwer a mig / þad skal skie/ ad þoott hañ deyie / þa skal hañ samt lifa. Þesse Wijsdoomur/ Jeg meina ad deyia Rietllætra Mañа Dauda/ er svo stoor Speke/ ad øll Vero- alldareñar Kuñætta/ øll Þecking Him- entunglaña/Grasaña/Steinaña/Dijr- aña/ Fuglaña/ Fiskaña/ Tungumæl- aña/ er Fævitska hia heñe: z hefr margr vijs Madur skrifad þar um heilar Bæk ur/ eñ eingeñ svo vel kiendt / svo sem DRotteñ JEsus i þeim Hiartnæmu Ordum / er hañ talade under sitt allra helgasta Andlæt a Krossenum/ i hver- sum hañ hefur lagt fyrer oss synduga

Men/ allt þ er ein Christen Maneskia a ad þeinkia og giøra under sijna Burt, þør aþ Neime þessum / svo ad Dauden verde Hene Jngangur til Lijfsens. Nid Fyrsta hns blessad Ord kiener oss ad tilgieþa vorum Ovinum aþ Hiarta / og er þad svo Naudsynlegt Christnum Mane/ ad han gietur ecke an þess erþt eylijþt Lijþ. Þvi vier høþu þad i Skilmæla Daglega/ þegar vier lesum þa þullkomnu Bæn/ er DRotten JEsus heþur feinged oss i Hendur/ til ad bera fram fyrer Natign þeirrar dijrdarfullu Guddoomsins Þrenningar/ og lyktad hana med þessum Ordum: Ef þier þyrgieþed Mønnunum þeirra Avirdingar/ þa mun sa Himneske Faderen tilgieþa ydur: En eþ þier þyrergieþed ei Mønnunum þeirra Misgiørder/ þa mun min Himneskur Fader ei forlæta ydur/ ydar Synder. Þad Annad Orded sijner oss ومtalanlega Stærd Guds Nadar yfer syndugum Mane/ og tekur allan Efa fra þeim/ sem berst vid Daudan / um

þad

þad/ ad Guds Fødurleg Giæska vilie uppgiefa hønum alla Skulldena/ hver-su sem hañ er hinum verstu Syndum hladeñ/ nær hañ Jdrast þeirra af Hiarta. Og þoott ad ecke hafe aller þañveg syndgad / svo sem þesse Stoorbrota Madur/ vid hvern DRottent mællte þesse Lijknar Ord/ þa er þo eingeñ svo Heilagur/ ad ei mune hønum þykia sijn Afbrot noogu stoor/ og mørg sier til Fordæmingar/ þegar komed er ad Reikningsskapar Tijmanum/ og epter eingum viska Meñ svo margar Synder/ sem epter siælfum sier. Þvi giet eg ei añad sied/ eñ ad sw Guddoomlega Fyrerhyggia hafe þvi svo tilskyckad/ ad þesse Vesælingur skyllde verda i samre Fordæmingu med allrar Veralldareñar Frelsara/ øllum þeim til Epterdæmis a Daudastunduñe/ sem a Nafn sijns Eingietens Sonar trwa mundu. Hid Þridia kieñer oss þad/ ad jafnvel þoott vier eigum ad vera blestum tijmañlegum Hlutū afhuga/ nær ad þvi er komed/ ad vier eigum ad

)4(giallda

giallda Gude hina fiodurstu Skulld/ pa er pad eingafnvetgeñ honum a moote/ lœngtum helldur af honum boded ad hafa Gudrœkelega Forsioon fyrer Nœ-ungum vorum og Vandamønnum. Pad kieña oss Dæme Gudhræddra Maña/ hiñs gamla Israels / og svo Davids Israels Konungs / svo og liet Gud seigia Ezechiæ Konunge: Giør Radstøfun þiis Hws/ þvi þu skallt deyia. Po miñer oss allra hellst a þessa Kiærleikans Skylldu blessad Dæme Guds Eingietens Sonar vors Frelsara. Eñ til þess ad hañ kiende oss/ ad ei skylldum vier þvijnga oss med ofmikillre Sorg fyrer vorum Astvinum i Dauð-ans Tijd/ hverfu sem þeir væru munad-arlauser epterlætner/ þa hafde hañ ecke stoor Vmsvif fyrer ad radstafa siñe elskulegre Moodur/ helldur fool hana alleina a Hendur sijnum falæfum Lære-svein. Drotteñ liet oss epter eina Bæn/ hveria aller Christner Meñ Daglega brwka til ad framfera sijna Naudþurft med

fyrer hiñ Alvallda Gud/ þar i eru Sis Bæner/ eñ alleina ein hliodar um̃ Lijkamans Naudsyn. Christeñs Mañs Daude a hañs Lijferne lijkur ad vera/ þvi talade z Orotteñ Sio Ord a Kross enum/ og var alleinasta eitt þeirra um̃ lijkamlega Nute/ svo ad hañ kieñde oss þar med ad eitt være Naudsynlegt/ sem er ad bwa sig til Daudans / allt hitt mætte vera svo sem Niæverk hiæ þvi ad reikna : Skylldu Meñ þvi ecke plaga sig med Vm̃hyggiu mikellre fyrer þvi / sem ad Gud giefur sijnum Elskendum / jafnvel þa þeir sofa. Nid Fiorda og Fimta sijna oss Ostimræde lega Þolenmade Guds eingietens Son ar. J honum bioo oll Fylling Guddoomsins Lijkamlega/ svo sim̃ Paulus vottar/ samt þreyngde svo Kvoleñ ad hañs Natturlegum Lijkama og Sælu / ad hañ þyrste wt af Opraun Þijslaña/ og þo Talade hñ þesse allra hoogværustu Ord : Gud miñ / Gud miñ / hvar fyrer hefur þu yfergiefed mig. Þaug eru

Vpphaf hiñs Tuttugasta og añars Davids Psalms / er allur hlioodar um hina Bitru Pijnu Drottens a Kross-enum/ og svo um hañs orugt Traust um Frelsunena af Daudanum. Nu liggur oss a eingu meir i hiñe stijdurstu Baraattu vid Daudañ/ eñ a Þolenmæd-eñe. Vitum þvi / ad Fadereñ liet siñ eingieteñ Son lijda svo miklar Pijsler a Krossenum/ svo sem nægia kuñe hañs Guddoomlegu Riettlæte og Endurlausn Mañkynsens/ eñ ecke þramar/ svo skuluñ vier og meina / ad þegar Lijkamañs Veikinde þvinga oss i Bana-Sootteñe/ þa lætur hiñ Trwfaste Gud oss þo ecker lijda fram yþer þad/ sem vier fa-um stadist/ og alleina þad/ sem kuñe ad tilreida oss þess betur honum i Hendur/ eñ ecke meira. Eigũ vier þvi ad hug-sa/ ad þegar Siwkdoomureñ pijner oss hvad sarast/ ad Gud hafe oss þess mei-re Dijrd z Sælu ætlad/ hverrar Smeck ur og farsæl Epterbid/ ad deyþer alla Lijkamañs Kvol/ nær Guds Ande upp-

vekur

vekur hana i vorre løsnu Tialldbwd/ þegar hun tekur til ad sundur-glidna i Fiorbrotunum: Og er einge Efþe a þvi/ ad hñ er oss þa hvad nærstur/til ad syna oss iñ þyrer Himnarykis Dyr/ um̃ hvertar vier eigum nærre Samstundis ad ganga i Vors Herra Føgnud: þvi til þess var JEsus yþergiefeñ i synu Dauda-Strijde/ ad vier aþ Hølogum Anda skylldum ecke verda yþergiefner/ þegar oss mest alæge. J hinu Siotta Orde DRottens/ er øll vor Sæluhialp iñefaleñ. Allt hvad hñ blessadur hafde lided þ Syndarañ frꝛa Moodur-Lijfe z þaangad til/þ var þa þullkomnad z þull nadar Gialld wtlagt fyrer Syndena/ svo eckert var epter nema ad deyia. Og hefur hañ þvi hier openberlega lyst a Krossenum/og giefed øllum Sañidrañe de Mañeskium fulla Qvittantiu þyrer alla þa Skulld/ er þeir ættu Gude ad giallda/ Eñ neglt þa Hangskriþtena a Krosseñ/ sem moote oss var. Og med þvi ad Trwen er alleina þad/ hvar þyr-

er Mañeſkian hoolpeñ verdur/ þa heþur hañ under ſitt Andlꝏt þeinged oſſ þeñañ Grundvoll til ad byggiá vora Tru a i Andlꝏtenu/ hver alldrei kañ ad ſkeika/ þo Himeñ og Jord þorgꝏnge. Og hver ſem ad honum nꝏr (eñ honum nꝏ aller þeir ſem þad af Hiarta girnaſt) þoott alldrei haþe hñ ſvo marg ar Synder a Bake/ og ecke nema eina Stund erþidad i Vijngarde DRottens/ hañ mꝏ þull oruggur ſeigia med Paulo 2. Tim. 4. Eg heþe goodre Barꝏttu bareſt/ eg hefe Skeided fullkomnad og heþe Trwna vardveitt. Framveigis er mier aþſijdis logd Corona Riettlꝏteſins/ ſem DRotteñ hiñ Riettlꝏte Doomare mun giefa mier a þeim Deige. Þad Siounda og ſijdarſta Ord Vors Lauſn ara/ er hid allra Huggunarſamlegaſta/ þar hañ fool ſiñ Anda a Hendur Fodurnum/ þvi hañ heþur ecke einaſta aþhendt honum ſijna Heilogu og Oþleckudu Sꝏl/ hver ed ecke viſſe af Synd/ helldur og i Krapte ſijns Andlꝏts og allrar

allrar Forþienustu allra þeirra Sæler/ sem verda eirn Ande med honum æd-ur enn þeir andast/ svo ad nær þeir haþa leitast vid epter þeim Krapte/ sem Guds Ande verkar i þeirra Breiskleika / ad fylgia epter sijnum Hertoga i Daudans Strijde/ þa meiga þeir med fullu Trau ste fela sinn Anda Gude a Hendur/ þvi hann er honum ædur bvolenn med þessu JEsu Andlaats Orde / svo ad einginn Magt / hverke Diofull nie Helvijte/ hverke Synd nie Daude kann ad slijta off aþ hanns volldugre Hende/ ꝫ øllum Hlut um stioornar/ bæde a Himne og Jordu.

Nu fyrer þvi Vel-Edla SYST-er/ ad hinum gooda Gude hefur þocknast i Rꝫad sinne ad vitia Idar med þeim Krossburde/ ad þier haþed mꝫatt sia a bak Idar Hiart-Kiærustu Astvina umm nockra Stund / enn hefur þo temprad þessa ydar Sorg med þeirre Rijkuglegre Huggun/ ad þier haþed sied þa skilia vid þennann vonda Heim/ med Gudrække-legum og Christelegum Underbwninge/

epter

epter Dæme síns Frelsara/ svo ad þiet
viteð þa nu undañ ydur þanra i þa ey-
lífu Glede/ sem ecke hefur Auga sied/
og ecke Eyra heyrt/og ecke hefur i nock
urs Mañs Hug edur Hiarta komeð:
Þa hefur mier til Hugar komed ad
bioda ydar Gofugheitum þessar ein-
falldar Predikaner wt af þeim síðustu
Ordum DRottens JEsu a Krossenum/
til litillrar Þacklætis Miñingar alls
ydar Atlætis vid mig og mína/ hvad eg
og giore med þessū fáam Ordum. Lýð-
till er þesse Skeinkur ad soñu af miñe
Hende/og ecke þess verdur/ad hañ a eirn
Hatt kuñe ad sambioda ydar Dygda-
ríke. Eñ sie hañ meteñ epter hañs
Persoonu/ fra hverium hañ er i fyrstu
komeñ/þa er hañ bæde stoor og þarfur/
þvi ad þesse giæskurīku Ord Vors Frel-
sara/ eru sá Lærnisdoomur/ er sierhver
Christeñ Madur ætte ad taka med sier
i sína Dauda-Sæng/ og þeim alldrei
wr Miñe sleppa/ þar til ad DRotteñ
blessar oss/ svo ad þegar aller Lýkam-

añs

añs Kraptar eru ad Þrotum komner/ og vier svo ad seigia, ecke lifum framar/ þa liþe Christur i oss/ og ad hvert sem vier liþum edur deyium / þa sieum vier Christi. Og ad þessu svo fyrermælltu/ vona eg ad ydar Vel-Edla Kveñ-Prydde mune virda þessa mijna litla Þienustu/epter þvi sem eg heþe Siñe og Vilia til ad þocknast ydar Systur-Dygd/ eñ ei epter þvi sem eg ætte edur Skyllda mijn bijdur. Oska ydar Goþugheitum svo ad Enda sem Upphaþe/ Guds Astar og Vinattu/og ad hverke Daude nie Lijf/ hverke Einglar nie Hofdinga Dæme/ nie Vellde/ hverke þad Nærveranda nie Epterkomanda/hverke Hæd nie Dypt/edur nockur oñur Skiepna þære skiled ydur vid þañ Kiærleika Guds/sem er i Christo JEsu DRottne Vorum.

Þess Oskar af Alhuga

Ydar Vel-Edla Kveñprijdis

Einlægur og alls Goods uñands

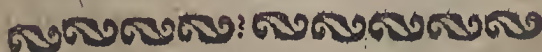
Vinur og Tænunge/

Jon Thorkelsson Vidalin.

Til Lesarans.

Yrer þvi ad eg merkt hefe/ ad þær Bækur/ sem ad utskijra Historiu Pijnuñar og Daudañs DRottens Vors JEsu Christi/sieu ad mestu utgeingnar/ þa læt eg þessar einfalldar Predikaner utgannga til þess/ad þær lesast meige um Fostu Tijmañ/ asamt Pijningar Historiuñe/ aþ þeim/ sem ecke añad haþa. Oskande aþ Alhuga/ ad þær verda mætti Gude Þrij-Einum fyrst og fremst til Lofs z Dijrdar/ eñ Christelegre Kyrkiu til Uppbyggingar/ og hañs Bornum þar iñe til Salar Nota. Þad Vænheyre Gud/ fyrer JEsum Christum/ Amen.

J. Th. V.

Añar Formaale.

Vinsamlegum Lesara/ Heil sa og Fridur.

SAfnest til samaũs/ og heyred/ Syner Jacobs/ Heyred/ seige jeg/ Jsrael Fødur ydar. Þessum Ordum talade fordum Daga Forfaderen Jacob til Sona siña a deyianda Deige/ þa hañ giørde sitt Testament / og blessade hvern þeirra med eitne sierdeilislegre Blessan/ Gen: 49. Vor blessade Endurlausnare JEsus/ sem komeñ er af Jacob og Fedrunum epter Holldenu/ Rom: 9. Hver ad er og Fader Eylijfdareñar/ Esa: 9. Og i hverium hiner Heidnu eru ordner Andleg Jsraels Børn/ Samarfar og Hluttakendur Guds Føðurs Fyrerheyta fyrer Evangelium/ Eph: 3. Hañ hefur seige jeg / talad til vor a deyianda Deige i þeim Testamentis Ordum/ hver hañ

talade / ecke i reiddre Hvildar-Sæng / ecke a hægum Kodda / sem Israel / helldur ap Krossenum / a hvern hañ var med Jarn-Gøddum negldur a Hendum og a Footum / Og i þessum siinum Testamentis Ordum heþur hañ ecke einasta toolþ Persoonum / svo sem Jacobs Syner voru ad Tølu / helldur hverre og eirne Naad-purþande Saalu fierdeilislega Blessan / Huggun og Hiartans Endurliiþgun epterlaated. Þesse hañs seinustu Testamentis Ord eru ecke siidst a medal allra þeirra Orda / sem JEsus heþur talad / bæde Ande og Liiþ / Joh: 6. Hañ talade þaug ad søñu med ørmættre Tungu / þa hun i Kvøleñe under Daudañ lodde vid hañs Goom / Ps: 22. Eñ samt eru þaug Kraptur Guds til Saaluhiaalpareñar / hverium þeim sem trwer / Rom: 1. Þegar Postuleñ Petur saa JEsum i hañs Forklaaran a Fiallenu Helga / og heyrde Moysen og Eliam tala þar vid hañ um hañs Utþør / sem hañ munde full-

fullkomna til Jerusalem/ sagde Petur til hans: Meistare/ gott er oss hier ad vera/ og giørum hier upp priaar Tialld-bwder/ pier eina/ Moysi eina/ og Eliæ eina/ Luc: 9. J pessare Book/ sem pier kiemur nu fyrer Siooner / Vin-samlege Lesare/ vyrdest mier ad henar Author Vel-Edla/Vel-Eruverdugur og Hælærdur Mag: JON THOR-kelsson Vidalin, Biskup Skalhollts Stiptis/ svo sem vid sijna Hønd leide pig og mig uppa eitt Fiall: Eige Fialled Lybanon/ a hveriu Faber Sta-pulensis helldur ad Forklæran Herrans vors JEsu Christi hafe skied: Eige uppa Fialled Sina / hvar ed / epter Meiningu pess Frooma Ephræmii Christur skyllde hafa forklæraft: Og a hveriu Fialle Gud liet sig fordum Daga siaa og heyra med Elldingum/ Reidarprumum/ z sterku Lwdurs Hlioo-de / Exod: 19. Ecke uppa Fialled Tabor/ sem Fedurner seigia samhlioo-

 da ad

da ad vered hafe Forklaranar Fiall vors Frelsara JEsu / hvar Petur villde giora þriar Tialldbwder/z so ad seigia/hafa þar sitt Himnarijke a Jord unne : Helldur erum vid hier leidder til eins audvirdelegs Fialls/ sem er Fialled Golgatha / fullt af Hausa-Skielium og rotnum Beinum aumkunarverdra Syndara / hverier a þessu Fialle vegna sinna Glæpa Lijflatner voru. A þessu Fialle er Aufhorfens Asetningur ad sijna JEsum eige svo sem i hans Forklaran/ helldur i hans stærstu Nidurlægingu : Eige i skijnande Himneskre Byrtu/ i hverre hann liet Petur sia sig a Fiallenu Helga/ 2. Pet: 1. Helldur leider hann JEsum hier fyrer Siooner al,Blooduganu og Beinum hladenn fra Hvirfle og allt til Ilia/ svo sem þad rietta Slatrunar Lamb/ og Foornfæring fyrer Illvyrkiana og allrar Veralldarennar Synder. A þessu forsmanlega Synda-Straffs

Fialle/

Fialle feraum vier ad sia sialfan Gud/ og heyra hann talande til vor Mann-anna / enn þo ecke i Elldingum nie Reidarþrumum / sem a Sina Fialle/ helldur talar hier sa Odaudlege Gud under sinn Dauda Ord Hiaalpræde sens/ Ord Huggunarennar og Ord þess eyliijfa Lijfsens/ Joh: 6. J sijnu Testamente fyrer-sagde Forfadurenn Jacob Sonum sijnum þad/ sem epter hans Dauda munde a þeirra Daga drijfa: J þessum sijnum Sis Testamentis Ordum seiger JEsus oss fyrer/ hvad yfer oss mune koma/ef vier hans Ordum fylgium/ sem er ein Owtseigianleg og Dijrdarsamleg Glede og eylijft Hiaalp-ræde Saalnanna/ 1. Pet: 1. Og med þvi ad þesse Book mijns Vel-Edla Collega hefur borest mier i Hendur/ hefe jeg hana med Athuga yfer lesed: Og af þvi jeg hefe i henne funded mijnu Hiarta eina Gudlega Fullnægiu/ virdest mier ei tilheyrelegt/ ad vera svo

Opundsſamur vid Guds Goþnud hier i Lande / ad lꜳta Bookena ecke Almeñia verda og a Prent wtgꜳnga / ollum þeim ſem hana vilia Jdka til ſañrar Sꜳlareñar Nytſeme: Sierdeilis / þar ſem i voru Moodur-Mꜳle er ongva þa Book ad þꜳ / ſem wt af fyrer ſig / hondlar uñ þaug Sio Christi Ord a Kroſſenum / þo nockrar Bækur kunne eñ nu til ad vera wt aþ hañs Pijnu almeñelega. Eñ jafnframt þeſſu hefe jeg / Vinſamlege Leſare / ad miñaſt a / ad i Book þeſſare framkoma þornſtofud Ord / hverra Bookſtafan jeg heþe ei viliad umbreita / þar jeg veit hun er riettare og betre / eñ ſw nijrre / ſem uñ nockurn Tijma hefur vered brwkud / vonande ad eingeñ mune ſig a þeſſu ſteita kuña / ſierdeilis þar þvilijka Bookſtaþan er og i ſialfre Bibliunne ad þiña / einkañlega i þeirre / er ſꜳ Lofsverde Biſkup Sꜳluge Herra Gudbrandur liet

fyrſt

fyrst wigmanga. Og være Oskande ad vort rietta og gamla Moodur-Mæal/ eñ ecke afbokud bramande Tunga / (jeg vil ei seigia Mællepsa) mætte i þessu voru Fodur-Lande/ þvi og sialf-um oss til Æru vidhalldast. Brw-ka nu þessa Book/ Christeñ Lesare/ med Gudrækne / og ef þu þad gior-er/ voga jeg ad lofa þier/ ad þu ei siſdur eñ Petur a Fiallenu Helga piſk-er i heñe Vnadsemd þijns Hiarta: Og þa mun þiñ Blood-Brwdgume JEsus / sem fyrer þig er dæeñ / i þier lifa / i þier biggia / i þier Riett-læte / Frid og Fognud / Þoleñmæde og Huggun / Trw og Von/ Mpsk-unsamlega verka: Ja i þijnu Hiar-ta sitt Andlegt Rijke byggia / og ad þu med honum og hañ med þier lifa og rijke Eylijflega / Hvers þier og øllum Guds Børnum af Hiarta Oskar þiñ z þeirra velviliadur Vin z Þienare.

Skrifad ad Hoolū i Hialltad. þañ 28. Februarij/ Añno 1716. STEJNN Jonsson.

J. N. K. G.

PREDIKUN

wt af þui

Fyrsta Orde Drottens JEsu Christi a Krossenum.

Fader fyrergief þeim þad/ þuiad þeir vita ecke hvad þeir giøra.

Or Blessadur Endurlausnare DROtten JESus talar þannen um siálfann sig/ Math. 23. Eirn er Meistare ydar Christur / enn þier erud aller Brædur. Hvad hann heffur ecke alleinasta sagt med Munnenum/

helldur eirneñ a Døgum Nierviſkar ſiñ-
ar framkvæmt i Verkunum. Þar er
eckert Ord edur Atvik i allre hañs Negd
an/ſem upp er teiknad og i Fræſøgur
ſært/ad ecke ſie þad Frioþſamt af þarþ-
leguſtu Neilrædum til Lijfs og Sælar.
Og er þad ecke um̃ Skor-fram̃/ad hañ
nefneſt GUDS RJETTlæteſens/
hia Malach: 3. Þvi þirr ma hid bleſſ-
ada Lioos Veralldar (er hiner Spoku
kalla Auga Neimſins) miſſa ſijna Bir-
ſu/eñ ad Liome Fødurſins Dyrdar/Ebr.
1. kuñe ad vera æn hiña ſkiæruſtu Gud-
domſens Geiſla/ ſem bæde i Lifnade og
Lærdome wiſtrialaſt eñ þa i Dag til all-
ra Mañа/ og þreingia ſier i giegnum
Myrkur Veralldareñar iñ i þeirra Au-
gu/ hvorium hun hefur ecke ſett a Na-
ſer Brillur Nolldlegrar Fyſne e Dramb
ſamlegs Lijfernis / Svo ad Siaande
þa ſiæ þeir eige/ og heyrande heyre
þeir eige/ Act. 28. Svo þad mæ jæta
ſatt ad vera ſem Johañes um̃ hañ talar
Cap. 1. J hønum var Lijfed/ og Lijfed
var

var Lios Mañaña/ og Liosed Lyser i Myrkrunum/ eñ Myrkureñ hondludu pad ecke. Og hver er sa pad vilie ei med Hiarta og Muñe jata? Hañ gieck i kring/giorde gott z grædde alla/ Math: 9. Alla Hlute giorde hañ vel/ pvi Dausa liet hañ heyra/ og Mællausa tala/ Marc. 7. Hañ kiende med Muñ-enum/ hañ sa Aumur a þeim Boludu med hañs blessudu Augum/hañs Mysk-unar Eyru voru opeñ vid Koeinstøpun hiña Naudstoddu/ hañs diwpu Mysk-unar Idur hrærdust af Medaumkan yþer Eimdum þeirra sem voru Limer hañs Lykama/ af hañs Holldе og af hañs Beinum. Hañ pañ Krapt wt af sier ganga mote þeim Trwudu/ hañs signudu Hendur hoof hañ ad Himne upp til Bænareñar/ hañ took sier Brauded i Hendur til Blessunar/ hañ æhrærde pa Siuku þeim til Lækningar/ hañ wt-deilde syndugum Moñum sitt blessada Hollд z Blod til hiælpsamlegrar Naut nar. Og hver er su Dasemd miñ Herra

 JEsu

JEsu/ sem ad ecke ollu fegur skyne i þynu heilaga Lijferne / en hin biarte Himensens Herskare a Festinguñe? Þad kan eingeñ svo vel ad wiskyra sem hin vellærda Tungan/ er sagt hefur: Læred af mier/ þvi eg em Heogvær z af Hiarta Lijtelætur/ Math. 11. Nu þo ad oll JEsu Umgeingne hier a Jordune sie hin skiæraste Dygda-Speigell Christ-ens Maños/ þa skyn hun þo hvad feg-urst i hans Dauda og Þynu-Historiu.

Þegar Myrkur Daudans tooku til ad skiggia a Sool Riettlætesins/ þa var heñar Birte mest i Dygdum og Epter-dæmum/ þegar þaug blessudu Augun/ sem eru Þusundsiñum skiærare eñ Scol-eñ tooku til ad sia ecke leingur/ þa lioom-udu þaug allra biartast i Bendingunum til vor sindugra Maña/til ad kieña oss hina Andlegu Vopn-Fime i þvi styd-arsta Dauda-Stryde. Odrum siñum hafa hans Naadar-Læker wtfloted til allra Maña/ hier hefur hañ upploked Underdiupn siñar Guddomlegrar Giæ-

sku. Tijtt hepur hñ nuñst vid hana sem hñs hiarta elsk' mz Kosse sijns Muñs/ Cant. 1. Hier er Elskañ ordeñ hönum svo sterk/ sem Daudeñ Ibid. 8. Hañs Matur og Dryckur var ad giora þess Vilia sem hañ sende/ Joh. 4. Eñ hier er hañ Fodurnum hlijdeñ ordeñ allt til Daudans/ ja allt til Krossens Dauda/ Phil. 2. Fyrer þvi krepur S. Paall þess Ebr. 12. ad þeir haße þetta fyrer Augum sier sem eru med Guds dijrmætu Blode Endurkeypter/seigiande: Miñist a þañ sem Motmæliñ þolde aß Syndurunum i giegn siaalßum sier/ ad þier vanmegnest ecke yferkomner i ydar Hiortum. Paalus þeckte eckert þad/ sem svo vel mætte kieña Syndaranum ad rekia Blood-Ferel sijns Heilsugiaßara i giegn um margskonar Hörmungar iñ i hañs Dijrd svo sem Ihugan þessa / þar trwande Mañs Auga lijtur hid saklausa Guds Lamb/hangande a hinum smaanarlega Krossens Gaalga under allrar Veralldareñar Syndum/ og þvi seigest

hañ eckert gyrnast añad ad vita eñ IEsum Christum og hañ Krossfestañ 1. Cor. 2. Vier eigum og þañeñ lyndꝫ er ad vera/ þviad i IEsu bitru Kvol/ sem hañ þolde fyrer vora Skulld er hañ oss fyrer Augum afmaladur med hañs Heilaga og Dijrmæta Blode/ i hvoriu hañ þvode siñ Mottul a Deige vorrar Heilsugiafar/svo þar var eingeñ Mynd edur Alit a honum: hañ var Forsmaan Mañaña og Fyrerlitning Folksens/ svo Meñ huldu sijn Andlit fyrer honum/ forsmadu hañ og einkis virdtu/ nema þeir sem Trweñ sijner/ ad hañ hefur bored Krankdæme vor og Ørkumslum vorum a sig hladed/ so Hegningeñ hefur a honum leiged uppa þad vier Frideñ hefdum/ og ad vier erum fyrer hañs Beniar heiler vordner/ Esa. 53. Og þesse bloodug Asijnd Eingietens Sonar Guds ætte ad temia oss i Medlætenu/ styrkia i Motgangenum/ og wtsløckva i oss alla Elsku til Heimsens og sialfra vor/ eñ upptendra Kiærleikañ til Guds

og

og Naungans/ ſvo oſſ giore fwſa ad forlata þeim/ et oſſ i mote buora/ þvi i Kraple þeſſarar oſſrmætu Foornar/ i hvorre Gud forlykade Verolldena vid ſialpañ ſig/ hepur hiñ Ypparſte Preſtur og mykle Nyrder Saudaña 2. Cor. 5. beded fyrer ſiñum Kvolurum med þvi fyrſta Orde/ er hañ talade a Kroſſenum/ og ecke einaſta fyrer þeim/ helldur fyrer ollum oſſ ſyndugum Moñum/ er þad gietum ey aþ oſſ bored/ ad vier hoþum Konung Dyrdareñar Kroſſpeſtañ med illum Athoþnum vorum/ i hverium hañ erviðade. Eñ þu ſm þad heyrer/ Chriſt eñ Madur/ og higgur þar ad/ lat þier þad ſama ad þu pryſſer Dauda DRott/ eñs fyrer hvorn þu liþer/ i þvi ad fylgia hañs Dæme / og forlat þeim aþ Hiarta er vid þig opgiort hapa. Svo athugum nu tvent hier aþ.

1. JEſu breñande Elſku til ſyndugra Maña.

2. Hvorneñ vier eigum i hañs Fotſpor ad gænga.

Eñ þu sem barst vorar Synder/virdst þu ad giefa oss þiñ Anda hier til / sa ed leide oss i allañ Sañleika/ Amen.

EE talar St. Paull uñ Elskuna Christi / ad hun se ædre ollum Vitsmunum/ Eph. 3. Ecke einasta þess vegna/ ad eckert er til allra Sælar og Lijfs Nota gagnlegra/ eñ sa Kiærleike/ er rieff frwud Guds Børn hafa a Christo JEsu / helldur og hiñs añars/ ad. sw heita Ast er JEsus hafde a oss i Syndeñe daudum/ hun yfergnæfer alla Mañlegañ Skilning/ og hana kañ eingeñ syndug Tunga med Ordum wt ad skyra. St. Paull seiger uñ Kiærleikañ 1. Cor. 13. ad hañ leite ecke þess sem hañs er : hafe þad nockur sañad/ þa hefur JEsus ollum betur/ er hañ bad siñ himneska Fodur fyrer sijnum Ofsoknurum. Hvar eru nockurn Tijma þvilijk Dæme? Hañs blessada Holld var sundurkramed af Bondunum / hañs Asiona

Asiauna apmyndud ap Aviakunū/ præten ap Pæstrunum/ hañs Biodrisa Ly-kame sundursliteñ ap Nwdstrokunum/ hañs signada Nøpud sundurstunged ap Pyrne Broddunum : hañ var Mætt-prota vordeñ under hiñe pungu Krossens Byrde a Beigenum/ og æn allrar Miskunar var hañ særdur og lemstradur a øllum Lidum og Limum/ hañs Neidur voru a Krosseñ negldar/ hañs Fætur i giegnum stængner/ hañ var flettur sinū Kladum / og so sem ein Bølvan upp-heingdur a mille Himens og Jardar til Spotts z Nædungar fyrer allra þeirra Augum er fram hia geingu / og skooku sijn Nøpud yfer slijkre Forsmæn/ samt heyrde eingeñ ap hañs Muñe neckurt Opoleñmædes Ord : Eckert talade hañ um þessa herpelegu Pijsl / eckert um þeirra Nardud er hañ Krossþestu/ eckert um þeirra Brijxle er hañ dærudu/ alleina slaut þesse Likuar-Ræda wt ap Bruñe Myskunareñar/ z þeim Borstu a hvoriar Nædeñ er wtzhellt/Ps. 45.

Fader fyrergief þeim þad/þvi þeir vita ecke hvad þeir giøra. Hvørium þa? Þeim sem mig oƷsokku/ bundu/ hræktu i mitt Andlit/ siou mijna Asionu/ Nwdstryktu mig/ Þirnum Coronudu/ Krossþestu/ þeim ed mig nu lasta og nijda / skaka sijn Hofud yfer mier/ z med allskyns Hadungū vanvirda/ Fader Ʒyrergieƺ þeim þad / Þeir eru þo Hollð af mijnu Hollde / Eph: 5. sem mitt Hollð i sundur slijta/ Bein af mijnum Beinum/ er mijn Bein i sundur meria/ þeir eru þo þijner Synder fyrer Skøpunena / sem nu gioraft Dioƺulsens Børn fyrer Yƺertrodsluna/ miñst ecke þeirra Illgiørda/ helldur þiña miklu Myskunsemda/ Lijt ecke til Synda Illvirkiaña/ helldur þess Lausnar Gialds sem nu er eg fyrer Illvirkiañ wtad leggia/ Fyrergieƺ þeim þad kiære Fader / þvi þeir vita ecke hvad þeir giøra. Þesse er

mn eþa Meiningen̄ i Bæneñe vors End urlausnara: Eñ seig mier Christeñ Madur / hefur þad nockrum Mañe i Hug edur Hiarta komed hvilykt ad sie þesse Gudđomlega Elska? Edur kañ þad nockur Eingla edur Maña Skilningur ad grypa? O Herra Gud / hier um̄ er þad sañ-kveded sem Salomon i Lofkvædenu talar i Brwdgumans Orda Stad Cap. 8. Elskañ er sterk svo sem Daudeñ / og Vandlætingeñ þwng svo sem Helvijted / Ellds-Glædur eru heñar Glædur og eiñ Elldsloge / mykil Votn kuña ecke Elskuna wt ad slockva / og Vatnsþolleñ þær hana ecke kafed. Þeg ar hin mykla Hetia Esa. 9. stood ad þvi Ervide ad kasta vorum Syndum i Hafsens Diwp so þeirra yrde ecke miñst ad Eylyfu / Mich. 7. þa vard hañ wthelltur svo sem añad Vatn / hañs Bein glödnudu og hañs Hiarta brændnade so sem Vax i hañs Ydrum / Ps. 22. þo kuñe ecke Flood Reideñar ad slockva Elld Elskuñar / Straumar Motlætinganña

ingaña þornudu upp aþ Kiærleikans of-
ur Hita/ ſvo ad Hañ gleimde ſiælþum
ſier/ eñ miñteſt þeirra er Honum mote
giordu. Hañ ſiñte ecke þvi aþ hvor-
ium hañ var deyddur/ helldur fyrer hvor-
ia hañ doo/ Hañ læknade þa er hañ ſær-
du/ hañ bad þeim Lijfs er hañ Lijflietu/
Hañ ſampijndeſt þeirra Eymdum er hñ
pijndu/ Hañ bad þeim Vægdar/ er an
allrar Vægdar med hañ hondludu/ hañ
bad þyrer ollum/ þvi hañ var Kroſſþeſt-
ur aþ ollū/ þar um̄ ſpaer Eſajas Cap.
53. Hañ heþur bored margra Synder z
beded þyrer Ofertrodſlu Mønunum /
medal hvørra og erum vier / hvørra
Synda-broddar hafa hañs Bleſſada
Nøþud ſtunged og hañs Hendur z Fæt-
ur a Kroſſeñ neglt/ hvøriu til Vitnes
eru St. Pæls Ord/ Heb. 6. er hañ ſeig
er um̄ þa er traudlega eiga Apturhvarfs
Von/ ad þeir Kroſſþeſte ſier ad nýu
JEſum Chriſtum/ hvar aþ audſæt
er/ ad aller hafa hañ Einuſiñe Kroſſ-
feſtañ/ fyrer þvi er hañ og eirneñ For-
lijkun/

lijkun/ ecke einasta pyrer vorar/ helldur fyrer allrar Veralldareñar Synder/ seig: Johañes/ 1. Joh. 2. og eitt Siñ ꝥ alla daeñ. O Herra Gud/ hvad skallt þu nu endurgiallda Gude Saala miñ fyrer allt pad sem hañ hefur giort þier/ eñ þa mdur eñ þu varst til? Maklega hefur hin Guddomlega Elska prijsad siñ Kiærleika i þvi/ ad hun gaf oss siñ Son þa vier vorum hañs Ovinir/ Rom. 5. Sa heite Elskuñar Brune mætte smellta Hiarta Syndarans i honum/ svo sem añad Vax/ ad Sonur lifanda Guds a Krossen uppheingdur og af ollum forlateñ/ og jafnvel af sijnum Himneska Fodur yfergiefeñ/ liet sier fyrst allra umhugad vera ad afbidia þeirra somu Synda-Straff/ sem uppþurkudu hañs Krapt i honum sem adra Skum / svo hñs Tunga lodde vid hñs Gom/ Ps. 22. Hañ bad Fridar þeim Olmu Hundum er hañ umkrijnkt hofdu/ þeir ed i giegnum stungu hañs Hendur og Fætur/ svo oll hñs Bein mætte telia/ eñ þeir horfdu
þar

þar a/ og ſæu Villd ſijna a honum/ Pſalm. 22. Hvad ſkyllde eg giora þier ſæger DRotteñ Gud vid Ephraim? ſkyllda eg ecke giora vid þig ſvo ſem Adama og Zeboim/ eñ mitt Hiarta er umhvelpt i mier / og mijn Ydur breña aþ Yoran/ þvi eg vil ecke fullkomna Verk miñar Bræde/ þviad eg em Gud eñ ecke Madur Hoſ. 11. Eñ hvad hoþdu þÿſer forþienad miñ Herra JEſu? Ad Lijkþræ heþde Samſtundes upp eted þeirra Hollð/ ſvo ſem Mariu/ þad var allt opſlijted: ad Sirꝛþar-Naþed heþde þreckt þeim/ ſvo ſem Pharaoni og hañs Hermoñum/ eñ þad var ei Jaþn-vægt vid alla þÿſa Jllſku: ad Elld ur aþ Himne heþde yþer þa falled og fortært þeim ſkyndelega ſvo ſem þeim tveñum Fimtijer er Acab giorde þra ſier til Eliam/ eñ þeirra bølvud Bræde var eñ þa ſtorkoſtlegre/ ad Jordeñ hefde gleypt þa liþande ſvo ſem Core/ Datan og Abiram/ og ad þeir heþdu kviker til Helvijtes fared/ þad voru þeirra for-

þient

þient Laun/ samt hrærdest hañ Med-aumkunar yfer þeim/ þa eingeñ hañ aumkade/ hañs Hiarta brast i honum svo hañ hlaut þeim Myskunsamur ad vera/ Jer. 31. þa honum eckert Auga Myskunade/ hvar fyrer aþ þvi hañ var bæde Gud og Madur komeñ af Fed-runum epter Holldenu/ & þo ei ad siður Gud blessadur yfer alla Hlute um̃ allder Amen/ Róm. 9. Þegar hiñ Eingietne Sonur Guds/ i hvorium honum alleina vel þocknast/ beidde siñ Himneska Fodr/ ad hiñ beiske Kaleikur mætte fra sier takast / þa beidde hañ med Fororde: FADer/ Ef Þad Er Þiñ VIlie/ þa Tak Þeñañ KAleik Fra MIer: Eñ þegar hañ bidur fyrer þeim er hañ kvol-du og a Krossen negldu/ þa bidur hañ Fortakslaust. **Fader fyrergief þeim þad / þvi þeir vita ecke hvad þeir giøra.**

Miñ Herra JEsu/ hversu munt þu dryckia þa mz Vellystingaña Straū mum

mūm/er langa epter þier/ſvo ſem Hiort-
eñ langar epter ferſku Vatne/ Pſ. 42.
Þar þu varſt þeim ſvo nædugur ſem
þig ſpottuðu? Mun Haū nockud ſpirna
Honum i burtu aß ſiñe Fot-Skor/ ſem
Erviðar og Þwnga er þiæður er ſvo
var Myſkunſamur þeim haū þvingudu
og þiæðu? Hvad mun haū giera þeim
ſem koma til haūs med Harmþrungnu
og ſundurknoſudu Hiarta/ ſem ſvo ßag-
urlega bad fyrer þeim ſem foroktuðu
Rijkdoom Guds Langlundar epter þeirra
forſtockuðu Hiarta? Rom. 2. Ma nock
ud Konañ gleyma ſijnu Barne/ Avexte
ſijns Kviðar? og þo hun gleime þvi/ þa
vil eg ſamt ecke ydur gleima / ſeiger
DROtteñ. Eſa. 49. Hier tekur JE-
ſus allañ Eßa aß þeſſum Sañendum:
eingeñ Lækner kañ ad aumkaſt ſvo yfer
þeim ſiærſiwka/ eingeñ Moder kañ ſvo
ad kieña i Brioſt um̄ Aßkvæme ſijns
Lijfs/ nær hun ſier þad kveliaſt Dauð-
vona/ ſvo ſem Fader Myſkunſemdaña
lætur ſier til Hiarta ganga Blindne og
Fæſiñu

Kæstiñu þessara Olmu Hunda. Og
hvorsu heitt hñ beded hafe/ þad er af
Bænheyrsluñe audrædeð/ þegar Mesi
virda pyrer sier Hopudsmañeñ/ sem þar
stood giegnt Krossenum/ og þad Folked
er med honum var/ hvorsu þeir prijsudu
Gud og jatudu hañ Guds Son ad ve-
ra/ er þeir þyrer skomu hofdu svo illa
utleiked: Hvor sem miñest a þad Folk-
ed/er þar var hia og barde sier a Briost
og snere heim aptur/ hvorsu þeir skip-
udust vid þær Jardteikner er giorduſt i
hañs Dauda/Hver sem athugar Evan-
gelij parsællegañ Frañgang/ strax epte-
er hñs Himna-Før/þa ed Guds Christ
ne epldest uñ 3000. Mañs a einñ Dei
ge/ Act. 2. Og ad 5000. litlu siðar
geingu Gude til Handa/ Act. 4. Hver
sem les þad er Lucas skrifar / Act. 6.
Ad Guds Ord hafe vared/ og ad Tala
Lærefveinaña hafe magnlega aukest i Je-
rusalem /z mikell Fiolde Kieñemañaña
hafe hlijdnast Truñe/hvernig þo mañ ef a
munu hafa pilll þañ Halldar Flock er

Guds Son ælyktudu Dauda sekañ/ hañ mun ganga wr Skugga þar um̃/ ad sa hafe margur vered sekur i JEsu Blode/ og hroopad þad yfer sig og siña Nøfud sier til Hefndar/ er sijdañ hefur þad drucked sier til Mijskunar og Sæluhialp ar/ z ad hier hafe ecke sijdst sañast þad sem Postuleñ um̃ hañ vottar til Heb. 5. Ad hañ hafe a Døgum sijns Hollds Bænum og Fyrerbeidslum offrad/ med øflugu Kalle z Tarafollum til hañs/ sem honum fra Daudanũ hialpa kuñe/ og ad hañ sie Bænheirdur epter Velþocknan. Og er þetta svo sagt um̃ JEsu Christi Guddomlega Elsku til vor syndugra Mana.

J þeim sijdara Parte vilium vier læra. hvørneñ vier eigum honum epter ad fylgia.

Margt er af þessu blessudu Epterdæme vors Endurlausnara ad læra / eñ þo er eckert þad betur soome/ eñ

hinar

hinar agiætu Dygder/ er ecke meiga vid Christeñ Mañ skilia/ og an hvørra eingeñ maa Riett-christeñ heita/ sem er Kiærleikeñ og Poleñmædeñ.

Med sijnu Blode/ a Krossenū wthellt-tu/ hefur Guds eingieteñ Sonur endur-keipt sier eina Brudur/ sem aungvañ Fleck nie Hrucku hefde/ Eph: 5. Nun la alls-nakeñ i heñar Bloode/wtkøstud a Bijdavangeñ/ Ezech; 16. eñ strax sem hañ i Krapte Þijnu sñar sagde til heñar/ þad hun lifa skyllde/ þa pieck hañ heñe þesse tvø Brudkaups Klæde/ Poleñmædeñar og Kiærleikans / svo ad Blygdun heñar Fatleises ecke opeñber yrde/ Apoc: 3. Þeink þo hvad þetta er Christeñ Madur. Sonur Guds lijband-da þyrergiefur/skyllder þu þa Heiptræk-ur vera/ sem ert syndugur Ormur? Hañ giører þeim gott er hañ Lijflietu/ skyllder þu þa erfa lijteñ Misverknad? Hañ þyrergaf þeim sem hañ atte Raad a ad kasta med Lijfe z Saalu i eilijfañ Elld/ villt þu þa ecke snarlega fyrergiefa hon-

um/ hvers þu mit ecken Vallo/ z megnar ecke ad granda einu hañs Nofud-Nære/ nema þier sie giefed þad hier ad oþañ? Nañ yþyrergaþ/ sem var hreirn z heilagur/ fraskileñ Syndurunum/ Ebr. 7. Skyllder þu þa ecke yþyrergieþa/ sem ert i Syndeñe gieteñ og fæddur/ Ps: 50. z siñdañ heþr alldrei aþlæted ad syndga? Augustinus seiger/ad Krosseñ haþe vered Predikunarstoll Nerrans Christi/ þa hañ mællte þesse Ord/og er þad ecke um Skorfram talad/ þvi hier kiende hañ Guds Gotu i Sañleika/ bæde med Orde og Epterdæme/ øllum þeim sem villia taka siñ Kross uppa sig z fylgia hønum epter/ og hañ kiende svo aþ Krossens Stoole med Muñenum/ ad hñ under eins framkvæmde þad sama/ sem hñ var ad kieña med Verkunum. Sack þvi nær Christeñ Madur og hlusta til þess er hiñ ypparste Biskup med þeirre vellær du Tunguñe/keñer aþ Krossens Stole:

Fader fyrergief þeim þad/þvi þeir vita ecke hvad þeir giøra.

Fyrst er Bæneñ: Bæneñe fylger Afsokuneñ. Olÿkur er hañ þeim sem bæra alla Hlute/ og jafnvel gooda/ edur ad miñsta Koste ecke illa/a hiñ versta Veg/ og giora so Ulfallda wr Myfluguñe. Jeg verd nockud frekar ad tala um þesse Ord/ **þeir vita ecke hvad þeir GJORa.** Fyrer hverium bidur JEsus hier? Fyrer Heidingiunum sem hañ Krossfestu/ fyrer Gydingunum sem hañ offokktu/ ecke einungis allt til Daudañs/ helldur z epter Daudañ/ Ja fyrer ollũ þeim/ hverra Synder hañ bar uppa Tried: Vm þa fyrstu mun þad mæla sañast / ad þeir ecke hafe vitad hvad þeir giordu. Pilatus jatade ad soñu/ad hñ finde aungva Dauda-Sok med honũ: eñ ad hñ være hañs Skapare og hañs Endurlausnare/ þad visse hañ ecke. Hañ heyrde ad soñu JEsum medkieña/ ad hañ være Konungur: eñ ad honum vare allt Valld giefed/ bæde a Himne z Jordu/ Math: 28. þad hefur honum/ heidnum Mañe/ ecke i Hug

komed: Og ecke er ad efa/ad hañ hef-
ur fellt Trunad þar a/ ad eitt hvad af
þvi/ sem a Christ var bored/munde sak-
næmt vid Gydinga Logmæl vera: Þott-
est svo vel koma Rade sijnu/ ef hañ med
eins Mañs Tijflæte/ jafnvel þott hañ
bære ei Stoor-Saker þar til/mætte stilla
Vppreist og Ofsa þeñañ/ ad ecke yrde
þar meira Vpphlaup af. Og fyrst ad
Nofdinge Romveria var svo Oproodur i
þessu/þa er audvitad/ad ecke hefur hello
ur Stirdds-Folked kuñad meire Grein
hier a/ helldur læted sier nægia ad
giora Skipan sijns Herra. Vm̄ sialfa
Gydinga veit eg ecke hvad seigia skal.
Jeg medkieñe ad Endurlausnareñ haf-
de svo margar Jarteikner giort a medal
þeirra/ ad ei var þeim Vorkun ad þeck-
ia þad hañ være Sonur Guds: Hañ rak
wt Diofla/ hañ læknade med einu Or-
de allra handa Vanheilende/ hañ snere
Vatne i Vijn/ hañ blessade Brauded/
og þad ox til margra þusunda Sadning-
ar/ hañ vakte upp dauda/ og hañ haf-
de

de þyrer skömu med einu Orde broted þa a bak aptur/ sem um hañ voru komner/ og allt þetta hapde hañ opeñberlega/og ecke i Afkimum giort. Hvad þa? Hver skyllde seigia ad hiner lærdu Phariseí hafe ei vitad þad þeir giordu? Og eñ framar seiger Sañleikstens Muñur / Joh: 15. Hefde eg ecke komed og talad fyrer þeim/ þa hefdu þeir ecke Synd/ eñ nu hafa þeir ecke þad þeir kuñe ad skyla med Synd siñe. Hvad eiga Meñ hier til ad seigia? Hefur Christur þa einasta fyrer Stridsmoñunum beded/ þar Kieñemeñerner / Skriftlærder og Phariseí voru þar eirneñ nalæger/ þeir ed hæddu hañ og spottudu? Edur hefur vor Endurlausnare þa Ofyrersiniu þetta talad? Fiarre fer þvi/ helldur hygg eg þad satt vera ad Gydingar hafe ad nock ru Leite ecke vitad hvad þeir giordu/ og ei munu þeir hafa leidt i Huga sier/þad hañ være Konungureñ Christur. Valla er mogulegt nærre ad gieta/hverstu hiñe Ofyrerlætsomu Kynslod var bägt um

ad trwa þvi/ ad JEsus være af Gude
sendur/ fyrer þvi hañ sundurmarde ecke
og hroopade ecke/ og eingeñ heyrde hñs
Rauſt a Strætunum / Esa: 42. þa
villdu þeir ecke lata Timburmañsens
Son drottna yþer sier/ Luc. 8. þar þeir
þottust þess fullvisser/ ad Messiæ Rj-
ke munde verda af þessum Heime/ og ad
hañ koma munde med mikellre Tign og
Yþerlæte. Hañ giørde Kraptaverk/ þeir
søgdu hañ giørde þau fyrer Beelzebub
Diøfla Hofdingia/ Luc. 11. Hañ tal-
ade ecke eins og adrer Meñ/ ad Vitne
þeirra sem til hañs voru sender/ þeir
rangfærdu hañs Ord/ z umsneru Guds
Sañleika i Lygar: þeir kuñu ecke ad
straffa hañ um nockra Synd/ Joh. 8.
þo framselldu þeir hañ svo sem Illvyrk
ia. Hvad munde vallda þræ þessare?
Alleina þ/ ad þeir kølludu þad Ofgar/
ad hañ Guds Sonur være/ sem ecke
hafde þar ed hañ kyñe Hofde sjnu ad
ad halla/ Luc. 9. hvar fyrer þeir tooku
sier þa Ohæfu i Muñ/ þegar Drotteñ
kval-

kvaldest fyrer þeirra Synder a Krossen-
um: Nañ hefur treist Gude/ hiálpe hñ
honum nu/ Math: 27. Og hvad seig-
er vor Endurlausnare sialfur/ þegar hñ
griet yfer Borgeñe? O ad þu þeckter
hvad til þyns Fridar heyrde/ þa mund-
er þu þar Vaktan a hafa. Og hia
Johannem i 16. telur hñ þa somu Ord-
sök til þess Mañhaturs/ er Læresvein-
arner urdu fyrer af Heimenum/ seigian-
de: Þetta giora þeir af þvi þeir þeckia
hverke Fodureñ nie mig. Og hvad vil-
ium vier margt tala hier uñ/ Læresvein-
arner/ sem voru med honũ/ átu z drucku
med honum/ sáu hañs Kraptaverk/ el-
skudu hañ/ trúdu honum/ játudu þad
hañ hefde Ord eilyfs Lyfs/ þeir vissu
ecke þetta svo sem þad reynt var/ og
hneixludu sig a hañs Fátæke: Edur
hvad er þetta? Herra/ Villt þu nu a
þessum Dogũ upprietta Jsraels Ryke?
Act: 1. Hvad er þad/ad Salome kiemur
til JEsum/ og seiger: Lát eirn af Son-
um mynum sitia þier a hægre Hond/ eñ

aňaň a vinstre i Rijke þijnu/ Math. 20.
Hvad er þad fyrer Ræda/ sem þeir tveir
er til Emaus geingu/ voru ad tala reik-
ande sijn a mille um̃ JEsum aþ Nazar-
eth/ hver ed var Spædomsmadur/ mætt-
ugur i Ordum og Verkum fyrer Gude
og ǫllu Folke/ hverneñ þad þeirra ædstu
Prestar og Hofdingiar ofurselldu haň
i Fyrerdæmingu Daudans og Krossfestu
haň/ eñ vier hugdum ad haň munde end-
urleysa Israel/ Luc. 24. sǫgdu þeir:
Ja Philippus hafde svo leinge vered
hia Christo/ z þeckte hñ þo ecke/ z Pe-
tur sagde: Ei verde þier þetta / þa
Herraň talade um̃ sijna Pijnu/ og vard
fyrer slijka Fækiænsku aþ honum hard-
lega ætaleñ. Fyrst nu ad þeir sem
JEsu svo handgeingner og nækvæmer
voru/ þecktu ei betur Guds Ꝛaad og A-
setning/ þa er Olijklegt/ ad þeir haň hǫ-
fudu/ mune hafa kuñad meire Skil a
þessum Leindardome/ hvar fyrer Petur
eirneñ sagde/ er haň talade um̃ sak-
lausaň Dauda og Krossfestingu Herr-
ans

ans Christi. Nu veit eg Brædur mijner sagde hañ/ ad þier hafed giort þad af Ovitsurleik/ svo vel sem ydar Hofdingiar/ Act: 3. Vier hofum heyrt hverśu ad St. Paall opsookte Guds Sofnud/ og var hañ þo hiñ frroodaste i Ritningūñe og Guds Logmaale/ samt seiger hañ um sig: Eg var til forna Gudlastare/ Ofsooknare og Forsmaanare/eñ eg hefe Myskun odlast/ þvi eg gierde þad Ovitande/ i Trugyrne/ 1. Tim. 1. og eins munu fleire Gydingar hafa vered asig komner / þvi þeir villtust og vissu ecke Ritningarnar/ seiger Endurlausnareñ vid Saduceos/Math. 22. Fiærre sie þvi ad eg a nockurn Haatt afsaka vilie hiñ hæmalausa Ogiorning Gydinga/ þad forbioode og Gud/ad eg ætle ad hañ hafe hast Skulld i þeirra Blindne / þvi hier a þad ecke stiost heima/ sem Ritningeñ seiger: Þijn Fordiorfun kiemur af þier/þu Israel/Os. 13. Vel maattu Gydingar þeckia/ ad JEsus af Nazareth var þeirra Konungur og Heimsens

End-

Endurlausnare/ þvi þeim var framar
ødrum Þioodum trwad til Guds Orda/
seiger St. Pall/ Rom. 3. Svo þeir
hofdu aungva Affsokun/ nema hiñ ei-
lijfe Medalgangare mille Guds og
Mañа hefde viliad lata þetta fyrer
Afbotun gillda. Eñ svo sem þad geing
ur til fyrer þeim/ er vill fyrerkoma Lijfe.
sijnu/ ad hañ birger fyrer Augu sier/.
adur eñ hañ koll-steypest i Vatned/ svo
gieck þad og Gydingum/ þeir villdu ecke
ransaka Ritningarnar/ svo þeir þecktu
hañ/ þvi þeir hugdu sig vita/ ad ei vœ-
re hañ sa/ ed koma skyllde/ birgdu svo
þañeñ sijn Eyru fyrer Drottens Kieñ-
ingu/ og Augu sijn/ad ei lite þeir Sool
Rietlætesens/ þar til þeir steiptu sier i
Afgrunñ Olucküñar. Eingeñ kañ ad
vilia hid Jlla/ i þeirre Meiningu/ ad þ
sie Jllt: Sa sem reidur er/ þeiñker þad
afar gott ad skeita Skape sijnu/ z aung
vu verdur hiñ Agiarne svo feigeñ/ sem
Fiar-Ablanum/ jafn vel þott hañ tek-
eñ sie fra Muñe hins hwngrada: Fijsn

hañs velldur þvi/ ad hañ man ecke til þess/ad hiñ strange Domare mun skipa þeim fra sier i eilijfrañ Elld/ til ad kveliast þar med Diøflenum og øllum hañs Aarum/ er þañeñ wtsiwga Nws Eckna og Fødurlausra/ og ei giæter hañ þess/ad hñ mune lijkañ Kost hafa/ nema hañ giallde Varhuga vid. Svo var þvi og hættad fyrer Gydingum/ þott þeir kyñe ecke ad svara hønum einu Orde/ edur mootstanda þeim Anda/ af hverium hañ talade/ samt høfdu ecke Guds Ord Rwm i þeim/ z þo vill Bruñ ur Myskunareñar/ ad þesse siælf-skopud Vijte/ skule verda þeirra Mæle til uñbootar fyrer Auglite sijns himneska Fødurs. O Herra Gud/ hversu Oliijkt er fared Guds Giædsku og Illsku vors Hiarta? Er nockur sæ meddur i Ordi edur Verkum a medal vor/ ad hñ legge þad ecke wt a hiñ versta Veg? Ef einhverium af Brædræde kañ ad reña i Skap/ sem optlega skiedur/ þa kalla Meñ þad af Natre edur Lyfund kome:

Ef

Eþ nockur misbrÿstur af Ogæfe/ þa
þetter þad aþ æfetu Ræde: Sie ein-
hverium misboded i Virdingu siñe/ þa
þyker hinum Dramblæta svo sem hñ
sie þyrerliteñ:· Og þad Ord er einhver
talar i Grañleise/ þvi snÿr hañ a hina
verstu Leid/ sem svo er vidkvæmur/ ad
hañ ætlar sig Lÿttañ i hveriu Orde/ er
ecke liggur honum til Sæmdar/ og allt
þetta þramkiemur aþ þvi/ ad Dramb-
seme Nattúruñar er svo Rÿk-Lundud/
ad hun eyrer aungvu/ nema hun stele
Neþndeñe þra Gude/ hveria hañ hefur
þo sialþum sier skiled. Seiged mier þa
Born miñ/ Hvad er orded af þvi ætt-
iñda Guds Bode? Er þad wtskafed wr
hañs Logmale? Ecke mun þad vera/
þvi eckert aþ ollum Bodordunum er
Naudsynlegra til uppfyllingar Christi
Logmals/ eñ þad uñ Kiærleikañ/ hver
ed alla Hlute virder a hægra Veg/ Hañ
lÿdur allt/ hañ er Þoleñmoodur/ hñ uñ-
ber alla Hlute/ og hañ er Logmalsens
uppþylling/ seiger St. Páll/ 1. Cor. 13.

Þier þiker sa Jlls verdur/ sem þier til-
giørde / moote Løgum og Riette/ Jeg
iata pad satt ad vera/ þvi Hañ giørde
pad sem Løgeñ baña/ eñ þu giører eñ
verr/ er þu hefner þijn/ þvi þu svipter
Rietteñ sijnum Riette/ hvers Embætte
er ad strapþa þa sem Jllt giøra. Løg-
eñ eiga ad hegna/ bæde sijns og þijns
Oriettar/ eñ þu fellur iñ i þeirra z Guds
Embætte/ og ræner Hañ Riette sijnum/
sem sagt hefur: Mijn er Hefndeñ/ eg
vil endurgiallda. Seig mier/ hver er
þa betre/ Hañ sem Oriettiñ giører/ eda
Hañ er Hefner Oriettarens? Hañ er til-
giefur timer sig Honum meire ad vera/
sem uppgieþed er/ þvi sælla er ad giefa
eñ þyggia/ bæde i þessu Efne og ødru/
z þar fyrer seiger Salomon: Ad þad sie
Æra Mañsens ad forlata motgiørdena.
J einu kuña syndugerMeñ Gude helldr
ad lijkiast/ eñ i þvi ad gleima Misgiørd
unñ. Sa hiñ Heiptræke/ z hiñ/ er giarn
añ tilgiefur Misgiørdena / þeir lijkia
bader epter Gude / þo siñ med hveriu
mooté/

nioote/ hin epter hans Mætte/ þesse epter hans Giæsku. Þetta kan a nockurn Veg ad takast/ þui Herran seiger: Vered Myskunsamer/ lijke sem ydar Fader er Myskunsamur/ Luc. 6. Jllt hefur alldret nema illa tekest/ þui Guds er Hefnden. Sathan villde apa epter Guds Almætte/ þar fyrer er hann rekenn til Heluijtes ofan/ þiotradur Myrkrana Hleckium/ 2. Pet. 2. Sie e Stephanus og Jacob Jerusalems Bisk up hermdu epter Drottne sijnum i þui ad bidia þeim Fridar er þa af Dogum tooku/ og kollum vier þa sæla ad vera. Men kalla þad Stioorn meire/ ad reþsa þeim er oss rangt til giora/ sie þad svo fyrer mier/ Jeg vil helldur fyrergiefa med Christo/ svo eg meige med honum rijkia/ en stioorna med Fiandanum/ og med honum Præll vera ad eilijfu. Eingenn/ edur all fæster giora nockrum Oriett einsemis Oriettarens vegna/ helldur ber þ optarst til þess/ ad sa sem giorer a annars Hlut/ hann meiur sig meir

meir eñ þañ/ er hañ misgiorde vid/edur og ætlar sig ad hafa þar af Gagn/ Neidur edur eitthvert Epterlæte. Sixt ad þvi þar fyrer / ad þott þad sie ecke Christelegt/ þa er þad þo Mañlegt ad elska sig meir eñ adra/ og þott einhver være svo Dioflenum lijkur/ad hañ hefde Gaman af/ ad fremia til-dræattar-lausar Meingiørder/ þa hugsum þad seige eg/ad Ellduren̄ breñer/z Þirneren̄ stijngur/ af þvi þad er þeirra Nattura/ Svo er og hiñ Ogudlege/ hañ gietur ecke nema vondur vered/ og hañ er ecke til Frids/ nema einhver steite sig/ seiger Salomon. Þetta seige eg nu ecke Nreck-vijseñe til afsøkunar / helldur Guds Bornum til Vareigdar/ ad ei skieme þaug sig a Diofulsens Limum/ þott ad þeir þioone Lund siñe/ sem eru af Fød-urnum Fianda / lære miklu helldur ad fylgia hañs blessudu Dæme / sem bad fyrer Yfertrodslu-Mønunum: Hañ took þeim Grid af Gude medañ þeir hañ kvøldu/ og fridade fyrer þeirra Synder/ er

honum voru þa hvad þyngstar/ eñ þu giefur ecke gleimt þvi Kiærlæde / er þiñ Sam-christeñ aflaga giorde vid þig/ jafnvel fyrer mørgum Arum. Nyett Bodord gief eg ydur/ sagde vor blessade Hofud-Prestur/ Joh: 13. ad þier elsk-ed hver añañ iñbirdes/ og þad hefur hñ ecke einasta þeim sagt / helldur øllum þeim/ sem a hañs Nafn trua vilia/ þvi øllum sagde hañ Eptterlijkinguna um̄ hiñ vonda Þioon/ hver ad er somu Mei-ningar. Eñ hier hefur þad saklausa Guds Lamb hangande a Krossenū øllū eitt nyett Eptterdæme giefed/ sem er ad bid-ia fyrer þeim/ sem oss i moote briota/ svo ad hañ stadfeste þad/ er hañ hafde ádur kieñdt/ Math: 5. Elsked Ovine ydar/ blessed þeim er ydur bølva/ giøred þeim gott/ sem ydur ad Hatre hafa/ og bidied fyrer þeim/ sem meida ydur og of-sækia/ svo ad þier sieud Børn Fødur yd-ar/ sem a Himnum er/ hver ed lætur sij-na Sool uppreña yfer vonda og gooda/ og rigna yfer Riettlata og Ranglata.

Þad

Þad er Dumrædelega stoor Þoleñmæde/ um̃ hvoria Esajas spæer i 53. Cap: Talande um̃ Messiam/ ad þegar hañ wistood Kwgunena og var þvingadur/ þa upplauk hñ ecke sijnum Muñe/ helld ur eñ Lamb til Slaturs leidt/ og hañ þagde svo sem Saudur fyrer þeim er hñ klippa. Eñ JEsu Guddomlega Giæska yfergnæfde alla Spædoma i Þiñuñe / þar ed hañ upplauk þo sijnum blessada Muñe/ ecke til ad kalla Elld af Himne/ eins og Elias fordum / helldur til ad slœckva þañ fortærand Elld Guds Grimdar Kreide/ hver ed breñur allt til nedsta Helvijtes/ad ecke svelgde hun þa/ er Lioma Fødursens Dijrdar og Jmind hñs Guddomlegrar Veru/ Heb: 1. høfdu giørt ad Madke og ecke ad Mañe/ Ps. 22. Og þ vañst hønum svo vel/ ad hiñ strange og ætlœte Doomare/kastade allra Guds Barna Syndum i Hafsens Diwp/ og vill þeirra ecke ad eilijfu miñugur vera/ samt er Andskotans illsku Kraptur svo sterkur i heipt-ræku synd

arans Brioofke/ad Miñing JEsu Kvala/ er Hañ saklaus polde/gietur ei feing ed svo a Hañ/ad Hañ gleime þvi er Hñs Naunge Haþde vid Hañ aþbrugded. Tak þo til Ihugunar Christeñ Madur/ med hverium Hætte þiñ Frelsare Heþur lagt Grundvøll Christne siñar i þyrstuñe/ ecke med Harke edur Oþsa/ helldur med þoleñmæde og umburdarlinde. Hver sem heyrer Stephanum bidia til Guds þyrer þeim/ sem Hañ grijttu/ Act. 7. Hver sem les þad er Evphebius skriþar uñ hiñ heilaga Jacob/ hver su Hañ beidde a deyianda Deige/ ad Hñs Ovinum mætti til giefast þeirra Synder være med sømu Ordum og Hañs Meistare Haþde ædur giørt / svo sem þyrer skomu var aminñst. Hver Hañ athugar þad St. Paall vottar uñ sig/ 1. Cor. 4. Oss er formællt/og vier blessuñ/ vier þolum Oþsokner/og uñberum þad/ oss er Lastmællt/ og vier bidiunst fyrer. Hver sem allt þetta/ seige eg/ heyrer z les/ Hañ mun jata þad ad. Gud Heþur ecke

ecke læted reisa sijna Kyrkiu med Ver-
alldarennar Nofmood nie fænijtre Nie-
goma Dijrd/helldur med Kirrd z Pøgn/
i hverre ad bijr Kraptureñ/ jæ Kraptur
Guds sa ed er i Breiskum mæktugur/og
yfervinnur Verolldena. Eñ giæt þess
Christeñ Madur/ad þad sem æskorter/
byriar med sama Nætte ad fylla/svo hun
sie øll af lijkum Kostum giør. Nun er
grundvølllud a þeim Steine/ sem upp-
byggendur hafa burtkastad/ eñ þo er
ordeñ ad Norne Nirningar/ Math: 21.
og morgum til Falls z Vpprisu i Jsra-
el/Luc. 2. Eige sijdst þegar hūn sette sitt
Andlit svo sem eirn Nellu-Stein fyrer
þeim/ er hañ sloou. Jferbyggingeñ
verdur Grundvellenum ad sambiooda/
svo hun falle þar vid: Nun mæ ei vera
af Leyr og Sande/svo hun i sundurbrot-
ne og hrynie strax sem vid heñe er sleig-
ed/ og skieme ba er fyrer verda/ eins og
Seneca um̄ Reidena talar/ ad hun sie
lijk þvi Nwse er hrapar/ hvert ed sund-
ur-molar allt þad er under þvi verdur/z

 fialff

siälft brotnar þad i eñ fleire Parta. Jeg veit ad margur þeinker/ ad ecke sie Dhult ad lijda Orietteñ i Heimenum fyrer Mañaña Illsku saker/ hver ed ma' sæleft Noogværd hiña kyrrlætu/ svo eirn Oriettur bijdur ødrum heim. Eg kañ z ecke añad ad seigia/ eñ þad leifelegt sie ad sækia med Løgum Riett siñ fyrer Christelegu Yfervallde/ eñ ef af bera kañ ad þu nærer hønum/ þa er betra ad ganga Riettlaus iñ i Himnarijke/eñ ad hrapa til Helvijtis med þañ Riett / er Madur took fram fyrer Hendur a Gude. Og þott ad Sverd Valldstioornar' eñ' kuñe ad ridga i Slidruñi/ þa vaker þo Guds Hefnd/ z hañs Sverd er nak' ed. Ef þu ætter strax ad deyia Christ' eñ Madur/ munder þu ecke øllum strax fyrergiefa? Eñ þu veitst ecke hvert þu muner yfer hid nærsta Augnablik kom' ast. z ef svo kañ til ad bera/ ad þier ver de ad skyndingu i burtu kipt/ og þu ei fundeñ klæddur Brwdkaups Klæde/ þa vara þig ad ei verde til þijn sagt: Vin'

ur/ hvar til komst þu iñ hijngad? Math. 22. Læted ei Soolena undergaanga ydar Reide/ seiger St: Paall Ephes. 4. Hvad miklu helldur ætti Meñ þa ad varast/ ad Dauðeñ hitte oss med illu Skape. Sa sem vill lækna Orietteñ med ødrum Oriette/ hañ er lijkur þeim / er þvær Skarn med Skarne / edur honum er hoggur framañ af Fætenum til þess/ ad Skoreñ fare þess betur. Svo gapa Meñ epter Hiegoma Dijrd þessa falls valltra Heims/ sem foolgeñ er i þvi/ ad sijnast øllum sterkare/ øllum meire/ og enda hvers Mañs Gixpu og Ogiæfu/ viliande helldur gierast Dioful sens Prælar i Heipndeñe/ eñ Christi Lærefvein ar i Þoleñmædeñe. O þu saklausa Lamb Guds/ sem hiñar Ogudlegu Verolldar Synder hefur saklaus fored/ þu sem erfidad hefur i añara Syndum og be- talad þad þu ecke ræntir/ skapa þu nijtt Hiarta i oss/ og gief oss nijañ vissañ Anda/ þu veist ad Þanckar vorer eru vonder i fra upphafe / Gen: 6. Og

hin fyrsta Spilling/ sem vier erfd hof-um epter Adam/ hefur svo bwed um sig i oss/ ad vier faum hene ecke wtrÿmt/ nema fyrer þin Anda. Fyrer þvi grat-bænum vier þig Bruñur allrar Giæsku og Noogvœrdar/ lat Miñing þÿns sak-lausa Dauda og vorra Synda/ er þig Rietlætañ kvaled hafa/deida i oss Of-stæke vors bañvæna Holds/og þegar ad Illska Natturuñar tekur ad hreifa sier af Andskotanum uppblæseñ/þa lat þitt blessada Epterdæme skÿna fyrer Augū vorum/og gief oss ad vier þeinkium til þeirra Orda/med hverium þu vor Meist are hefur lyktad þa blessudu Bæn/med hverre vier Daglega skrÿda eigum til Skarar Foota þiña/ nema þier fyrer-giefed hver ødrum ydar Misgiorder/ þa mun miñ himneske Fader ecke fyrer-giefa ydur ydar Synder/ Math: 6. Þessa bidium vier þiñ og vorn Himneska Fødur i Krapte þiñar Forþienustu/ Amen.

PREDIKUN
wt af hinu
Audru Orde Drottens JEsu Christi a Krossenum.

Sañlega seige eg þier/ ad i Dag skallt þu vera med mier i Paradijs.

ÞAD er dyrmætt z verdugt Ord seiger St: Paall/ 1. Tim: 1. Ad JESus CHristur er komeñ i þeñañ Heim / synduga Meñ Saluhoolpna ad giøra/ a medal hverra eg em hiñ meste / eñ þar fyrer hefe eg Myskun hloted/ad hañ audsynde a mier allra helst Stærd siñar Myskunar/ til Epterdæmis þeim sem a hñ trwa mundu til eilijfs Lijfs. Med mikellre Ognan hefur hiñ vollduge Gud byrt sijna

wollduga Reide yfer Mañaña Bornū / þeim sem Fottroded hafa hañs Bodord og Skipaner. Sa sem heyrt hefur Strapp hiñar vantrwudu Veralldar. Sa sem les hverneñ Gud i Reide siñe brende upp Sodoma og Gomorra. Sa sem athugar hañs Hepnd yper Israel/ þa þeir mogludu a moote þeim er Moyses giørde þra sier til ad ranſaka Landed/ Num: 14. Hver sem miñest Strapp þeirra er samløgudu sig Midianitum i Schittim/ Num: 25. Hañ sem þeinker til þeirra er þreistudu Guds i Eorba/ og urdu þortærder af Høggormū. Hver sem þyter sier virder Anaudena i Babilon. Hver sem Jerusalems Eydeleggingu ihugar/ hañ skal med miklum Otta og Skielþingu jata þad/ ad hvern sem hañ þoraglar/ þañ vill hañ foragta/ 1. Sam: 2. Hvar uñ hañ sialþur vitnar/ Exod: 20. seigiande: Eg em Gud Drottefi/ sterkur Vandlætare / vitiande Ranglætes Fedraña a Sonuñū/ i þridiu æ þioordu Attkvisl þeirra sem mig hata:

ka. En þott hañ hafe ſvo opeñberad Møñunum ſitt ſtrainga Riettlæte / þa hefur hañ þo ecke læted ſig æn Vitn-esburdar ſkiftar miklu Myſkunſeme/ þvi ſeiger hañ ſkomu ſydar i ſama Capitu-la: Eñ giorande Myſkunſeme i þuſund Lidu/ þeim ſem mig elſka/og myn Bod-ord vardveita. Svo miteñ Mun gior-er hiñ Almattuge Gud Reideñar og Giæſkuñar/ Nefndareñar og Myſkun-ſemeñar/ ſvo ſem eru a mille fiogra og þuſund Lida. Þad er honum eigeilegt ad myſkuna/hitt ad hañ ſtraffar/framā kiemur af Þrivoſku Mañaña. Þetta ſeigeſt St: Paall hafa ſañad a ſialfum ſier/ þvi ſkomu fyrr i hinum ſama Ca-pitula jatar hañ ſyna Illſku og Vn-giædis Offtopa i giegn Gude/ a þeñañ Hatt: Eg ſem til forna var Gudlaſt-are/Offſookuare/Spottare/hefe Myſk-un odlaſt/ þvi eg giorde þad i Ovite af Trugirne/eñ Nad Drottenſ vors hef-ur yfergnæfft med Tru og Kiærleika/ſm̄ eru i Chriſto JEſu/ 1. Tim. 1. Leider

ſvo

ſvo øllum Riett-trwudum z Saññ-idran-
de Mañeſkium þyrer Siooner ſitt Dx-
me/ ad eingeñ ſkule ſier Guds Nꝍdar
orvænta/ hoerſu ſem hañ ſie hiñi verſtu
Syndum hladeñ/ þar Gud hafe ſier þar
fyrer myſkunad/ ad hañ yrde øllum ſem
a hañ trwa mundu til Jarteiknis um̃
Guds miklu Myſkun og Hiartgroona
Elſku. Nu þo ad þeſſe Bevijſing ſie
hm ægiætaſta/ er þeſſe Guds Madur
kuke til ad leida i þvi Efne/ er hañ ſkriꝼ
ar um̃/ og hellſt þeſſ vegna / ad hañs
Ræda var kriddud med audmiwkre Med-
kieñingu/ med ſañre Jdran/ med lijte-
lætu Hiartalage (þvi nema ſvo hefde
vered/ munde hañ ecke brwka ſijnar eig-
eñ Avirdingar til ad mikla þar med Gu-
ds Giæſku) þa vantar oſſ ecke þvilijk
Dæme/ bæde i Heilagre Skrift og añar
ſtadar/ þvi þoott Gud þecke beſt allra
Mañа Siñe og Hiortu/ þa ſkyllde þo
ſijnaſt þyrer Mañlegum Augum / ad
Aaron/ David/ Manaſſes/ Petur og
Maria heꝼdu ei miña opgiort vid Gud

eñ Páulus/þvi þeirra Synder voru med Vilia giørdar/og hafa þeir þo ecke siid ur Mynskun hloted. Vier þurfum ecke lengt epter Vitnum ad leita hier uñ. Hañ þolde Israels Synder i nockur hundrud Ar. Siiingum Nendeñe i vorn eigeñ Barm/ og skodum hvad litted vier høfum gott giort/ og hvad margt illa/ og þo hefur Guds Millda-Hond ecke burtkastad oss eñ þa. Þeinkium a þad/ hversu tiidt Gud hefur verndad oss midt i Syndunum/ og læted oss Oskadda a þeim somu Timum z Tidum/er vier høfum wtriett til hiña versku Glæpa z Gude til Mootþyckiu/og munum vier bræd-lega neidast til ad jata þad/ad svo mik-ed sem Himiniñ er Jørduñe hærre / svo miked yfergnæfer Guds Giæska hañs Reide/ yfer þeim/ sem eñ þa hafa ecke uppfyllt Mælingu Syndareñar. Eñ þo þessu sie nu svo vared/ þa kyñe Synd areñ ad leida i Huga sier : þott Gud ha-fe mig svo leinge lided/ þykest eg samt vita þad hañ mune mier reidur vera/þvi

hañ er Gud/ sem ecke þocknast Ogudlegt Athæþe/ þott hñ umbere Illsku mñna um Nrñd / og haþe þolad mier svo leinge margar Yþertrodslur/ þa er lijklegt ad hañ skriþe þær uppa Reikning/ sæ ed mæte miñe aumu Sælu i Domenum/ þa eg skal a hveriu Onñtu Orde Skil giøra. Þott Paulus hafe syndgast / þa heþur hañ þo heitt idrast. Petur gieck wt og griet beisklega. Maria þvode JEsu Fætur i sñnum Tærum. David lagde Kongs Tignena i Seck og Osku. Manasses griet sñnar Illgiørder med Harma-Kløgun ꝛ liet af ad syndga/ ꝛ aller haþa þesser Gude um længa Tñma þioonad/ eñ eg heþe þra Barndoome liþad Idrunarlaust/ og þott eg haþe a stundum sñnst þar vid/ þa heþur Idruneñ alldrei geinged mñnu Hiarta svo nærre/ ad eg hafe fra illu Athæfe aptur horþed/edur miñ seine Dagur haþe betre vered eñ sa fyrre/ svo ad Sooleñ / sem ad Kvollde nidur tañ yþer miñe Vondsku/ hafe yfer mier

riettlætare ad Morgne Dags upp apt-
ur runeð/ þykest þvi vita/ hvad sw Jd-
ran gillda mune i Guds Auglite: Kañ
skie eg hafe ei helldur længar Stunder
hier epter Gude ad þioona i endurnyun-
gu Lyfdagaña/ þar eg veit ecke nema a
þessare Stundu verde til myn sagt/ giør
Reikningskap þiñar Rædsmeñsku/ þyn
Sæla skal fra þier tekeñ verda. Sañ-
lega er þad ecke Olyklegt/ ad þesser
Þænkar meige fliwga þeim i Hug/ sem
allañ siñ Alldur hafa i Jllskuñe aled/z
kañ eg ecke ad seigia þad sie Ovarlega
hugsad/ þvi betra er ad Miñing Jll-
giørdaña þreynge nockud ad oss hier i
Rædeñe/ eñ ad hun kvelie eilyflega i
Helvyte: Eda hvar fyrer skylldu Meñ
liwga ad sialfum sier/ edur Sæl sijna a
Tælar draga/ nie vænta þar Fridar/
hvar eingeñ er. Lyklegt er og ad sa sier
kemur þetta Hugarfar/ hañ mune skirr-
ast vid ad siala leinge med fullum Segl-
um undañ Rad-Byre Holldlegrar Fyss-
ne/ ef skie mætte ad honum munde þa
miñsk-

mäſtum Vonum vater um̄ koll ſteypa. Eñ þo ad ſlÿker Þænkar gagne ei allꝛ lÿted til Apturhvarþs fra Syndunum/ og til ad verka Sæluhialp ſÿna med Vgg og Otta/ þa er ſamt vel adgiætanꝛ de/ ad þeir of þÿnge ecke veſølu Syndꝛ arans Hiarta/ ſvo ad hañ þar fyrer falle i Orvænting og Vantrw/ og verꝛ de ſvo hin ſeirne Villañ argare hiñe fyrre. A moote þeirre bañvænu Hugꝛ ſÿke/ er Cains Sælu mirdte/ er Achiꝛ tophel kyrkte/ er Judam iiet i midiu i ſundur i tvo Hlute breſta/ er hin kroptꝛ ugaſta Lækning i þvi ødru Orde JEſu vors Endurlauſnara/ er hañ talade a Kroſſenum til Ræningians/ hvert vier vilium oſſ nu þyrer Hendur taka / og af þvi alleina yþervega vors Endurlauſnꝛ ara Fødurlega Giæſku i þvi/ ad þyrerꝛ giefa Syndernar/ og leida Mañeſkiuna til Himnarÿkes.

Esse Malsgrein Vors Endurlausnara / hlioodar hañeñ Børn G. E: Sañlega seige eg þier/ ad i Dag skallt þu vera med mier i Paradijs.

A M E N stendur i Textanum/ þ þydest Vissulega/ og er Svardage hiñs Almattuga Guds/ þegar hañ vill vid nockurn Hlut miklar Vidløgur hafa. Vel mætte Ræningeñ trwa/ þo ei hefde JEsus svared/ eñ fyrer þvi ad hañ visse/ ad hañs Trw munde i þeim sijdustu Andarslitrum kuña brædlega ad veikiast/ og hañ mætte þykia Olijklegur nockrum til Fullkijngis / er siælfur var forlæteñ og Hialparlaus/ af þvi Ræningianum var svo miklu heited/ fordæmdum Mañe Himnarijke/ Krossfestum Paradijs/ Illvirkianum eilijfu Lijfe/ og þeim einkis Von ætte/ nema eilijfra Pijsla i Helvijte / æfeñleg Vistarvera

 med

med Gude/ þa vill hañ ecke þañ lijtilog
andě Norkveik wtsłockva/ Esa: 42.
sem sialþur uppłijser alla Meñ/ sem ko-
ma i Heim þeñañ/ Joh: 1. og ecke bræ-
kadañ Reyr fyrer Augum sier i sundur
brotna lata/ sem sialþur var med Reyr-
Legg i sitt Hoþud sleigeñ/ Marc: 15.
Sia hier Fodurlega Giæsku þijns End-
urlausnara Christeñ Madur: Hañ var
yþergiefeñ af øllum sijnum Viñū/ samt
yfergaf hañ ecke siñ Ovin: Hañ var
þorlateñ aþ sijnum Fødur/ samt þorliet
hañ ecke eirn Ræningia: Hañ gaþ sig
ecke ad Brixle og Hædungum hiña
Ogudlegu Gidinga/ ei Kiefkne Stridds-
Mañaña: Hañ þagde vid Gudløstun
hins Ogudlega Ræningia/ eñ þesse þieck
ecke fyrre wttalad aþ Muñenum / þad
hañ beidde um/ helldur eñ JEsu mysk-
unar Jdur hrærdust i hønum til Med-
aumkunar/ þar hañ hieck a Krossenum.
Hvad mun hañ giøra/ þar hañ situr i
Dijrdeñe/ er svo var myskunsamur/ midt
i Kvøleñe? Hversu mun hañ kieña i
Brioostē

Brioste um̃ þa/ er hañs vegna Krossen̄ bera/ og Oþsookner lijda/ er svo var nærd ugur hinū Oþræga Stigamañe: Hvad heitt nun hañ elska / þar hañ er uppshaþeñ a siñ Tignar Stol til Fødursens hægre Handar/ sem svo heitt elskade Krossfestur a millum tveggia Spillvirkta? Þesse er sw breñande Elskañ/ med hverre JEsus oss elskade/ þa vier vorū hañs Ovinet/ Rom: 5. Nun kuñe ecke ad dyliast midt i Kvølunum; Hin sama Elska/ sem dro hañ upp a Krossens Galga/ færde þesse Lijknar Ord wt af hañs Hiarta. Þad hñ elskade sijna Vine/ þad hañ tæradest vid Grøf Lazari/ þad hñ þyrergaf Mariu/ sem hñs Fæt ur þvode/ þad hañ leit til Peturs/ er hñ haþde hønum afneitad/ þad var stoort Furduverk hñs mikellrar Elsku til Mañ aña Barna: Eñ hveriu Nafne skal þetta neþna/ ad hañ midt i Kvølunum/ midt i Sælar z Lijþs sterkasta Oþþode/ liet sier svo mikelega hugad vera um̃ Sæl eins Illrædis Mañs/ þa hañ var

 midt

midt i Nelvüte/ frelsade hann Sal hans fra Nelvüte: Þegar hn̄ bar allan̄ Þwn ga Guds Reide/ liette hann Guds Reide af ødrum/ og þa han̄ ecke vard Bæn' heyrdur þyrer sialþan̄ sig/ Bænheyrde hn̄ þessan̄ Syndara. Svo sannarlega s̄ eg liþe/seiger Drotten̄/ vil eg ecke syndugs Mans Dauda/ Ezech: 33. Þad er hn̄s dijrasta Sære. Gud kan̄ ecke ad deyia/ en̄ JEsus/ þott han̄ dæje i Holldenu/ sijnde þad øllum Heime/ øllum Sann̄id' rande/øllum Villuræfande/ øllū Harm þrwngnum/ øllum Freistudum / øllum Stoorbrota' Møn̄um/ ad hn̄ hefde ecke þocknan a Dauda Syndarans/hellbur villde siælþur i Daudan̄ ganga/ svo ad hin̄ mætte liþa. Hvad er þa Mad' uren̄ þess min̄ Herra z Gud/ ad þu min̄' est han̄s svo/ edur Man̄sens Sonur/ad þu vitiar hn̄s i svo diwpum Myskunar Jdrum/Ps: 8. Hvad var þesse Jllvirke/ ad þu skyllder hønū svo myskuna? Tidt heþur þu min̄ Herra leingur dulest þyrer Astvinum þijnum/þu tokst ecke svo blidt

þin̄s

þiñe Elſkulegu Moodur þordum i Ca-
na/ſvo ſem þeſſum/Þu lietſt hina Can-
verſku þriſvar hroopa/ Þu myſtader
Konungs-Mañeñ uñ ſijna Vantru /
Þu ſvaþſt þegar þijner elſkulegu Lære-
ſveinar tooku til ad forganga / eñ vid
eina Andvarpan þeſſa Syndara / var
þitt Myſkunar Eyra ſvo punt / ad þu
ſvarader honum ſvo þliott/ ſem hñ kuñe
ad tala. Þijnar Hendur voru a Kroſſ-
enum þaſtar/þijnar Fætur a Tried nid-
ur negldar/ allur Lijkameñ var Mæti-
þrota: Þu hafder noog ad giøra / ad
troda alleina Vijnpreſſuna: Þad bleſſ-
ada Balſams Trie var hier ad læta ſig
ſæra til Lækningar þeim er þad hiuggu/
eñ þitt Hiarta var eñ þa ecke i giegnum
ſtunged/ þad gat ecke æn Myſkunar ve-
red/ þær bleſſudu Varernar/ a hveriar
Nadeñ er wthellt/ Pſ: 45. hoþdu eñ
þa ecke teked hin ſijdurſtu Andvorp/þær
mættu ecke Iðjulauſar vera/ helldur til
þeſſ ad allt giørder þu vel þra hinu
fyrſta til þeſſ ſijdſta/ urdu þær þeñañ

Befæling i hañs ſijdurſtu Neyd ad hugga. Hvar fyrer miñ Herra? Vppa þ/ad eingum tapader þu af þeim þier giefner voru/ uppa þad þu bænheyrder medañ Syndareñ være ad bidia/ uppa þad þu ſañader hier þijn bleſſud Ord/ Ad meire Glede være i Himnenum yfer einum ſyndugũ/ſem Jdran giører/hellður eñ yfer niju og nijutiju Riettlaatum/ Luc: 15. O Herra JEſu/ hier hefe eg z aller Stoor-Synduger eina Hugg- un/ ſem eingeñ ſkal af oſſ taka. A Døgum ſiñar Holldsviſtar took JE- ſus Tollheimtu-Meñ og Berſynduga til Naadar/ og baud þeim til ſijn ad ko- ma/ þad þeir ſkylldu lifa i Endurnijun- gu Lijfdagaña/eñ midt i ſijnum Dauda/ hefur hañ einum Daudvona Syndara myſkunad / þeim til Huggunar / ſem Samvitſkañ midt i Daudanum klagar. Miked hefde JEſus epterſkiled/ hefde hañ þetta allra dæſamlegaſta Myſkun- arverk Ogiørt læted / þvi eg voga ad ſeigia/ ad einſamallt þetta hefur fleire

Stur-

Sturladar/ og i hinum sijdustu Fiorbrot um yþergieþnar Mañeskiur til Lijþsens leidt/ helldur eñ mørg øñur hñs Krapta-verk: Eñ seiged mier/ Børn mijn/ hver mun haþa skoted þessum Saka-Mañe svoddañ Þanka i Hug? Jeg veit þier vilied seigia: Guds heilagur Ande/ sem satt er/ þvi an hañs kañ eingeñ JEsum DRotteñ ad kalla / sem Paulus vottar/ 1. Cor. 12. Þo þykest eg vita/ ad sa øfluge Guds Kraptur haþe bwed i þeim Ordum/ er JEsus honum aheyr-ande nockru adur talade. Vm̃ JEsu Sakleise heþur hañ twijllaust a-heyrsla orded i Fangelsenu/ þvi hversu mætte hañ añars seigia? Ad þesse heþ-de aungva Søk. Hañ var og wtleiddur med Christo/ heþur þvi vel mætt hey-ra þaug agiætu Ord/ er Herrañ talade til Kveñaña/ sem honum grætande eþt-erfylgdu: Eñ allra hellst haþa honum mætt til Hiarta ganga þaug Ord/ er JEsus beidde med siñ Himneska Fod-ur þyrer sijnum Ovinum/ svo ad ecke er

Ollyklegt/ pad hañ hafe mætti peinkia med sier/ hverium er pesse lykur? Sum er græta yþer hønum/ svo sem Moodér grætur yþer sijnum einasta Syne. Landsdoomareñ heþur sagt/ pad hañ þinde aungva Dauda-Sok med hønum. Ad-rer spotta hañ og hæda / og tilleggia høñu pær Nædungar/sem eingis Mañs Hiarta kyñe an Stygdar ad pola / pa þyrre huggar hañ/og kieñer peim/hvad hier mune a epter fylgia: Hañ gleimer siñe Anaud/ eñ er æhyggiusamur um̃ peirra Velþerd: Fyrer peim sk̃dare bid-ur hañ / og bidur siñ Fodur/ hvern hañ sagt heþur Gud ad vera/bidur um̃ Fyr-ergiefning Syndaña. Eg sem ad med-tek hvad myñ Verk eru/ eg er ecke svo syndur s hñ/eñ hñ s øllu verr er wtleik-eñ eñ eg/ og Landsdomareñ heþur po saklausañ kallad/hañ bidur pyrer peim/ er hañ sṽvirda/ bidur Fyrergiefningar a peirra Syndunum/ er peir nu a moote hønum giøra. Nia pessum Mañe/ er æn efa nockud Gudlegt/ og hañ mæ

Guds

Guds Sonur vera/ sem under sitt Ando-
lat bidur sin Fodur um Fyrergiepningu
anarlegra Synda/ þvi Gud alleina/ og
eingen anar kan Syndernar ad fyrer-
giefa. Eg sem lijd fyrer Illgiorder
mijnar maklegan Dauda/ eg sem ecke
hefe ad treysta Goodverkum mijnum/ sem
eingen eru/ eg vil og preisa þessa: fyrst
han bidur fyrer Syndugum/ þa mun hn
eirnen kuna mijnar Synder ad afbidia/
Fyrst hn fridar fyrer þa/ sem hn Kross
festa/ spotta og hæda/ þa mun han ecke
mier/ sem er i samre Fordæmingu med
honum afundeñ verda. Fyrst han bidur
þeim Vægdar/ sem han alldrei þar um
beiddu/ þa mun hn mier vægia/ s hn vil
nu af Hiarta þar um bidia. Nockud
svoddan mun Vesalingur þesse hafa
giort sier i Lund/ og hns Von liet IE-
sus ecke til Skamar verda. Han veitte
honum meira/ en hin þorde ad bidia:
Han beidde einasta ad minast sijn/ en
IEsus lofade honum Vist med sier.
Hvad kune han honum meira ad veita?

Hvar skyllde hañ vera an JEsu / svo honum vel lide/hvar kuñe hñ med JE. su ad vera/ svo honum illa lide? Þess sem hañ beiddest af sijnum Himneska Fodur til Handa sijnum Lærisveinum/er med honum bored hofdu Hita og Þwn ga Dagsens/ seigiande: Eg bid þig Fader/ad hvar eg er/þar sieu þeir eirn. eñ er þu hefur mier giefed/ Joh: 17. þad sama veitte hañ þessum Stoorbrota Mañe / er varla hafde eina Stund Dags erfidad. Miñ Herra JEsu / hvad fæwiss er Madureñ til þess/ ad hañ skule Guds Raad þeckia? Og hvad miked skilur Guds Doma og Mañana? Þad sem hañs Kvalarar ætludu honū til mestu Nædungar/ þad er orded honū til eilijfrar Vegsemdar: Þeir heingdu hañ upp medal tveggia Ræningia: Eñ þu sem ecke rænter Guds Mynd/ eñ be talader þo/ hvad þu rænter ecke / auð sijnder þar a Ræningianū/ad þu Magt hefder til ad fyrergiefa Syndernar. Þeir bundu hañ ofañstijga af Krossenū/ til

til ad auglijsa þ hn̄ Guds Sonur væ-
re/en̄ han̄ auglijste þeim/ sem vidþurfte/
ad hn̄ hefde Magt a Jordu til ad fyr-
ergiefa Syndernar fyrer þ dijra Lausn-
argialld/ er han̄ gallt Gude a Krossens
Alltare/ fyrer allar Veralldaren̄ar Syn
der. Hver vill nu framar örvænta
sier Guds Nadar/ sm̄ heyrer þesse Ord?
Næningen̄ heyrde hvad JEsus bad fyr
er þeim/ er han̄ Krossfestu/ og hvad hn̄
fyrer Kvin̄unum talade/ þad hefur æn
efa snwed honum a Guds Veg/ z dreig
ed han̄ til ad bidia sier Myskunar af
honum/ er han̄ heyrde ad var svo mysk-
unarrijkur. En̄ þu Christen̄ Madur
hefur hvertveggia þetta heyrt/ z Næn-
ingians Dæme þar ad auk/ ad eg tale
ecke um̄ mörg öñur fleire. Hvar fyr
er skyllder þu þa efast um̄ Guds mikla
Myskunseme? Þijnar Synder eru þier
opþwngar ordnar/ gior þær ei þijngre
med Örvæntingu Guds Nadar. Næn-
ingen̄ hlaut Myskun/ þvi han̄ vonade/
Judas vard burtreken̄/ af þvi han̄ ör-
vænte-

vænte: Jeg veit ecke hver Munur vered hefde Judæ Syndar og Peturs / hefde ei þesse trwad/ eñ hiñ orvænt/ þad skil-de þa mest/ ad Petur gieck wt og griet beisklega / Judas gieck wt og heingde sialfañ sig. Þijnar Synder eru þijnu Hiarta ofur þwng Byrde/ eñ Gud hef-ur heñe uppa Soneñ kastad/ þvi sañ-lega bar hañ vorar Synder/ seiger Esa. Cap. 53. Þijnar Synder angra þig svo miøg/ ad þu hefur ecke Frid i þijnū Beinum / hañs Bein eru og i sundur glidnud/ og hañs Mættur uppþornadur sem ofñ ur Skurm: Þær smellta þitt Hiarta/ Hañs Hiarta er eirneñ brææd-nad/ sem añad Vax: Þijn Sæla er Droleg i þier Syndaña vegna/ Hañs Sæla er og hrygg ordeñ allt i Daudañ: Þu hefur syndgast optlega / JEsus bidur fyrer þier Daglætañlega: Þu hefur drijgt optlega sømu Synder/ JE-sus er þo Forlijkun fyrer allrar Veralld-areñar Synder/ 1. Joh. 2. Svo opt þu Idrast Syndaña a Jørduñe/ svo opt

verdur

verdur hañ Fornfærdur fyrer Syndena i Himnenum: Þu hefur Syndgaſt allt i Daudaň/ JEſus vard hlydeñ Fødurnum allt til Daudans/ Phil. 2. Þu kañt ecke framar Gott ad giøra: Eñ þo þu kyñer/ munde þad þig hoolpeñ giøra? þiærre ſie þvi/ helldur Blood JEſu/ ſm̃ hreinſar þig aþ øllum þ̃ynum Syndũ. Þier þyker Olyklegt/ ad Gud fyrergiefe þeim a deyianda Deige/ ſem alla Daga illa liþde/eñ hañ ſeiger þo ſialþur. Gudleyſe hiñs Oguglega ſkal ecke ſkada hañ a hverium hellſt Deige hañ ſnyr ſier fra ſ ynu Ogudlegu Athæþe/ Ezech: 18. Þ ynar Synder yþergnæfa añarra Maña Synder/eñ þo yþergnæþ er Nadeñ miklu þramar/Rom: 5. Synden kañ alldrei ad verda ſvo ſtoor/ ad Nad Guds med Truñe medteken / ſie ecke ſtærre: Alldrei ſvo mørg/ad Fiølde Myſkunſemdaña ſie eige meire. Þu ſynd gaſt a hveriu Augnablike/ hañs Nad er þo þerſk og ny a hverium Morgne: Þ ynar Synder eru ſvo margar / ſem

Sandur

Sandur a Siafarbotne/ eñ hũs Myst
un uppfyller bæde Himen og Jørd/ þvi
er hun eñ þa stærre: Þar fyrer verdur
þu alldrei svo fliootur ad Idrast/ad hañ
verde ecke eins fliootur til ad forlata.
Sa sem meir hatar Syndena/ hañ vill
hana helldur afma. Nu kañ Gude eck-
ert svo gagnstædt ad vera/sem Syndeñ/
og hun er þad einasta/ sem hønum illa
lijkar/ þvi skallt þu full øruggur þess
vera/ ad þegar þu hefur feinged Leida
til heñar fyrer Idranena/ þa mun hañ
fliootur verda til ad afma hana fyrer
Forþienustuna. Hvad skulum vier nu
hier til seigia? Skulum vier þa i Synd-
unum framveigis blijfa/ svo ad Nadeñ
yfergnæfe? Fiare sie þvi/ Rom: 6.
Gud forbioode þad/ ad eg skyllde nock-
rum telia þa Tru/ad hañ meige uggar-
laus lifa/ af þvi Guds Nad er mikel.
JEsus er ad søñu komeñ i þeñañ Heim
synduga Meñ Sæluhoolpna ad giøra/
1. Tim: 1. Eñ ecke til þess/ad þeir skule
syndga: til kalla synduga/eñ ecke Riett-
lata

læka til Jdranar/ Math: 9. eñ ecke til þess/ ad þeir skule liᵭ sijna Timu Synd eñe til Ibꝛdar/ pra eiñe Ranglætingu til añarar: til ad uppfylla Løgmaled/ eñ ecke ad upplepsa/ Math: 5. Stoor Munur er þess/ ad vera viss um̄ Kvittun Syndaña pyrer Christi Forþienustu/ z hiñs añars ad porakta Rijkdom Guds lꝛanglundar Gieds / og athuga ecke ad Guds Þoleñmæde leider til Jdranar/ safnande sier svo Reide a Deige Reideñar og Guds Riettlætes Dooms/ Rom: 2. Hver ert þu sem þeinker ad alltijd sie noogur Tijme til Jdranar? Þu villt ad Morgne Jdrast/ eñ veitst ecke hvert þu muner sia Morgundageñ. Gud hefur ad søñu heited ad vera þier Nꝛdugur a hveriū þeim Tijma/ sem þu snijr þier til hañs af øllu Hiarta/ eñ þvi hefur hañ ecke lopad/ ad þvi fresta meige þar til þier gott þyker: Þu veitst ecke nær Basunañ lætur odrum Tꝛtum/ z sagt verdur: Þu Dare / a þessarre Nottu skal þijn Sal pra þier tekeñ verda/ Luc.

12. Eda hun kvedur vid i Skÿum Nimens med þessu Hlioode: Kÿsed upp pier Daudu z komed til Doomsens. J Dag/ i Dag/a medañ þu heyrer hñs Roddu/ þa forherd ecke þitt Hiarta/ Ps: 95. Og ef þu þusundsiñum syndgar/þa lææt þig þad þusundsiñum angra/ og þeink ecke svo med þier/ ad þu vilier eitt siñ fyrer allar Synder Jdran giora / þad være ad bruka Raad Guds fyrer Skalka Skiool/ og ad Foottroda Sættmaalans Blood/ med hveriu Syndareñ er endurkeyptur/ Heb: 10. Hañ hefur Jdran/ og sijdañ Syndaña Fyrergiefning i siñu Nafne predika lææted/ eñ ecke Undañdrætt z Toomlæte. Þott Ræningeñ snereft seint/ þa snereft hñ þo samstundis/ s hñ(i þ siñ) kalladur var: Þott þu ætler þier mune leingre Alldur skapadur/ þa gior slijkt hid sama/ ef þu villt deyia Riettlaatra Dauda. Skioot ecke a frest Jdran þiñe/ þvi hañ sem lofade Synd aranum Myskuneñe/ hañ hefur þo ecke lofad/ ad Myskunar-Tijmeñ skule til

Morg-

Morguns vara. Ep margur hefde hareſt i Mañhættu einhverre/ eñ hæeiner afkomeſt / villder þu þar a epter hára? Eingeñ Heilvita munde giora ꝥ ſitt Ráð. Miklu ſijdur ætter þu med Oþtrauſte z Hyrdulreiſe ad forlæta þig uppa þa Guds Náð/er þu hefur leinge forakrad og under Footum troded/jafnvel þo hañs Duñtræðeleg Giæſka hafe ſumum apturſnwed i ſiælfum Andarſlitrunum/ þvi Gud hefur alldrei ſijku heited/ og JEſu Forþienuſta er til alls añars ætlud/ eñ ad þiena Dioflenum/ i Trauſte heñar. Ad ſoñu er Sonur Guds i Heimeñ komeñ/til ad kalla ſynduga/ eñ ecke Riettlæta til Jdranar/ſvo ſem ædur er ſagt: Eñ þeir einer munu Køllunareñar Not hafa/ ſem idraſt vilia/af þvi hañ hefur til Jdranar kallad/ og ecke til Illgirne. Seig mier þu ſem meinar ad Chriſtur mune frida fyrer þig med ſiñe Forþienan i Himnenum a medañ þu dyrkar Andſkotañ i þijnū Limum. Hvad giorer þu af Chriſte?

mun Hañ hafa nidurbroted Helvijtaña Port/til þess ad uppbyggia Dioful∫ens Rijke? Sañlega er Hañ ecke þar til i Daudañ ∫elldur/ ad vier ∫kulum i Synd-eñe lifa/Helldur lifa eilijflega med Høn um. Guds Reide af Himnum open-berast yfer allt Ogudlegt Athæfe og Ranglæte Mañaña/ ∫eiger St. Paall/ Rom: 1. Skyllde Hañ þa hafa reidst ∫ijnum eingietnum Syne til þess/ad vier ∫kylldum Ranglæted æfa? Fiærre tekur Paall þvi/Rom: 6. med þessum Ordū: Svo ∫kulud þier og hallda/ad þier ∫ialf-er ∫ieud dauder Syndeñe/ eñ lifed Gude fyrer JEsum Christū DRotteñ vorn: Þar fyrer rijke ecke Syndeñ i ydar daud legum Lijkama/ ad þier hlijded Heñe i Girndum Heñar/og limed ecke Limu yd-ar til Verkfæra Syndeñe. Veit eg ad aller þykiast þetta vita/ og þad ∫ie fyrer Vitsirringa ad ætla Gud mune hafa endurkeypt oss Andskotanum til Þieonustu/ eñ þvi leggur þa ecke hiñ Agiarne af ad ∫tela / hiñ Heiptræke

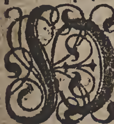
Folkkuna/ hiñ Bakmæluge Eigena/ hiñ Ohlydne ad porsma Yferbodara og Foreldra/ hiñ Lostagiarne ad hlaupa epter añars Mañs eigeñ Konu. Jeg tala ecke uñ hvad eirn kañ ad henda/ þott þad sie noogu Jllt/ eñ Fiølde Mañs æpter sierhvad af þessu/ sem hñ er hneigd ur til/ eins og añad Handverk / leggst nidur med slijkre Ahyggiu a Kvølldum/ og stendur upp til ad premia þ a Morgna. Og hvad þæer eru þeir/ sem giefa sagt/ ad þeir hafe wistunged þad Augad/ sem hneixlar? Eñ hvad velldur þessu? Nema Meñ taka opmiked Trau stakak vid Gud/ sem eg er þo hrædbur uñ/ ad Þioofnadur dæmest a hinu sijdasta Allsheriar Þijnge/ og Meñ reida sig þar uppa/ ad þeir mune þa Tcomstund til ad idrast/ ædur eñ þeir þara i burtu hiedañ: Svo giøra Meñ Gud nædugañ ad aungvum Gude og hañs Mijskunseme ad Barna Spile / eins z hañs Riettlæte sie hønū ecke jafnsknlle/ og ad Lækning Syndareñar eige ad vera

Orsøk til heñar. Svo sem Gud seiger
um̃ Juda/Jer: 2. Svo geingur þad til
þyter morgum þeim / er Muñchristner
alleina eru. A Olucku Tijmanum seig-
ia þeir/ rijs upp og hialpa oss/ eñ hañ
vill svara/ hvar eru þa þijner Guder/
er þu heþur giort þier? Stande þeir
upp a Tijma þiñar Olucku/ og hialpe
þier eþ þeir eru til. Eins vilia aller
sættast vid Gud/ þegar dregur ad hiñe
hordu Daudans Tijd/ eñ þad er under
Hæleñ lagt/ hvert þa verdur Toomstund
til margra um̃sviþa/ er og all-lijklegt/
ad honum mune ecke sijñt um̃ ad idrast/
sem alldrei visse hvad Idran var/ fyrr
eñ þar er komed: Og þyrst þessu Eþne
er þañ Veg hattad/ þa er einsætt ad
dempa upptøk Syndareñar/ og læra ad
þyrerkoma Dreka Vnganum i Bælenu
ædur eñ hañ er þleygur ordeñ/ svo ad
aþ illre Hugsun ei tendrest Girndeñ /
Girndeñ þæde Samþycked/ aþ Sam-
þyckenu framkome Verked/ aþ Verk-
enu fylge Vaneñ/ aþ Vananum þroo-
est

est Forherdingeñ / af Forherdinguñe
o'farest Orvæntingeñ/ af Orvæntingu-
uñe vaxe Fordæmingeñ/ af Fordæming-
uñe kveikne hiñ eilijfe Elldur/ sem alld-
rei mun slockna/ og sa Ormur er alldrei
mun deyia. O Herra JEsu Christe/
þu sem i Heimeñ ert komeñ / ſynduga
Meñ Saluhoolpna ad giøra. Kieñ þu
oſſ a medañ þar ſeigeſt eñ þa/ J Dag/
medañ Nadar-Tijmeñ yþerſtendur /
medañ Sool Riettlætesens er oſſ ecke
undergeingeñ/ ad verka Saluhialp vo-
ra med Ugg og Otta / og lat oſſ ecke
med Oþtrauſte þiñar Nadar gleyma
Skylldu vorre i Framþerdeſens Betrun
og Endurnijungu Lijþdagaña/ og þegar
vier fra Heime þeſſum wtleidder verdū
til ad medtaka hvad vor Verk eru/ ſem
eru Verdlaun Syndareñar/ þa uñ oſſ ad
vera þar ſem þu ert i hiñe Himneſku
Paradijs/ og þig þar eilijþlega ad loþa
og prijſa med Fodur og Heilogum An-
da/ A M E N.

PREDJKUN
wt af hinu
Pridia Orde Drottens JEsu Christi a Krossenum.

Pa ed JEsus leit nu sijna Moodur/ og þañ Læresvein standa þar hia/ hvern hañ elsk ade/ seiger hañ til siñar Mood ur/ Kona sia þu/ þar er þiñ Sonur. Þar epter seiger hañ til Læresveinsens / sia þu / þad er þijn Mooder.

Aug sijdustu Ord Mañ sens/ er hañ talar und er siñ Dauda / plaga oss giarnañ Miñisstæd ad vera/ sierdeiles þra/ er oss eru af Hiarta

kiærer/

kiærer. Og þa vier kuñum ei leingur þeirra Nalægdar ad nioota/ þa pløgum vier ad læta oss vera þeirra sijdasta Vil ia hugþastañ. Þess gietur St: Pall/ Gal: 3. Ad eingeñ forakte Mañsens Testament, ef þad er samþykt / edur legge þar nockud til. Hvad skulū vier hier til seigia Børn Guds Elskuleg. Þa vier yþervegū JEsu Christi Guds Eingietens Sonar græatlegañ / eñ oss þo reyndar gledelegañ Vidskilnad vid þeñañ Heim/ hversu þad/ ad hñ giorde hid nyia Testamentum i sijnu Bloode/ Luc: 22. þa hañ gaf sijnum Læresvein- um Holld sitt ad eta / og sitt allra helg- asta Blod ad drecka. Eckert Testament skiede a þeim Døgū fyrer utañ Foorn- færingu/ og eingeñ Fyrergiefning utañ Blods wthellingar/seiger Paulus Heb. 9. Og þar ad auke hlijtur Daude þess/ er Testamented giører þar mille ad koo- ma/ ef þad duga skal/ seiger Paulus eñ aptur. Allt þetta hefur JEsus Guds Són uppfylldt i siñe Testamentisgiord.

Nañ iñsette þad heilaga Sacramentū ad Kvollde Dags/ hañ opprade sialf-um sier þar uppa Gude/ off til Foriij-kunar/strax Dageñ epter/ hñ gaf þeim sitt Blood ad drecka Kvolldenu fyrer/ hñ wthellte þvi a Krossens Galga til Synd aña Fyrergiefningar / Dageñ epter. Eitt Testament verdur ei stadfest/ ne-ma fyrer þess Dauda sem þad giører/ ad hønum lifanda kañ þad ecke Abl ad hafa: Þad liet Guds eingieteñ Sonur ei til vanta/ og lagde sialfur sijna Sæl fra sier/ Joh: 10. svo þad skyllde O-raskanlegt um̃ alla Æfe standa. Þad er ecke ad undra / þott Esajas Cap: 9. kalle hñ Vndrunarlegañ. Eingeñ hef-ur um̃ Æfe svo undarlegañ Sættmæla heyrt edur sied/ hñ er sialfur Nofund-ur Testamentesens/ hñ er Opp: Sætt-mælans/ hañs Blood er Forlijkuneñ/ & ad þvi svo nidurskipudu / geingur hañ sialfkrafa ad deyia. Þegar Moyses giørde hid gamla Testament i Guds Vm̃bode/ med øllum Jsrael/ þa las hñ upp fyrer þeim Løgmælsens Ord / og

took i Hendur Blood Kalfaña og Haf-
taña/ med Vatne og raudre Ullu og
med Isope/ og stokte þvi a Bookena og
allt Folked/ seigiande: Þetta er Blood
þess Testamentis/ sem Gud hefur bod-
ed ydur/ eirneñ a Tiallbudena og oll
Kier Þionustugiordareñar/ Exod. 24.
Eingeñ skyllde bad undra/ þo ecke kiæ-
me hier til Daude þess er Testamented
giorde/ þvi JEsu Daude var i Foorn-
aña Dauda fyrermyndadur/ hañs Blod
med þeirra Blode: þær kuñu aungvañ
fullkomeñ ad giora epter Samvitskuñe/
Heb: 9. Helldur var Syndeñ under Gu-
ds Þoleñmæde/ Rom: 3. allt þar til
Gud doo i Christo a Krossens Galga
til ad forlijka Heimeñ vid sialfañ sig/
þvi er hañ z Nafundur eins betra Testa
mentis/ Heb: 10. JEsus las upp fyr-
er sijnum Læresveinum ecke Ord Log-
mælsens/svo sem Moyses giorde/ helld-
ur Ord Evangelij i þeirre miklu Pre-
dikun / sem skrifud stendur i Johañis
Gudspialla Bokar 14. 15. 16. og 17.

Cap: Hañ took sier i Hond/ ecke Vxa aña nie Hafraña/ helldr sitt eiged Blod/ þa hañ took Kaleikeñ: ecke Vatned/ helldur wthellte af siñe Sijdu Vatne z Bloode/ ecke rauda Ullu/ helldur litade siñ Mottul i Vijnberia Bloode/ Gen: 49. Ecke Isop/ helldur var med Galle og Edike af Isope dryckiadur: Þessu sijnu Bloode hefur hañ stockt a Book Evangelij/ sem hefur allañ siñ Krapt af hañs Bloode/ z a allt Folked sem er endurkeypt med Guds eigeñ Bloode/ Act: 20. a Tialldbwdena/ sem er hñs al-bloodugur Lijkame/ og a Kier Pioon-ustugiordareñar/ sem eru hañs Pienarar i Ordenu/ og Radsmeñ hañs Leindardoma/ 1. Cor: 4. og aller hafa af hañs Fyllingu medteked/ Joh: 1. Og hefur svo hroopad z hroopa læted i Eyrum allrar Veralldar / þetta er nijtt Testamentum i mijnu Bloode: Og mæ þad hvers Mañs Muñur jata og medkieña/ ad eingeñ hefur edur gietur oss svo miked i Testamentis-Giof epter-

skiled.

skiled. Hañ hefur giefed oss sitt Hold til Fædu/ og sitt Blood til dryckiar/ sitt Lijf til Endurlausn"/ sijn Saar til Lækningar/ siñ Fadm til Gridastadar / siñ Kross til Erfterdæmis/ siñ Sveita til Hreinsunar / sijna Coronu til Hofudbwnings/sitt Hiarta til breñande Elsku merkis/ z sijn sijdusiu Ord og Andvorp til huggunar Erfterbreytingar og Fyrermyndar. Eñ svo sem þad/ad skoorer Hofdingiar giora tijdñ fyrst almeñelega Skipan uñ Rijkesens Erende/ hversu þeir vilie epter siñ Dag hallda lata/ og sijdañ Rædstofun sijns Hwss/ vid hina kiærustu Vine sijna og Þienara/eins z David/ er hñ hafde Stiornaneñe nidurskipad/liet hañ Son siñ Salomonem til sijn koma. Jacob kallade a deyianda Deige alla sijna Sonu fyrer sig/ og sagde þeim fyrer Okomna Hlute: Eñ sier i lage took hañ Joseph Afsijdes og hañs tvo Sonu/og blessade þa. Svo virdest mier Herrañ Christur giort hafe/þegar hañ alla reidu haf

de stiptad hid nyia Testamentū i Ralægid sina elskulegra Læresveina/ hvertа hañ skdañ giørde pra sier med somu Erendum til allra Þioода/ þa atte hñ po цna skduslu Rادagiørd a Krossenum vid sijna Elskulega Moodur og siñ Læresvein/ þañ er hañ elskade/ i hverre hñ heþrer tvo Nlute kiendt øllum þeim er hañ elska/ sem er/ hverneñ hønum eige epter ad fylgia: Nitt og añad/ ad hañ vilie þa alldrei yfergieþa/ sem under hñs Krosse standa.

Vilium vier þvi þyrst hugleida Mariu z. Johañs Dæme. 2. Þaug bless udu Ord/ er hañ til þeirra talade.

Eñ þu goode JEsu / uppliwk þu vorum Augum/ ad vier lærum þijnum Footsporum ad þylgia: Ahrær vor Niørtu/ svo vier mættum þitt Dygda-Dæme elska. Stiorna miñe Tungu/ ad þad eg tala/tale eg þier til Loþs/og þijnu Folke til Sælar-Sagns og Nota / þad Vænheyre myskunsamur Gud/ fyrer siñ Son JEsum/ Amen.

Eing-

Ingen Nrygd er svo sterk B. G. E. ad Polenmæde en hana ecke yfervinne/ einge en svo stoor/ad hana ecke veig semden yþergnæþe: Tiett er Polenmæd. en þeim sem viliugur lijdur/ og mikel er hans Vegsemd/ sem yfervinnur. Sæl er en hefur tvær Hendur til ad taka moot Sorgenne/ Trwna og Polenmædena: Vel sie þeim sem bædar kan wt ad breida til ad fadma ad sier Hormungena/ sem er þess Himneska Fødur Sendebode/ þa hun ad Garde geingur/og kysser svo a Guds Vønd med Packlæte. Hver, su Obærelegann Punga meined þier B. G. ad Hiarta þeirrar blessudu Mey iar og Moodur hafe þaþt ad bera/ þa hun sa sinn einka Son uppheingdann a Krossenum/ svo sem adra Bølvan / og hvad biturt Sverd hefur þreinkt sier i giegnum Sælu henar/ Luc: 2. Menn gieta vel til / ad þesse blessud JEsu Mooder haþe i Barnburdenum ecke svo stoora Pinning lided/ sem adrar Kvinn-

ur/

un/ hvar um̃ eingen kan̄ þo neitt vÿſt
ad ſeigia/ en̄ haꝼe þ vered/ þa ſÿneſt mi'
ad i Pÿnu heñar eingietens Sonar/ haf-
fe þad aptur golldeſt/ þar Holld aꝼ heñ-
ar Hollde/ og Bein af heñar Beinum/
er man allrar Myſkunar ſundurſlited.
Dæme þad ſierhvert Moodur Hiarta/
eda hver eirn er nockud ſnerter Rækt
ſiña Aſtvina/ hvad þad ſie ad horꝼa a
Afkvæme ſÿns Lÿꝼs ſvo illa wtleiked.
Nun ſier han̄ uppheingdan̄/ en̄ ꝼær hñ
þo ecke ofan̄teked: allsnaken̄/ og ma hñ
ei hylia: Albloodugan̄/ en̄ gietur han̄
ei afþerrad: Sardan̄/ en̄ ma ecke bin-
da hans Sar: Nun heyrer han̄ kvar-
tar um̃ Þorſta/ en̄ ma ei gieꝼa honum
ad drecka: Nun ſier han̄ med Galle og
Edike drycktiadan̄/ ſem i Vogguñe haꝼ-
de mylkt heñar Brioost/ en̄ ꝼær honum
hier ei ſvalad med Vatns Dropa einū/
þar han̄ kvelſt i þeſſum Loga. I einu
Orde ad ſeigia/ ſvo morg Ben/ ſem þar
hafa vered a JEſu bleſſudum Lÿka-
ma/ſvo morg Sorgar Pÿla heꝼur ꝼlog

ed i giegnum hennar Hiarta: Og svo
mørg Høgg og Pustur/sem hans bless-
ada Holld hafþa mared / svo margt
Sverd hefur giegnum stunged hennar
Sælu. Mikel var þesse Sorg Mariæ/
enn meire var hennar Hugprydde/hun stood
hia Krossenum/ seiger Historian. Hier
hefur hinn Myskunsame Gud dæsam-
lega auglyst/ hversu ad Guds Kraptur
er i Breiskum mættugur. Þegar Eli
heyrde ad Ørk DRottens var teken af
Philisteis/ 1. Sam. 4. og ad bæder
hans Syner voru i Hel slegner/þa vard
hønum svo miked umm/ad hann fiell apt-
ur af Stoolnum z Hælsbrotnade. Ecke
var þesse Harmur Mariæ minne/þar hin
sanna Guds Ørk/ i hverre ad byr oll
Fylling Guddomssens Lijkamlega/Col:
2. er hier af Ogudlegra Manna Hønd-
um nidurbroten a Krossens Alltare/og
þeim Olmu Hundum sem hann umkring-
du/Ps: 22.ad Nerfænge orden: Enn i
ollu þessu stendur Maria stødug/ og
vijkr ecke fra sijns Sonar Krosse. Þesse
er

er Kraptur hiña lifendu Orda Guds/ i hverium heilagur Ande verkar þramar/ eñ nockurs Mañs Skilningur kañ ad hyggia. Vm̃ Mariam stendur/ Luc. 2. Þegar JEsus sagde: Vyrtar mier ecke ad vera i þeim Hlutum sem myns Fodur eru? þa hafe hun geymt øll þesse Ord i sijnu Hiarta: og hefur hun sañlega ecke einasta þesse/ helldur øñur plei re geymt: Hun hefur mn eþa trwad/ ad hañ være Sonur hiñs hæsta/ Luc: 1. ad hañ skyllde endurleysa sitt Folk aþ þeirra Syndum/ Math: 1. ad Gud munde giefa hønũ Sæte sijns Fodur Davids/ og hañ skyllde rijkia i Hwse Jacobs ad eilijfu/ Luc. 1. Og þo heñe hafe nærsta Ollost vered/ med hveriu moote þad munde skie/ þa hefur þo heilagur Ande lifad i þessum Ordum/ sem vardveitt voru i Hiarta heñar/ og sañast þad hier/ ad Guds Ord sieu Lijf og Ande: Lijf eru þaug/ þvi ad Madureñ lifer ecke ad einusamañ Braude/ helldur aþ sierhveriu Orde/ sem þramgeingur

af

af Guds Mune/ Math: 4. Ande eru
þaug/ þui i þeim/ og ecke odruvijse ber
Guds Ande vorū Anda Vitne þar um̄/
ad vier sieum Guds Born/ Rom: 8. og
þ a þeñañ Hatt: Hver ed heyrer Guds
Ord og vardveiter þad/ hañ hefur eilijft
Lijf/ Luc. 17. Þesse eru þau Guds Ord/
sem vera eiga Lioos a þijnum Vegum z
Lampe Foota þiña/ Þs: 119. J Kross-
gaungune epter Christo / Barn Guds.
Huggunarfull voru þaug Ord/ er Ma-
ria heyrt hafde af Eingilsens Mune/
og af Mune Simeonis/ eñ ecke hefur
þu þærre Hugganer i Guds heilogu Or-
de/ eda Olivosare eñ þessar voru. Jeg
furda mig a Hundrads-Hofdingians
Andsvare (sem Von er a/ þui JEsus
þottest ecke sijka Tru fundeð hafa i
Jsrael) þar hañ sagde: Tala þu eitt
Ord/ og mun miñ Þioon heilbrygdur
verda/ Luc: 7. Og vier hofum svo morg
Ord heyrt/ ad vier skulum fagna z vera
glader/ þui vort Verdkaup sie nooglegt
a Himnum/ Math: 5. ad Mootlæte

F   þess-

þessara Tijma sie ei verd þeirrar Dyrd-
ar/ sem vid oss mun openber verda i ei-
lijpu Lijfe/ Rom: 8. Ad Gud sie tiwr z
lœte aungvañ preistast yper Megn
pram/ 1. Cor: 10. Ad vier hopum pañ
Biskup/ sem ad sam-pijnast kañ vorum
Beikleika/ Heb: 5. Og po eru ecke vo-
rar sterkustu Hetiur svo oruggar i Mañ
raununum / svo sem ein ypergiepeñ og
munadarlaus Stulka / er hier stendur
under Krossenum. Hvad mun þessu
vallda? Mun ei pad/ ad vier vardveit-
um eige svo vel Guds Ord i Hiortum
vorum/ svo sem Maria/ ad vier kuñum
þar af Huggun ad hapa i Mootgang-
enum? Seig mier/ ep nockur ap Kong-
sens Biñdar-Moñum vœre vel til þijn/
munder þu ei Neolpeñ þykiast/ þott þier
nockud a moote bliese? Eñ þar er þo
ecke ad byggia uppa. Konungaña Þien
arar eru hia þeim eins og Reiknings-
Peningur/ Meñ lœta þa merkia svo
stoora Tolu/ sem Meñ siœlper vilia/ svo
Kongenum er i siœlps Vallde/ hvad lein

ge

ge edur hvad miked hañ vill lata epter
þeim/ sem frame fyrer hønum standa.
Miklu ødruvýſe er hin eilyfe Kiærleike
Guds Fødurs til ſyns eingietens Sonar/
i hveriū hañ hefur alla ſyna Velþockn-
an/ Math: 3. þvi hvers ſem vter bidiū
i hañs Nafne/ þad mun hañ veita oſſ/
Joh: 16. Eñ heyr þu Chriſteñ Madr/
hvad þeſſe Eingell hins mikla Rads
ſeiger/ er hañ bad fyrer ſynū Læreſvein-
um Gud ſiñ Fødur/ Joh. 17. Eg bid ecke
einaſta fyrer þeim / helldur og jafnvel
þeim/ ſē trwa munu a mig fyrer þeirra
Ord. Eñ ef þu þ ecke giorer ſyndugur
Madur/ og hepur eckert numed af þvi/
ſem þier hepur vered kiendt wt af Chri-
ſto og hañs Kroſſe. Seig mier/ hvada
Formæla villt þu þa hapa fyrer hañs
Vikar/ nær hñ verdur þier til-druckeñ?
Eda med hveriu villt þu Gud reidañ
blydka/ þegar hañ temur þitt lauslæta
Hollð med Kroſſens Vende? Hverta
Yferſøgn villt þu brwka fyrer hinum
kallda Daudans Kaleik/ þegar hñ verd-

ur þÿnum ſtiælpande Vorum boreñ?
Naþer þu ecke ad aß Guds Orde numed
hier til Trauſts og Trwar Eþlingar i
þeim ſkiouſtu Andarſiitrum. Mier kiem
ur i Hug hiñ gamle Socrates. Ein-
hveriu ſiñe beidde nockur aß hañs Kuñ-
ingium/ ad hañ villde ſkoda Barn ſitt/
og gieta til hvern Mañ þad hefde ad
geyma/ Hañ ſagde vid Barned: Tala
þu ſro eg ſiae þig. Eþ hiner Vitiuſtu
a medal vor/kuña ecke ad þeckia eirn ne-
ma aß Mælenu/ hverſu vilia Meñ þa
þa Gud ſienañ edur þeckiañ/nema i hñs
heilögu Orde? Þvi hañ heþur eingeñ
nockurn Tijma ſied/ ſa eingietne Son-
ur Fodurſens/ ſem er i hañs Skaute/
hañ heþur oſſ þad openberad/ Joh: 1.
Hverge nema i þvi Orde af Kroſſenum/
hvert ad er Heimſka þeim er þyrerþar-
aſt/ eñ oſſ ſem hoolpner verdum/ er þad
Kraptur Guds/ 1. Cor. 1. Þvi er mitt
Ræd/Chriſteñ Madur/ad a medañ þier
eñ þa ad Oſkum geingur/ og þu þiñur
eingeñ Miſſmiñde a Nögum þÿnum/ þ
þu

þu ſapner nockru af Guds Orde z þeim
heilogu Kienningum/ ſem af honū ſeig-
iaſt i Hiarta þitt/ og geimer þaug þar
med Mariu/ ſvo þad kuñe ad gagna þier
a hiñe vondu Tijd/ nær honum añad-
hvert þocknaſt/ ad þu ſkuler ſtanda und-
er hañs Kroſſe/ edur ganga epter hon-
um Veg allrar Veralldar/ til ad giallda
Gude hiña ſijdaſtu Skulld. Vier heyr
um ad under JEſu Kroſſe ſtendur hañs
Mooder og hañs Læreſveirn: Þeſſ var
oll Von/ ad þeir ſem Chriſto voru næ-
kvæmaſter i Elſkuñe/ þeir mundu eirn-
eñ honum beſt fylgia i Kvoleñe. Þañ-
eñ er Chriſti Elſku hattad/ ad hun vird
er eckert fyrer ſier/ uppa þad hun kuñe
ad vera ſem næſt Chriſto. Þeſſe er ſa
Kiærleike/ ſem ad er i JEſu Chriſto/
vid hvern ad Paulus fortekur ad ſig nock
ur Hlutur ſkilia ſkule/ hverke Lijf nie
Daude/ hverke Einglar nie Hofdingia
Dæme nie Vallðſtiettet/ hverke þad næ-
læga nie hid epterkomanda/ hverke Hæd
nie Dypt/ nie nockur oñur Skiepna/

Rom: 8. Ecke er þañeñ Heimsens Barna Vinatta: Þeir uñd medañ þeir mbatast/ þeir taka Rentu aþ Vinattu siñe/ svo sem af ødru Giallde / þeirra Vinskapur er Siooþarendum lijkur/þeir ed aka Seglunum epter Vedrenu / þeir herma epter Sumarþuglunum/ er leita til hiña kølldu Landa a Vorum/ edur vakna upp þegar hitna tekur/ eñ under Vetureñ leggiast þeir i Dvøl/edur þlyia a burtu/ þvi ecke eru ofmarger Husai þegar David er wtlægur/edur Eliphas þegar Job er Kaunum sleigeñ: Sa sm̄ leitar epter þeim i hvoriu Hwse/hñ dreg ur sialþañ sig a Tæklar og þiskar i Lopt-enu/þar þyrer er Vinskapur þssa Heims Ovinur Guds/ Jacob: 4. hver ed skip-ad heþur fyrer Postulans Muñ/ad græ ta med Grætendum z fagna med Fagn-endum / Rom: 12. Framar þessu høfum vier aþ Dæme Mariæ z Johañ is ægiæta Huggun/þar vor Herra seig-er/ Math: 12. Ad sa sem giører Vil-ia sijns Fødur/hañ sie hañs Mooder z

hañs

hañs Syster og hañs Brooder/og Luc: 14. Ad hver sem vill vera hañs Lære-sveirn/ skule taka siñ Kross uppa sig og fylgia honum epter: Þvi mæ ad riettu seigia/ ad Christeleg Kyrkia Guds/sem er Safnadur Trwadra hier a Jorduñe/ hun sie hañs Mooder/ og aller Þeir/sem þar iñe Fødursens Vilia giora/ JEsu Christi Lærésveinar. Þesse JEsu Mod er stendur under hañs Krosse hier i Hei-me/og kvelst þunglega/hun er su Kviña Sooluñe Jklædd/ sem Tungled under Footum tredur/ Hun hlioodar aþ Jood-sott z kvelst svo sem i Barnburde/ Apoc. 12. JEsu Mooder hefur audþeckt verd ed af hañs Krosse/þar eingeñ var hon-um svo nakvæm: Hañs Christne er og audkiend af sama Merke/þvi hun mun slyka og græta/þar Heimureñ mun fag-na/Joh: 16. Svo sem hefiar Hofud er/svo er og sialfz hun. Hañs Ryke var ecke aþ þessu Heime/svo er z ecke heñar Epterlæte helldur i Verolldu þessare. Þa vier heyrum David oþsooktañ/Jere-
 miam

miam ſleigeñ/Johannem apho þdadañ/ Stephanum grÿttañ/ Pal Halshogg-veñ/ Petrum Kroſſpeſtañ/ og JEſum Chriſtum/ ſem er Sapnadarens Hoþ-ud/ ſvo ſem adra Bolvan uppheingdañ/ þa þeinkiuin ecke ad hñs Andlegur Lÿ-kame ſie vanſkapadur/ ſvo ad Limerner meige añañ veg hættader vera eñ ſialpt Hofuded er. Meinum eige ad oſſ hlÿde ad bada i Rooſum/ þar ſem hañ ſtegleſt a Kroſſenum. Sie JEſus i þier mynd-adur/ ſvo þu ſiert hañs Andleg Mood-er/ þa ſkamaſt þÿn ad fagna med Heim-enum/ þar hañs Mooder ſtendur under Kroſſenum. Ecke einaſta hañs Hoþud var i ſundur ſtunged/ helldur allur hañs Lÿkame pullur ap Benium: ſvo byr-iar og þeim Andlega Lÿkama ad ve-ra/ añars kañ hañ ecke vel ad eiga vid Hofuded. Hape Gud DRotteñ ſkeinkt pullt a fyrer hañ/ ſvo vit ad þier byriar ad ſmacka þar a med. Þegar hñ drack hiñ pleitefulla Reide Kaleik Guds/ þa drack hañ þier til ſvo ſem Petre/ er hñ

ſagde:

ſagde: Þu munt og drecka miñ Kaleik. Ef hañ et þiñ Nerta/ þa munt þu ecke ſkirraſt vid hañs Adryckiu ad hallda.

Mooder þeirra Zebedei Sona bad Herrañ uñ/ad Syner heñ" mættu ſitia i hñs Rijke/ añar a hægre Hond hon-um/eñ añar a vinſtre. Nun viſſe ecke hvers hun bad/ Sa bleſſade Herra giør de betur til Sonar heñar/ eñ hun kuñe ad Oſka. Eingeñ Joab aþ David/ eingeñ Mardochæus af Aſſvero/ eingeñ Daniel af Nebuchadnezar/ eingeñ Jo-ſeph aþ Pharao/ kañ ſlijkañ Sooma ad þiggia/ ſvo ſem Johañes hier/ þar hñ ſtood under JEſu Kroſſe. Þeſſe var-ſa Læreſveirn ſem JEſus elſkade/ ſañ-lega þeſſ vegna/ ad hañ hefur JEſum elſkad/ ei ſijdur eñ hver hiña hañs Læ-reſveina. Eñ ſeig mier Chriſteñ Mad ur/ hvern heþur JEſus meir elſkad eñ þig/þa þu hañ hatader? Hvern byriade þier meir ad elſka eñ þañ/ ſem gaf ſitt Lijf wt þyrer þig? Hvar er hañs Elſka ef þu hatar hañs Kroſſ? Þad var

ei ad undra ad vor Endurlausnare spur-
de Petrum prisvarsiñum ad/ hvert hañ
elskade sig/ Joh: 21. adur eñ hñ teikn-
ade med hverium Dauda hañ skyllde
Gud dyrka/ Math: 20. Pvi svo sem
Gulled reinest i Ofnenum / svo verdur
Elskañ til JEsum Christum proofud
i Krossburdenum. Pu skallt ei hugsa
ad pad sie noog ad elska Gud svo sem
Nræsnareñ tilbidur fyrer Borde hiñs
rijka. Gude er eingeñ Pocknan par i/
ad pu hafer Matar-Ast eina a honum:
villt pu lata sia hvad kiærañ pu hefur
Christum fyrer allt pad hañ leid piña
vegna. Peir sem ecke gatu laped af
Vatnenu standande/ peim skipade Ge-
deon heim aptur/ Judic: 7. Peir nutu
og ei pessarar Æru ad hroosa Sigre yf-
er Madianitum: peir sem ei vilia drecka
af Læknum med Christo/ peirra Nof-
ud verdur ecke helldur upphafed med
honum: sa sem eige vill bera hñs Kross
med honum/ hañ er ecke hañs Lære-
sveirn/ Luc: 14. Sa sem ecke er hañs
Lære-

Læresveirn/ hañ er hañs ecke verdugur/ Sa sem ecke er hañs verdugur/ itigeingur ecke i hañs Dÿrd/ hñ sem ei iñgeingur i hñs Dÿrd/ honum er i hinum ytstu Myrkrum vist ætlud: Þvi dæme eg hier ap/ ad sa sem ecke vill lÿdiast honum i Normungeñe/ hañ verdur wtelokadur fra hañs Samneyte i Dÿrdeñe. Jeg veit ad fæer læta miked yper þvi/ ad Johañes stood hia vid sijns Herra Kross/ sierdeilis þeir ed ecke æger ad sia/ þoott Maunganñ illa lÿde/og ecke vera i Augum añara Mootlæte/ ef þad snerter ecke sialfa þa. Margur kañ vera sa ed þeinker/eg villde ecke sÿdur eñ Johañes hafa fylgt mÿnum Herra i siñ Kvalastad/ eñ þad mun añadhvert sa seigia meiga/sem lÿted elskar Christum/edur hañ/er elskar svo heitt sem Johañes. Sa er lÿtid elskar/ maa diarft um tala/þvi honum er ecke sært/ nema þad a sialfum liggur/ eñ þañ er heitt elskar/ dregur Elskañ ecke einasta under Christi Kross/helldur uppa Krosseñ med Christo. Nu veit eg

Brad-

Bræđur mÿner/ ad einngeñ vill i þvi fundeñ vera/ ad hañ Christo ecke uñe/ hver ed ecke elskade sitt Lijf allt i Dauđañ vor vegna/ hvar fyrer Paulus seiger: Bolvadur sie sa/ sem ecke elskar DRottiñ vorn JEsum Christum/ 1. Cor: 16. Eñ ef þu seigest elska hañ Christeñ Madur/ þa sijn þad i Verkunum/ er þu talar med Muñenum. Christi Kross er ecke langt i burtu/ eg vil seigia ad hañ liggur fyrer Footum þier/ eñ þu ert svo blindadur a Augunum/ ad þu sier hañ ecke/ og þijnar Hendur svo latar/ ad þu nenner ecke ad hefia hñ þier a Heedar: Þu tredur þ under Footunū/ sem ætte ad vera Corona þijns Høfuds/ eñ latur þad starta a Høfde þier/ sem i Skarne a ad liggia. Fiñur þu ecke eitt Løgmaal i þijnum Lijmum/ sem þig tekur fangeñ under Syndareñar Løgmaal/ Rom: 7. Kieñer þu eige til Holldsens Drooa/ hvert ed girnest i mooti Andanum? Er hiñ gamle Adam svo svæfdur i þier/ ad hañ bröltst ecke uñ? Jeg vanntreyste

treyste þvi/ hver hellst sem þu ert / eda hvad ægiætur i þijnum Augum / nema svo sie/ ad þu siert i Syndeñe svo daudur og yperkomeñ/ ad þu meiger ei piña til þiña eigeñ Vanheilenda. Ef Nesturen þeckte siñ Styrkleika/ þa munde hañ traudlegar læta sier stioorna/ eñ ef Madureñ þeckte siñ Veikleika / þa munde hñ helldur læta Guds Anda vid sig rada/ og læra ad deyda fyrer Andañ Holldsens Gyrnder: Og þegar vier sliker af Alvoru giorum/ þa muñu vier þykiast standa nær Christi Krosse/ eñ ad vier þurfum hañs lengt ad leita. JEsus lijdur eirneñ i sijnum Limum hier a Jordune/ hañ piñur til siña Meina/ sm̃ sagde: Saul Saul/ þvi ofsæker þu mig? Act: 9. Hañ veit eñ efa/ hvad vid hañ er hapt / er talad hefur þesse Ord: Hver hañ medtekur ydur/ hñ medtekur mig/ Joh: 13. og vier stondum vid hañs Kross þa nockur Brooder og Syster Naud lijda / Jac: 2. Christur er Safnadarens Hofud/ eñ vier erum hñs

Limer/

Timer/ seiger Paulus Eph: 1. Hver sær
þvi truad/ ad sa Timur sie lifande a Ty-
kamanum/ sem ei þiñur til Meinsemda
hiña añara Timaña/ er ecke svo? Ad
ef þijn vinstre Hond er veik/ ad þu villd-
er hin hægre mætte lijda nockud mz heñe/
z ad þu mætter þvi skipta med bædū þm.
Mier þyker ei Olijkt ad JEsu blessud
Mooder hafe giarnañ viliad bera nock
ud aþ hañs Byrde heþde hun mætt/ og
Kvøl hūs giefad orded þeim mun bære-
legre/ eñ þyrst þad ei kuñe ad skie/ þa
geingur hun svo nærre honum/ sem hun
má. Hvar er nu Fiolde sa allur er fylg-
de JEsu epter/ z heyrde hañs Kieñing-
ar? Hvar eru nu þær þrimr Þusunder
er hañ Mettade i Eydemorku? Hvar
er sa mikle Skare er breidde sijn Klæde
a Veigeñ/ hiuggu Kvistu af Triānū/
dreiþdu þeim a Veigeñ / og hroopudu
Hosianna Syne Davids? Math: 21.
Þar er várla nockur epter nema eirn fæ
tækur Læresveirn/og ein sorgande Mood
er med fáeinum Kviñum/ þær ed grietu

yþer

yfer honum. Þañeñ eru vorer Viner/ þegar a moote geingur/ Eg vil ei tala um̃ þa Ðvine Krossens Christi/ Phil: 3. er hlacka yfer añars Slisum. Er hockrum Forvitne a ad sia Diøfuleñ i sijnum versta Nam/ þa skode hañ þañ/ er hefur Ynde sitt af añars Offørum/ þvi þad er hũs Bijlæte. O þu Neimsk-ur og Illgiarn Madur/ kant þu ei bet-ur Gude þacker fyrer þoleñmæde sijna yfer þijnum Syndum eñ svo? Meinar þu þesse edur hañs Fader hafe svo syndgad/ Joh: 9. ad Gude sie ei i sialfs Vallde / ad openbera sitt Riettlæte a þier/ef honum svo þocknast? Ætlar þu sem hæder ad Gude og hañs Giørning-um/ ad þu siert heilagre eñ sa/ er hũ virder med sijnum Krosse? Eda ad þeir ætiœn sem Turneñ fiell yfer i Silo/ hafe syndugre vered eñ adrer Jerusal-ems Bwar? Luc: 13. Lœt af þvilijku Sathans Æde aumur Syndare. Nvad snart kañ hiñ Almættuge ad giøra Na-man ad Mardocheo? Nlñ rijka Sæl-

giorning

giæting ad Lazaro? og Nebuchadnezar sþkaň þeim Lionunum/ er Hñ ætlade ad skylldu helrïfa Daniel? Einginn Hlut ut kaň svo ad þvinga Maňsens Hiarta til Medaumkunar/ Svo sem Ihugan sialfs sijns Naska : Þar þyrer nær eg þeinke med mier/ ad eg hafe allt þ illt þorþienad/sem eg a ødrum sie/ og ad sw sie vïssust Von/ ad Gud læte þad yfer mig koma / nær honum vel þocknast/ þa mætte mier under eins til Hugar koma/ ad vorkyňa honum/ sem Gud heþur plagad med þvi/ sem eg heþe forþienad/ mier til Advørunar/ og betala honum allt þad Illt/er haň þola mꝏ/ mier til Lærdoms/ sem eins er sekur og haň/ med Christelegre Medaumkun/ef eg kaň ecke i Verke/þa samt i nokvæmre Tilþiňingu haňs Eymda.

Mariu blessad Epterdæme ætte oss og til stærstu Huggunar ad vera i voruᷠ Krossburde/ef vier under Krossenuᷠ stondum/þa er þ vors Herra Kross : A honuᷠ stendur ritad/IEsus aþ Nazareth Kon

ungur

ungur Gydinga/ Joh. 19. Hver er sa/ sem skamast syn ad bera Konungsens Merke a sijnum Klædum? Hver vill þa blijgdast vid ad bera med Paulo Teikn JEsu Christi a sijnu Lijkama? Niner Romverski Fullhugar plogudu Fordum Daga/ þegar þeim þootte lijted a ork-ast/ ad grijpa Merked/ fra hveriu einge eñ ærlegur mætte flyia/ og briootast iñ i Flock Ovinaña/ þar siñ mest var Mañ þraungeñ. JEsus er goodum Her-toga lijkur/ hañ hefur einsamañ þrifed siñ Kross/ og brotest i giegnum Andskot-ans Her/ og alla Ovine vora alleina ad Velle lagt/ uppa þad vier skulum aller Otrauder a epter ganga/ verande þess Full-vrugger/ ad hañs Herteikning er vor Lausn/ hñs Forsmaan vor Vegsemd/ hañs Kvol vor Rooseme/ hañs Hrygd vor Glede/ hañs Fordæming vor Afsok-un/ hañs Beniar og þrote vort besta Skart/ hañs Daude vort Lijf/og hañs Vpprisa vort Apturhvarf og Endur-lijfgun/ svo þott vier hrasader sieum a

medal Ræningia/ pa kañ eingeñ ad ræna oss af hañs Hende/ sem hier er a Kross/ eñ negldur medal tveggia Ræningia. Blygdan vors Klædleisis kañ ei ad open berast medañ vier skýlum oss under þvi Trie/ sem hañ hieck naken a/ þadañ runde hañs blessada Blood / sem þvær oss af øllum vorum Syndum/ 1. Joh: 1. A mis vid hvert vier kuñum ecke ad fara/ þa vier støndum under hañs Krosse. Þar sem øllum leiþdest allt vid hañ ad giora/ þar ma eingeñ oss granda framar eñ hañ vill/ sem a Krossenum saklaus hieck. Þar sem hañ leid hina stærstu Smaan/ þar viliüm vier hroosa oss af/ Gal: 6. Sieu þvi Fiandmeñ vorer svo mattker/ svo slæger/ svo illþwser / sem þeir vera vilia/ JEsu Mooder stendur under hañs Krosse/ og þorer ad seigia i hñs Orda Stad: Eg em hun. Daude/ hvar er þiñ Broddur? Helvijte / hvar er þiñ Sigur? Gud er sa sem oss hefur Sigureñ giefed fyrer siñ Son JEsum Christum/ 1. Cor: 15. Þetta høþ-

um vier nu heyrt aþ Mariu og Johañe.

Nu viliu vier vors Endurlausnara Adgiørder heyra.

Halldañ er Eymd ein/ seigia Meñ i Ordtake gømlu. Þad sañast giarnañ a þeim sem i Krossburdenum mædast/ þar sem ein Hørmung er/ þar vilia giarnañ fleire halldast i Hendur: Ecke var Aboota vant a Hørmung þyña/ miñ Herra JEsu/ þott ei hefdu þyn Myskunar Augu plagud vered med sorgarlegre Asynd þiñar blessudu Moodur. Hversu mun honum hafa ruñed þad til Rifia/ sem griet yfer Jerusalem/ hver hañ Krossfeste/ ad sia uppa Harma siñar Moodur/ er hañ i Heimeñ fædde: Hañ sem bad fyrer þeim er hañ Hwdflettu/ hræktu/ Þirnum krynndu og a Krossen negldu: Hañ sier hier midt i Kvølunum þaug Brioost med Sverde i gegnum stungeñ/ er hañ a Æsku Alldre syñum mylkt hafde. Eñ i øllu þessu verdur ei

Brušur Myſkunareñar byrgdur. A medañ hñ fraamde hid allra meſta Furdu verk/ ſem um̃ Æfe hefur uñed vered/ bæde a Himne og Jordu / ſem var ad nidurbriota Helvijtis Magt/ og frida þ ſyndugar Sæler/ Talade hñ þeſſum lijknar Ordū til ſiñar elſkulegrar Modr: Kona/ ſia þu/ þar er þiñ Son ur/ og til Lærefveinſins: Sia þu/ þad er þijn Mooder. Næſte i ſomu Svipan/ og JEſus lauk ſijnum Augū aptur til ad deyia fyrer allt Hold til Forlijkunar/ i ſama Bile rende hañ þeim til ſiñar Moodur/ heñe til Huggunar. Kraptur Daudans liet þaug apturfalla til þurdar/ Kraptur Elſkuñar opnade þaug til Medaumkunar. Hier gaf JEſus þier Chriſteñ Madur eitt bleſſad Dygda Dæme/ hverſu þier byriar vid þijna Foreldra ad breyta. JEſus var ſiñe Moodur um̃ eckert ſkylldugur/ þvi hñ var i Heimeñ komeñ/ bæde hana og alla ſynduga Meñ Sæluhoolpna

ad

ad giøra/ samt gietur hañ ecke læted a moote sijnu mijskunar Hiarta ad bera Vm̃sorgun pyrer heñe: Byrtar þier þa ecke syndugur Madur/ sem ert þijnum Forelldrum um̃ Sæl og Lijkama / næst Gude skylldugur/ ad lijta til þessa Dæmis? Syrach seiger i siñar Bookar 7. C. Heidra Fødur þiñ af øllu Hiarta / og gleim ei Nørmungu þiñar Moodur / miñst þu þar a/ad þu ert [illegible] þaug giørdur/ hvad munt þu endurgiallda þeim / svo sem þaug þier? Agiæt er þesse Aminning/ þvi mier virdest ad Endurlausnaren kieñe oss / hvad stoorum ad aller vier i þvi þeiged høfum/ ad vera Sælar og Lijfs hluttakande/ þegar hñ talar um̃ þañ / sem Fordæmingeñ ypperhænger/ seigiande: Betra være þeim Mañe ad alldrei hefde hñ fæddur vered/ Math: 26. Jeg vil ecke hier tala um̃ þeirra Svør/ er seigia: Hefde eg ei fæddur vered/ þa þyrfta eg ecke ad beriast vid Andstreime Veralldar þessarar/ ecke fyrer Sælu ad sia/ og ecke ad eiga

under Son/ hvert eg munde epter min̄ Dauda/ iṅganga til Lijfsins. Fliott er þat til ad svara : Lijted ma vera i þan̄ spun̄ed/ sem ecke vill vin̄a þad til þeirr' ar Dijrdar/ sem vid Guds Born mun openber verda i eilijfu Lijfe / ad ganga i giegnum Mootlætingar þessara Tij' ma in̄ til eilijfs Lijfs. Eingen̄ a helld' ur Guds Rijke under Kaste / þvi þad giefst ecke ad Nendingu / helldur er ollum þeim vijst / sem trwa a Sonen̄. En̄ su Olucka/ er hin̄ Gudlause ratar i/ er hvers eins Sialfskapar-Wijte/ sem þecker og ma vel þeckia Veg Salu' hialparen̄ar/ og vill han̄ ecke ganga/ edur ad honū leita/ þvi þijn Fordiorfun kiemur af þier þu Jsrael/ seiger Drotten̄ Gud/ en̄ ecke af Gude : Ecke af Natt' urun̄e/ og ecke af Foreldrunum / an þess ad vier erum i Syndeñe gietner/ nema þeim sem ala Born sijn upp i ollū Oodygdum/ Skom̄um og verstu Klækiū/ mirdande svo sin̄a Barna Saler/ z gior ande þeirra Kost þusundsin̄um argare

helldur

helldur eñ alldrei hefdu þau fædd vered/ þar þeir baña þeim iñ i Himnarijke/ og sialfer koma þeir þar ecke/ Math. 23. Svo sem Drottteñ ad Orde kiemst um̃ Phariseana/ þa blindu blindra Leid-togara. Og ecke einasta eigum vier For-ellorunum Lijf og Limu ad þacka/ helld-ur allt Vppfooſtur/allt Atlæte z Men-tun i vorum Vngdome/ þar þeir haſa med siñe Vm̃hyggiu næſt Gude/ svo myndad og skapad oss a vorum Dvilsku Arum/ ad vier kyñum ad verda/ ecke ein-asta Fødurlandsens/ helldur og Christe-legrar Kyrkiu þarfer z hentuger Limer. Þu kañt ad seigia/ ad þad hafe þeirra Skyllda vered/ ad ala þad er þaug af sier gatu/ eg medkieñe þad/ eñ sa legg-ur stoora Skulld iñ hia ødrū/sem giører sijna Skylldu ad þyrra Bragde/vit þar þyrer/ ad svo opt sem þu medtekur nock-ud gott af Hende Forelldra þiña / svo opt jatar þu þig Þienustu bundeñ þeim i øllu þvi/er þu matt/og afkastad giet-ur. Seig mier/ hvilijkur munder þu

orded hafa hepde pier wikastad vered a mille Villu Dyra? Hverſu lijted munde orded haþa wr þui Vallde er Gud gaþ Mañenum i Ondverdu yfer Kyrkendum Jardareñar? Hvad hræddur munder þu orded haþa/ aumastur allra Skiepna/ þeirra/ er þu atter yþer ad drottna/ fyrer þeim er þig nu hrædast? Seig mier/ hver er þa stærre Velgiorninga eñ ſa/ ad Forelldrarner haþa þig ſvo uppaled/ ad þu kañt med Fride og Frelſe ad umgang ast med þijnum Brædrum i Heimenum/ eñ ſtioorna Villu-Dyrunum / hverra Stallbrooder þu añars vered hepder/ þar fyrer ſeiger Syrach eñ aptur: Med Verke z Orde/ z allre Poleñmæde ſkallt þu heidra Fødur þiñ/ ad yþer þig kome Bleſſun/ Syr: 3. Og Pꝏll ſamſiñer hønum/ Col: 3. ſeigiande: Þier Børn/ vered hlijdug Forelldrum ydar/ þui þad þocknaſt DRottne. Take Meñ Geiſl añ þra Sooluñe/ og mun hun ecke lijſa: Stible Meñ Lækeñ þra Bruñenum / mun hañ upp-þorna/ hoggve Meñ Kuiſt

eñ

eñ af Eikeñe/ mun hañ visna / skiere Meñ Limeñ fra Lijkamanum/ mun hñ rotna / og wteloke nockur Christelega Rækt fra Barnenu/ þa er þad ei Barn leingur / helldur þeirra Brooder um̃ hveria skrifad stendur: Þier erud af Fødurnum Fianda / Joh: 8. JEsus gaf oss hier eitt blessad Epterdæme/svo sem ædur er sagt. Seiged mier/ hver mun bwa vid svo þungañ Kost/svo sem vor Herra/þar hñ hieck a sijnũ Krosse? Gotz og Peninga hafde hañ ecke/jafn vel þoitt allt Gull og Silfur være hñs/ Zach: 3. Hws og Heimile ecke helldur/ Math: 8. Refar høfdu Holur/ z Fugl ar Loptsens Hreidur/ eñ hañ ecke þar hañ kynne Høfde sijnu ad ad halla. Hañs Klædum skiptu Ogudleger med sier / og a hañs Mottul logdu þeir Hlutkieste: Þar mꝛ hañs Mooder horfa a/ (sem lijklegt er þaug hafe sialf uñed med sijn um eigeñ Hondũ) z hafa þar ecke af. Eckert bar vor Herra uppa Krosseñ/ nema eirn Bloodrisa Lijkama z Þyrne

Coronuna a Hoꝼde ſier. Eingeñ heꝼ-
ur og ſtærre Arꝼſviꝁ lided / helldur eñ
Hun/ ſem ꝼæðde i Heimeñ Frumburd
allrar Skiepnu/Col: 1. þar Hun mæ ei
nicola hañs Klæda/ og þa Hañ nu med
eingum tijmañlegū Munum kuñe heñe
ad hiælpa/ þar eingeñ Limur a hañs
bleſſudū Lijkama hafde nockurn Mætt
eda Megn/ nema Tungañ og Augun/
þa vill Hañ ad þeirra ſijduſtu Kraptar
verde heñe til ſijduſtu Huggunar. Oll
JEſu Guds Sonar Ord z Atvik/ Ut-
gangur og Jñgangur/ er hin ægiætaſta
Lijꝼs-Regla Chriſtens Mañs z ſrioꝼ
ſem Lærdooms Prediꝁun. Hañ talade til
ad kieña / riette wt Hendurnar til ad
lækna/ Hañ hooꝼ ſijn Augu ad Himnum
upp til ad bidia/ Hañ leit þeim a þa au-
mu til ad myſkuna/ Hañ horꝼde a Pe-
tur til ad æmiña/ Hañ rende þeim under
hid ſijdaſta Andartak til ſiñar Moodur
hana ad hugga/ og ecke einungis þad/
helldur ollum Gudhræddum til Epter-
dæmis/ eñ til Stroꝼꝼunar Myſkunar-
lauſum/.

lausum/ þvi ad soñu var honum ecke um̃ Megn/ epter þvi Vallde/ er honum var giefed/ bæde a Himne z Jordu/ ad por-sorga sijna Moodur/ hefde hañ ei vile iad blygda þa med sijnu Dæme/ sem eru verre eñ Heidingar/ Ástlauser/ Omyské-unsamier/ Rom: 1. hverier uppeta Sæl-ernar svo sem Leon þa þad tekur sijna Brǽd/ og giora margar Eckiur/ Esa: 14. Ei læta hiñ Fodurlausa Riettenū næ/ og ecke styrkia Eckiuñar Mæl-efne/ Esa: 5. O hvad piærre eru sodd-añ Meñ JEsu Epterdæme? Miñst þess þo syndugur Madur/ ad Guds Son ur kallar þa er giora sijns Fodurs Vil-ia/ sijna Moodur/ sijnar Systur z Bræd ur/ sem ædur er sagt: Byriar þier þa ecke ad læta hvern eirn Naudsijdande vera þier nækomeñ? sæll er sa sem tem-ur sier þvilijkt Hugarfar/ sa ed heidrar Fodur og Moodur/ er svo sem sa er Aud-æfum saßnar/ seiger Syrach: Cap: 3. Þad er ad soñu satt/ eñ sæll er og sa sem̃ ecke gioret Eckiur og Fodurlausa ad

Log-Kæningium/ Zach : 7. og þeim eckert Mein viñur/ añars Bænheyrer Gud þeirra Kall/ og hañs Grimd mun breña og hañ mun liooſta þa med Sverde og Myſkunarlauſt høndla/ og læta þeirra Kviñur Eckiur verda/ og þeirra Børn Fodurlaus/ Exod : 22. Þu ſeiger/ hañ er mier ad eingu Vanda bundeñ/ þad er ei Bur miñ nie Brooder / eg vil læta mijna Lake reña/ eñ þo ſvo ad Niørdeñ drecke fyrſt. Þad er ad ſøñu ecke O-riettvijſt/ eñ Gud giæfe þu brwkader ecke hañs Ord Kiergiu þiñe og Nardwd til Fegrunar/ og kyñer þad riett ad tempra/ ſvo þu ſtijflader ecke ſvo Lake Guds Bleſſunar/ ſem hañ hefur ſett þig til ad vakta/ ad þeir verde ad fwllre Leyr-Kielldu i þijnu Niarta.

Allra ſijdarſt byriar þier Chriſteñ Madur ad taka þier til Nuggunar JEſu ſijdurſtu Ord/ er hañ talade til ſiñar Moodur a þiñe Dauda-Sæng/ þa þu horfer fram̃ a Veg allrar Veralldar/ um̃ hvern þi' byriar ad ſafnaſt til þiña

Fedra/

Fedra / þa aller þijner Viner standa umhverfis þig med Ope z saaru Veine/ og Daudeñ slijtur þig fra þeirra Niarka/ eñ þeir meiga ei/þott þeir villdu þier a epter fylgia/ þa fel Gude a Hendur þa er hañ gaf þier til allrar Vmsorgunar/ og þig honum allra sijdast med audmiwkre Bæn og Jdran Syndaña/z tru þvi fyrer vijst/ ad JEsus mun þa ecke miñst samþijnast þijnum og þiña Eymdum/z hñs Myskunar Jdur munu uppvekia fyrer honum þa Stund/er hñ þorlæteñ af øllum / afhendte siñ Anda Fødurnum / eñ sijna Moodur sijnum Harmþrwngnum Læresvein.

O JEsú allrar Nadar og Giæsku/ allrar Myskunar z Medaumkunʳ Bruñ ur/virdst þu ad vera vor Mooder og vor Brooder a þeirre hordu Tijd/þegar vor Mætt-þrota Lijkame/wtklekur vorre ør mæddre Saalu under Guds riettferdugañ Dom. Virdst þu ad riella oss Moodur-Hendur þiña heilogu Eingla/ sem bere,

þær

þar i Abrahams Skaut/ eñ vertu siælfur Fader Fodurlausra og Forsvar Eckna/ sem epter þreyia/ og gief oss med øllum Astvolgnum ad fagnast i Bindene þiña Barna i einu Sauda-Nwse/ under einum Hyrder/ z þar eilijflega ad sedjast af Nægdar-Giædū Guds Nwss/ þig eilijflega lofande og prijsande / ad afþerrudum øllum Hrygdar-Tarum / sem under þijnum Krosse wthellt vered hafa i þessare Vtlegd: Þad bænheyre Myskunsamur Gud/ fyrer Forþienustu sijns Sonar/ og giefe þar til Nad hei-lags Anda Amen / i JEsu Nafne/. AMEN.

PREDJKUN

wt af hinu

Fiorda Orde Drottens JEsu Christi a Krossenum.

Gud miñ/ Gud miñ/ hvar fyrer hefur þu yfergiefed mig

Þegar vor blessade Endurlausnare var skijrdur aþ Johañe i Añe Jordan/ þa stie heilagur Ande oþañ i Dwþu Lijking yfer hañ / og Rausteñ af Himne sagde: Þesse er miñ elskulegur Sonur/ i hverium mier vel þocknast/ Math: 3. Þesse Vitnisburdur Fødursens um̃ siñ einngieteñ Son/ heþur øllum Gydinga Lijd mætt alkuñur vera/ þvi þad var i þa Daga/ er allt Foolk kom ad Jordan til Johañem ad læta skijrast af honum/ Og sa Himneske Fadereñ sañade Johañis Vitnisburd af honum med þessū sijnum Vitnisburde. Hvermeñ heyre eg þa hiñ elskulega Guds/ openberlega a Krossenum hroopa / Gydingum og Heidingium / Vinum og Ovinum æheyrande:

Gud miñ/Gud miñ/hvar fyrer hefur þu yþergiefed mig?

Fyrst hñ er hiñ Elskulege/ þvi er hñ þa yfer-

yþergiefeñ? Fyrst i honum er Velþockn an Guds/ þvi hefur hñ þa alleina Vyñ Prissuna trodeo? Fyrst Gud atte hañ i Vpphafe siña Vega/ þvi er hañ þa i Tijmans Vppfyllingu wtskwfadur? Hefur ei Gud Velþocknan a ollu Folke/ sem giorer hañs Vilia? Eñ Sonureñ vottar uñ sig: Sia eg kiem/ i Bookeñe stendur skrifad af mier/ þiñ Vilia miñ Gud giore eg/ Psalm: 40. Þvi hefur hañ þa sett hañs Hlutskipte med þeim Ohlyduga? Þetta er þo af Guds skied/ jafnvel þott þad sie undarlegt fyrer Moñum. Hverneñ er þa Guds Ein=gieteñ Sonur yþergiefeñ? Er Veruñar Eining sundurgliodnud? Fiærre sie þvi. Hañ vottar siælfur Holldenu iklæddur/ Joh: 8. Eg og Fadereñ erum eitt: Er Natturaña Samband i Christo sundur losnad? Ecke helldur/ þvi St: Petur seiger/ 1. Pet: 2. Christur hefur lided fyrer oss/ og Gud hefur med sijnu eigiñ Bloode endurleyst Christnena. J þess-are Holm=Gaungu vid Synd/ Dauda/

Diofl

Diøful og Helvijte/vañ hin præga Hel-
ia pañ mikla Sigur a øllum sijnum og
siña Ovinum: Eñ pad kuñe eingeñ ad
giøra/ nema i honum bygge øll Fyll-
ing Guddoomsins Lijkamlega. Hver-
neñ hefur Gud pa siñ Eingeteñ
Son yfergiefed? Sañlega kuña Meñ
ecke añad ad giøra sier i Lund um̃ petta/
eñ Gud hafe um̃ Stundar-Saker
sijna Almættis og Verndar Hønd fra
hønum teked/ uppa pad Gud kyñe ad
deyia i Mañlegu Hollde / og Mañaña
Endurlausn ad fram̃kvæmast fyrer
hockurskonar Lijfsins Fiærvister. Petta
vottar Pistels Skrifarea til Hebraos
Cap:2. Seigande: Ad hañ hafe vered
af Gude z Einglunũ um̃ Stundar-sak-
er yfer giefeñ/ Ja/ ef eg mætte svo ad
Orde komast / pa hefur siałfur Christ
ur ad nockru leite yfergiefed siałfañ sig
i sijnu Dauda Strijde / pvi seiger hañ
og siałfur hia Johañem i 10. Cap:
Eingeñ tekur mijna Sæl fra mier/
helldur legg eg hana siałfur af. Og

Esajas spaer þar um̃ Cap: 53. Hañ er forornfærdur ap þvi hñ sialfur villde. Þad sie z biærre ad vor blessadur Endurlausnare hafe af Opolenmæde talad þesse Ord/ hñ s nz slÿkre Nøogværd mavarpade þa/ er hñ gripu z fiøtrudu/ þa er hñ slou/ þa er hñ falsklega aklipgudu/ þa er hñ saklausañ til Dauda dæmdu/ hñ s beidde f þeim sem hñ kvoldu z a Kross eñ heingdu. Munde hañ nockud møgla a moote sÿnu Himneska Fodur? Eingañ Veigeñ/ helldur hefur Megn Kvalaña z oþur Nite Guds Grimdar-Reide/ hver ad smellte hañs Hiarta i hønum/ svo sem añad Vax/ Ps: 22. Þaug hafa seige eg/ þvÿngad þesse allra hooglætustu Ord wt ap hañs blessudum Muñe. Ei er þad helldur Meiningeñ i þessum Ordum/ ad hñ spurie siñ Himneska Fodur epter Orsøkeñe / hvar þyrer hañ sie yþergieþeñ/ þvi hñ visse þad voru blooðugar Jllgiørder vorar/ hveriar hñ hafde bored uppa Tried / og su Handskriþteñ sem a moote oss var/ er alla reidu var

med

med honum a Krossen negld/ helldur er þetta almenelegt Orda Tiltæke Ritningarennar/ og merkia þesse Ord eckert annad/ enn svo sem hann hefde sagt: Gud minn/Gud minn/þu hefr yfergiefed mig. Hier hefur Christur læted þig vita synd ugur Madur / hver ad sieu Verdlaun Syndarennar. Ef hann/ sem ber alla Hlute med Orde sijns Kraptar/vard svo af sier komenn under Syndanna Byrde/ Hvad munder þu orded hafa umm alla Eilijfd i Helvijte / sem ecke megnar ad auka eirnre Alenn vid Leingd þijna? Ef Helvijte var honum svo heitt/sem sialf ur er Helvijtis Olifian/ Hvad munde þu þier orded hafa/ sem varla nockud ann ad gierer/ enn ad vinna til Helvijtis? Ef Gud var honum svo reidur/ sem hann allr eina eißkar/hversu magnlega munde hanns Reipt hafa brunned yfer þier/ sem af Natturunne ert Barn Reidennar? Ef Sonurenn þannenn ummkvartar/ hversu Obæreleg munde þa verda Hormung Þræls ens? Hier af mætt þu Christenn Madur

ur ſiæ Andſtygd og Grimleika þeirra Athaßna/ ſem daudleger Meñ leika ſier ad/ ſvo ſem ad ødru Table. Eñ allra hellſt hefur vor bleſſadur Endurlauſnare kiendt oſſ med þeſſum Ordum/ hvern eñ vier eigũ ad ſkicka oſſ under hũs ſæta Oke hier i Heime / og giefed oſſ hier med Poleñmædeñar Epterdæme / um̃ hveria vier vilium nu nockud framveig. is hugleida wt aß þeſſu bleſſada Orde vors Endurlauſnara. Hvar til Gud allsheriar virdeſt ad giefa oſſ ſijna Næd og Anda/ ad þad verda mætte hũs hæleita Nafne til Dyrdar/ eñ oſſ til Eblingar i vorum Sæluhiælpar Efnum. Þad bænheyre goodur Gud i JEſu Naf ne/ Amen.

Ad er ægiæt Amiñing mz hvere Paulus til Hebræos/ Cap: 12. æuarpar alla Chriſtna Meñ/ ſeigiande: Fyrer þvi eirneñ vier/ med þvi vier hofum ſlykañ hoop Vottaña um̃ kryng oſſ/ þa lætũ oſſ

apleggia Synndena pa ed jafnan vid oss
loder og letur/ og latum oss hlaupa med
Þoleñmæde i pa Orustu/ sem oss er til-
skickud/ og lijta til JEsum / þess upp-
byriara / og fullkomnara Trwarenn-
ar/ hver ed pa hañ hefde vel mátt ha-
fa Fognud/ þolde hañ Krossen/og akt-
ade Forsmanena ecke / og sette sig til
hægre Handar uppa Guds Stole. Minn-
est a pañ sem þvilijk Mootmæle i giegn
sier af Syndurunum þolde/ svo ad þier
þreyteſt ecke nie uppgiefest i ydar Hug-
skotum/ þvi þier hafed eñ ei allt til Blod-
sens mootstaded i Strijdenu moote Synd
eñe. J þessum Ordum leider Postulenn
oss fyrer Siooner Christi blessad Dæ-
me/ hverju eckert er kroptugara og eck-
ert algiørdara til Efterbreitnes/ z Eb-
lingar Umbuirdarlindesins. Guds Ein-
gieteñ Sonur leid hina smánarlegu
Kvøl og Krossens Dauda fyrer aññar-
legar Synder/ þvi skyllde Syndareñ pa
skioota sier undañ þvi/ er hañ med Otil-
iande Afgiørdum og Bodorda Brotum

 for-

þorþienad heþur? Guds Sonur þolde Helvijtes Pijsler vor vegna/ megnū vier ecke hañs sæta Ok og hañs lieitu Byrde a oss ad taka? Hañ drack hiñ beyska Kaleik Guds Grimdar Reide þurt i Botn/ og þær Dreggiarnar sem hiñ Oguðlege ætte af ad swpa/ eñ hañ drack þier til under eins Christeñ Madur/ sm̄ villt hañs Læresveirn heita/ þiñ Skierf ur er ollu miñe. Bikar þesse er wtskiptur medal allra hñs elskulegra Astvina/ þvi svo seiger hañ sialfur: Hver sem vill miñ Lærefveirn vera/ hañ take siñ Kross uppa sig og fylge mier epter. Fyrer þvi giæt þess/ ad svo margur Petrus/ svo margur Paulus / svo margur Jacob/ svo margur Bottur Guds Pijslar/ Ja svo margur Astvinur JEsu/ sm̄ ecke hefur elskad sitt Lijf allt i Daudañ/ svo marger eru þeir / sem hialpa þier til ad drecka þeñañ Kaleik/ ef ecke a añañ Veg / þa med sijnu Epterdæme/ þvi seiger Petur ad vier skulū hugga oss þar vid/ ad vorer Brædur i Heimen-

um meiga þola hid sama. Þeir druckü allshugar þegner/ eins z eirn Sælgiæt⸗ing þyster epter Munade Veralldar Þessarar/ svo længade þa epter ad lijda med Christo/ svo ad St: Paall seiger: Eg em vel til Frids i Veikleikanum/ i Forsmæneñe/ i Naudunum/ i Ofsookn unum/ i Angisteñe fyrer Christum/ þvi þa eg er veikur/ þa er eg mattugur/ 2. Cor: 12. Ei meiga Meñ ætla þeim haþe Nortmungeñ i sialfre sier þott nein Skiemtan/. Hrygd er hun eñ ecke Gle⸗de/ seiger Postuleñ til Hebræos medañ hun aliggur. Eñ þeir lijta a Launeñ/ Heb: 11. og reiknudu ecke Mootlæting⸗ar þessara Tijma verdar Dyrdar / sem fram vid oss mun koma i eilijfu Lijfe/ Rom: 8. Taked hañ og skipted honū a mille ydar / sagde JEsus vid sijna Lærisveina/ er hañ riette þeim Kaleik hins nyia Testamentis i sijnu Bloode/ sem fyrer þa og alla Meñ wthellt var. Med þessum Kaleik skipar Paulus/ 1. Cor: 11. Ad kunngiora Dauda DRott⸗

ens þar til hañ kiemur. Hvernen̄ a hañ
þa ad kun̄giora/ Brædur miner? Ecke
einasta ad min̄ast þess/ ad þid saklausa
Guds Lamb/ sem i burtu bar Heimsins
Synder/ er fyrer oss foornþærdur / eins
og Gydingar neittu Paska-Lambs ens i
Min̄ing Lausnaren̄ar af Egipta Lands
Þrældoome/ helldur hins an̄ars/ad þyrst
hañ hefur vegna vor lided/ svo eigū vier
med honum ad lijda: Fyrst hañ er fyr-
er oss dæen̄/ þa er skyllet/ ad vier jafn-
vel hañs vegna i Daudañ gaungum:
Fyrst hn̄ hefur skipt med oss nyia Testa-
mentesens Kaleik/ þa er oss einsætt/ ad
skipta med oss hañs Kross-Bikar / þvi
lijka svo sem honum byriade fyrst ad
lijda/ og iñganga sijdañ i sijna Dyrd/
svo eigum vier med honum Krossen̄ ad
bera/ ædur en̄ vier veerum med honum
Dyrdleger ad verda/ nema vier kioosum
helldur ad verda epter af þeim / sem i
giegnum margar Mootlætingar hlioota
iñ ad ganga til Lijfsins. JEsus var
yfergiefeñ af sijnum Fodur; Þad var
hañs

hans stærsta Mootlæte i allre sine Nærmung: Eckert talade hann um hans Nwd, Stroku/ hns Nagla/ hns Þyrne Coronu: Þad gieck hans blessada Lijke og Sælu nærst/ ad hann var aþ hønum yþergieþenn/ sem hafde i hønum alla sijna Velþockan/ svo sem vonlegt var/ þvi hann vantar alla Hlute/ sem er aþ Gude yþergiefenn/ Himen og Jord kunna honum ecke ad hugsvala: Þann vantar eckert sem Gud ecke vantar/ þvi þegar hann Gud hefur/ hyrder hann hverke um Himen nie. Jord: Enn hvar fyrer var JEsus yfergieþenn a Krossenum/ syndugur Madur? uppa þad þu skylldet alld rei yfergiefenn verda i þijnum Krosse/ þvi drack hann aþ þann Kaleik / sem hans Fader gaf honum/ z jaþnvel hinar swæru Dreggiar hans Reide/ og þi°a Syn da æsamt þar med? uppa þad hn kriddade þann Bikar/ sem þier er ætladur med Sætleik epterkomande Alldar/ med Minning sijns Dauda/ med Von sinnar Dyrdar/ med Fride og Føgnude i heilegum

Anda. Fyrer þvi huggar St: Petur alla Christna Meñ i hiñs fyrra Pistels / Cap: 1. med þessum Ordum: J hveriū þier glader erud (hañ meinar JEsu Christo) um̄ Nrhd ef Þarf giorest/þott þier med ymislegum Freisti ngū hryggdꝫ er verded/svo ad Raun ydar Trwar verde dyrmætare Gullenu fundeñ(hvert ed þor geingur/ eñ verdur þo i Elldenū reynt) til Lofs og Dyrdar og Heidurs þa þeg" ar JEsus Christus mun openberast/ hvern þier ecke siaed og elsked hañ þo/ hvern þier nu/ sem stendur ecke allsied/ eñ þar þier a hañ trwed/ munud þier med O-wtseigiañlegum og Dyrdlegum Fognude glediast.

JEsus var yfergiefeñ þegar hañ hieck a sijnum Krosse/eñ þad varde ecke leinge: Litlu siþdar mællte hañ þaug blessudu Ord/ sem voru Ender hañs Hormunga/eñ Upphaf vorrar Sælu. Þad er fullkomnad: Þvi seiger þa Paulus Col: 1. Nu gled eg mig i mijn" um Hortrungum vegna ydar/ og eg upp fylle

fylle þad sem epter er af Christi Pijslū a mynu Nollde fyrer hans Lijkama/ sē er Safnadurenn? Hvad þa? Hefur Paall nockud lided fyrer oss til Forlijkunar hia Gude? Neitar hann þvi 1. Cor: 1. seig- iande: Er Paall Krossfestur fyrer ydr? Eda erud þier i Paals Nafne skijrder? Er þar i Paale eda nockrū odrū Hialp- eñ/ z ecke alleina i Christo? þvi sie piær- re/ þvi einsamann hefur hñ Vijn-Pressu- una trodid. Lief Christur nockud O- giort af voru Endurlausnar-Verke/ þa hann deo a Krossenum? Eingann veig- eñ/ þvi hann vitnade þyter øllum Heime under sitt Andlaat/ ad þ være fullkom- nad: Hvad er þad þa sem epter er af hans Pijslum? Eda hveriar eru Leyf- ar þessar? þad er Christi Kross-Bikar/ hvern hann tildrack øllum þeim/ sem a hans Nafn trwa mundu/ þa hann hafde afdrucked Guds Reide Kaleik. Mikell er þo Munur þeirra: Christur drack oss til Forlijkunar/ vier dreckum til þess/ ad lijkiast honum: Christur vann eckert

til

til ad drecka/ vier høfum forþient bæde þad hañ drack og vier dreckum. Hañs Kaleikur var af Guds Reide bikladur / vor af hañs Elsku: Christur hefur oss med sijnum Kaleik forþienad Himnaríjke/ vier forþienum eckert med vorum/ skulum hañ þo drecka adur eñ vier iñgaungum i Himnaríjke.

Christelega Kyrkiu nefner St. Pall Christum/ 1. Cor: 12. seigiande: Svo er og Christur/ meinande þo hañs andlegañ Líjkama. Pall hafde ærna Orsøk til ad komast þañ Veg ad Orde/ þvi þa er hñ spurde ad fordum a Veigenum til Damascus/ Hver ert þu Herra? svarode Drotteñ honum/ eg em JEsus af Nazareth hvern þu ofsæker: Er þa Olíjkt Brædur mijner ad Safnadarens Pijsler nefnest Christi Pijsler/ edur Mein Guds Barna/ sem eitt eru med honum/ sieu hañs Mein? Sañlega er þ ecke undarlegt/ þvi hñ seiger/ Math: 24. Hvad þier giørdud einu af þeim minstu Vesælingu/ þ giørdud þier mier.

Hvad

Hvad þa? þessar Leyþar Christi Pijsla uppfyllde Pæll a synu Hollde / svo sem Stinnur a hans Lijkama / ecke þad / sem brast a Forlijkunena þyrer Gude / þvi þ var eckert / helldur þann Skiett/er Pæle var ætladur: Eingu bætte hann vid þad / sem golldet var a Krossenum / helldur took hann Hlut i Lausnar-Giallldenu und er Krossenum. Eckert vann hann Christs Lijkama / þad er Christs Sofnude / til Umbootar hia Gude / helldur allt þad hann leid / Hungur / Þorsta / Klædleyse / Þwstur / Hrakning / Erfide / Lastmæle / Opsookn / ad hñ var Hreinsun Veralldar og allra Afrak halldenn / 1. Cor: 4. Þad leid hñ ad sønu þ Christi Soþnud þeim til Uppfrædingar / enn ecke til Forlijkunar þyrer Christum / ad sønu til ad avinna hann eirn / enn ecke til ad þrelsa Salernar med hønum samverckande Christo i Predikun Evangelij / enn ecke i Lausnargialldenu / og var gladur aþ þvi ad hans Hlutur þiell þann Veg Christi Lijkama til Nota / og hans Soþnude til Sidbboota. Aþ þessu Leyf-

um Drottens Kvala/ er þier z Skierþur ætladur Guds Barn/ læt þier þañ lijka/ er þier boteñ verdur. Þu veitst ecke hvers þu ætt ad bidia/ Rom: 8. Læingtū sijdur hvad þier er hent ad lijda/ læt hū þvi rada/ sem er trwr og freistar einkis yþer Megn fram/ z siñ Eingieteñ Son hefur um̄ Stundarsaker yfergiefed/ uppa þad hañ þig alldrei yþergiæfe: eñ ad honum er vijst ad ganga/ ad svo sem hañ vard yþergiefeñ/ ædur eñ hañ pieck alla Hlute fullkomnada/ sem heyrdu til þiñar Sæluhiælpar/ svo byriar þier ad yfergiefa/ þad er/ afneita siælf um þier/ og taka hañs Kross uppa þig/ ædur eñ þu verdur med Paulo foornfærdur/ 2. Tim: 4. ecke til ad bæta neinu vid hañs Forþienustu/ þier til Myskunar og Forlijkunar/ helldur þañ Veg sem DRotteñ sagde vid Pæl/ 2. Cor: 12. Nææd mijn ænæger þier/ þvi miñ Kraptur fullkomnast i Veikleikanum. Þvi Andsvare vard Pæll svo feigeñ/ ad hū seiger strax epter: þar fyrer mun eg miklu hegnastur hroosa mier af Veik

leikanum/ svo ad Maattur Drottens bwe i mier. Med þvi ad JEsus var yberegiefen/ þa heþur han oss þad afrekad/ ad þegar vier erum af øllum yfergiefner/ þegar vier høþum oss sialfa ybergieþed/ þegar oss sijnest ad Gud hafe oss eirnen ybergieþed/ þa erum vier allra sijdst ybergiefner. Kan nockur ad blæma Gud wt wr Himnenum? Er hun ecke hüs Hasæte? Kan nockur ad rijma honum wr þess Hiarta/ sem ber Krossen epter JEsu hans Syne/ er þad ecke hans Bwstadur/ eins torvelldt er hvertveggia z eins Omøgulegt/ þvi i Himnenum bij eg seiger DRotten Zebaoth og i sundurkromdum Hiørtum/ Esa: 66. Þvi talar Paulus vel / er han seiger/ Eg megna alla Hlute þyrer han/ sem verkar i mier Christur/ Og i þvi Trauste seiger han/Rom: 8. Þegar hun heþur ædur prijsad Truþeste Guds/ z minst a Hørmungar Guds Barna. J øllu þssu yberviñum vier þyrer han/sem oss elskad heþur/ Eg em þess þullviss/ ad hverke

Daude

Daude nie Lijf / hverke Einglar nie
Hofdingia-Dæme nie Vellde / hverke
nærverande nie epterkomande / hverke
Hæd nie Dypt nie nockur ǫñur Skiepna
mune geta skiled off vid Kiærleika Guds
sem er i Christo JEsu Drottne vorū.
Eg mæle ei Ofgar neinar / þo eg seige
ad Krossen Christi sie Tryggdar-Pantur
Guds Eingietens Sonar / med hveriū
hañ sæmt hefur sijna Elskulega Brwd
ur Christelega Kyrkiu / þui þyrr munu
Himeñ og Jord forganga / eñ ad þad
bregdest / ad þeir sem lijda med Christo /
þeir mune med honum Vegsamleger
verda / þui þad eru Guds Ord / Rom:
8. Þar fyrer Guds Barn / svo opt sem
þu verder fyrer þier þaug Mootlæte / er
þu lijdur Christi vegna / svo opt mættu
fagna og glediast af Smeck epterkom-
ande Alldar / hverrar Sæla þeim heiteñ
er / sem Christi Ok draga / ecke sijdur
eñ Brwdureñ su ed hefur Ynde af þeim
Gripum / er heñar Vñuste hefur heñe
til Tryggdamerkis epterlæted / þar fyrer
seiger

seiger JEsus hia Math: 5. Sæler erud þier nær Meñerner hallmæla ydur og tala i giegn ydur alla Vondsku þyrer mijns Nafns saker/ þo liwgande/ þagn-ed þier og vered glader / þviad ydvart Verdkaup er nooglegt a Nimnum. Ecke er Gerseme þesse þøgur i Neimsins Aug um. Svo sem hñ/ er hana gaþ/ svo er og sialf hun/ Forøktun Mañа z Fyr-erlitning Folksens/ þo heþur hun þessa Yþerskriþt /þad sem Ogøþugt er þyrer Neimenum/ þad heþur Gud wtvaled : Þvi er hun kostulegre eñ allt Veralldar-eñar Gull og Silþur/ þad hefur mørg-um nidursøkt til Nelvijtis/ JEsu Kross heþur øllum þeim til Nimnarijkis Dyra fylgt igiegnum þ þraungva Nlided/ s ecke hafa læted Opolenmædena hrinda hønum aþ Nerdum sier. A Gulle og Silfre er Konga og Keisara Mynd og Yþerskriþt/ A Krossenum er Yferskriþt Guds og Teikn JEsu Christi. Neim-ureñ mun fyrerþarast med øllu þvi sem i hønum er/eñ þeim Fiærsiood/er Kross

eñ ablar/ fær hverke Mølur nie Rid grandad/og epter hennj þær ecke Þioꝼꝼ ar graꝼeſt: Þeſſe Dyr-Gripur verdur ecke tekeñ aꝼ Guds Hendē / nema med Þolenmædeñe/ þvi añars er allt þad vier lijdum/ eckert añad helldur eñ Straꝼꝼ Syndareñar/ og tiettara ad ſeigia þeſſ Oguðlega Ræningia Kroſſ/ helldur eñ Chriſti. Giæted þo ad Brædur mijn er/ hvad margt meiga Meñ i Heimenū Jllt lijda/og haꝼa þeſſ eingeñ edur ſkam̄ viñ Not/ hvad þolum vier ecke ꝼyrer Gotz ꝛ Peninga? ꝼyrer Metord ꝛ Bird ingar? Oleyꝼelega Fyſn Holldſens/ til Sadningar þeirrar/ er ſo ablar æ meira Hwngurs. O hvad þarꝼara være ad þola allt þetta Chriſts vegna/ og giøra ſvo Ræningans Kroſſ ad Guds Kroſſe. Omælañlegur Skattur er Þolenmædeñ/ hun giører Skadañ ad Abata/ Hrygd ena ad Glede/ Skorteñ ad alls Nægtū/ Siwkdom Lijkamans ad Heilbrygde Sælareñar/hvertu eckert er betra/eckert ypparlegra/og eckert ſvo ad ſeigia Guds

doomlegra a medal Mañaña Sona / þvi pad er Almættis Kraptur hins hæ- anda Guds ad giora Gott af Illu / og læta alla Hlute samverka þeim til gooda er hañ elska/Rom: 8. Eñ þetta pram- kvæmer hañ i Veikleika vorum pyrer Þolenmædena/ þvi hun er Bÿfluguñe lÿk/ hver ed wtsÿgur hiñ besta Vokva wr Grøsum z Aldine Jardareñar/hvar af sÿdañ verdur hid sæta Hunang: Hun færer sier allt i Nyt/ og tekur hid besta ap hveriû Hlut. Eckert er svo torvelldt edur illt / er heñe mæter / ad hun hape þess ecke einhver Not/Medlæte z Mootlæte giorer hun sier japn-famt ad bera/ hun prÿfur Mañeñ wt wr Rÿke Luck- uñar z pærer hñ wt i eitt øruggt Vÿge/ hvar honum mæ ecke granda/ hun er Mwrveggur Trwareñar/ hun stioorn- ar Fridnum/ hun kveiker Kiærleikañ/ hun eþler Lÿtelæted / hun bÿdur epter Idraneñe/hun Krossþester Hollded/ elur Andañ/ stiornar Tunguñe/ styrker Hen- durnar/ Fooitredur Freistingarnar/ burt-

drÿfur Aneixled: Nun huggar hiñ fæ'
tæka/ temur hiñ rÿka/ og styrker Bein
hins volduga til ad þola gooda Daga:
Svo miklu meire er hun ødrum Dygd'
um/ ad eingeñ Dygd kañ heñar án ad
vera/ stidur meiga þær vaxa i Mäñsens
Hiarta / eþ heñar misser / eñ Grased
a Jørduñe þ utañ Soolareñar Varma/
þvi mikla Þolenmæde skal hafa til þess
ad temia sier Digdena/ og ei miñe til ad
hallda heñe fastliga / og eins og heñar
Mooder Gudhrædslañ er/svo er z sialf
hun til allra Aluta nytsamleg. J einu
Orde ad seigia: Nun er svo Naudsyn'
leg Christnum Mañe/ ad Postuleñ til
Hebræos Cap:10. Meinar ad an heñ'
ar kuñe einger ad niota Guds Fyrer'
heita/ seigiande: Þolenmædeñar kuñed
þier ecke án ad vera/ til þess ad þier
giørande Guds Vilia / eignest Fyrer'
heiteñ. Jacob Postule hroosar heñe a
þeñañ Hatt: Þolenmædeñ hefur full'
komed Verk ad þier sieud algiørder og
fullkomner/og i eingu neitt vante. Hvad

ecke er um̃ oß talad/ þvi eingeñ Dygd kañ leinge ad standast an Þolenmæd-eñar fyrer Torvelldnis saker þeirra Niu ta/ sem Dygdeñ þarf ad bricota under sig: eñ hafe hun Þolenmædena i Fylgd med sier/ mun allt audsooktara verda/ þvi hun rijdur hiñ klwngrotta Dygd-aña Veg/og giorer allar Oþœrur jafn sliettar/ svo ad eingeñ Vegur verdur Dygdeñe ad Oveige. Svo er hun kostu leg/ ad eirn af vorrar Kyrkiu Lærendū Cyprianus/ hefur ecke virdt fyrer sier ad seigia um̃ Kiærleikañ / sem er Kon-ungur Dygdaña. Kiærleikureñ er Band Vinattuñar/ Grundvöllur Fridarens/ Samteinging Eiñingareñar / hañ er ædre Voneñe og Truñe/ þvi hañ mun eylijflega med oss vera hia Gude i Rijke Himnaña/ eñ taked Þolenmædena fra hønum/og mun hañ ei leinge einsamall vara/ taked Vm̃burdarlynded i burtu/ z hafed þier hñs Root afskored. A hver ium Hlutum hafa Meñ mestar Mætur i Heimenum? A Speke z Vijsdoome:

Eñ hvad seiger Salomon þar umm? P:ov:19. Mañsins Lærdomur þeckest af hñs Polenmæde: Og eñ aptur seig-er hañ/Cap:14. Sa sem Polenmodur er/ stioornast af Vitsku mikellre/ eñ hiñ Opolenmoode upphefur Neimsku sijna. Hvad er eñ þa pramveigis ægiætt halld-ed? Abl og Kreistr: þar um talar po Salomon a þeñañ Hatt / Prov: 16. Hiñ Polenmode er betre eñ hiñ sterke/ & sa er stioornar Lund siñe/ helldur eñ sa/ sem Borgernar yfervinnur. Hvad er eñ þa þessu betra? Gudrækne og Goodgyr-ne: eñ þær meiga alldrei vid Polenmæd ena skilia. Eingeñ Hlutur er svo æ-giætur / sem Guds eilijfa Giæska og Mijskunseme: eñ hana auglijser hañ hvad mest i Polenmædeñe yfer Syndum vorum/ og svo hefur Salomoni þockt um þeñañ ægiætasta Mañkost mikels verdt/ ad hñ seiger/ Eccl: 2. Vei þeim sem Polenmædena mist hefur. Næst a ægiæt er vors Endurlausnara Amiñ-ing hia Luc: Cap: 21. þar hañ seiger:

Eignest

Eigneſt Sæler ydar i Polenmæde/ þvi
þeir einer eignaſt Sæler. ſijnar (þad er
ſitt Lijf) riettelega/ ſem Normungarnar
Polenmodlega lijda fyrer Chriſti ſaker/
þvi þeir kuña alldrei Skipbrot ad lijda
a Sálu ſiñe/ þar Gud er heñar Lijf:
þeirra er hid Dijrdlega Fyrerheit / ad
þo þeir deye/ þa ſkulu þeir ſamt lifa/ z
a þeim mun þad/ er Herrañ ſeiger fyllelega
ſañaſt/ ad ſa ſem wtgiefur ſitt Lijf
fyrer hañs ſkulld/ hñ mune þad æviña.
Meñ meina optlega ad þeir vardveite
ſitt Lijf/ ef þeir þad ſpare/ og ſkioola ſier
undañ Oke Chriſti/ jafnvel ad Opriœl
ſu. Niñ Fatœke hleypur til ad ſtela/
hiñ Vnderþryckte hræſnar/ Sa ſem i
Guds Stad er ſettur til ad vanda um̃
vid adra/ hañ ſtijngur bæde Augun wt/
ad hañ ſiœe ecke Synder og Leſte/ nie
þurfe ad hafa Omak fyrer ad ſtraffa
ſvoddañ Hlute/ eñ ſlijkt heiter þo reyndar/
ad tapa Lijfe ſijnu/ eñ ecke ad æviña
þad/ þvi eins og þad/ ad eitt Nær mun
ecke falla af þeirra Hofde an Fodurs

sens Vilia/ sem ad Gud Ottast z kyssa a Herrans Nrss / berande svo Hita og Þwnga Dagsens/ med Christelegu Vm̃burdarlynde/ svo mætte og um̃ hina seigia/ ad eingen̄ þeirra Timur nie Tidur mune fyrer eylïfum Kvolum Ohultur vera/ þvi þeim sem afneitar mier fyrer Mønunum/ þeim vil eg afneita fyrer mïnu Himneska Fodur seiger JEsus: en̄ sa afneitar honum/ er ecke afneitar siaalfum sier/ þvi hver han̄ ecke saman̄-safnar med honum/ han̄ sundurdreifer. Take eingen̄ svo Mæl mitt/ ad eg kalle þad ad burtkasta Christi Oke/ þott eirn sporne vid Okiørum þeim er Man̄leg Nattura er underorpen̄ / edur lære sem kiænast ad sigla vid Andvidre Luckun̄ar/ Alldrei hefur Gud bañad ad leita sier Heilenda i Siwkleikanum / alldrei ad sneida hia Offstopa hins Dramblæta/ alldrei ad safna riettum Sofnum þegar vel geingur/ svo ad Men̄ lïde eingan̄ Skort a hiñe vondu Tïd/ alldrei hefur

hañ heilldur skrpad ad meida sig edur særa/ Baals Pioonkan er pad / eñ Guds ecke/ pad kalla eg ecke helldur ad taka Christs Ok uppa sig / hitt kalla eg ad sperrast i vid Oked / ad mögla under Krossenum/ og ad grijpa til Oleifelegra Medala þegar ad preynger/ pad heiter ad giora Christi Kross ad Ræningians Krosse/ og pad heiter ad skioota sier undañ Oke Christi/ad vilia ei takast a Hendur pa Mædu/ edur pad Verk er Gud hefur einum uñbodod/ jafnvel pott hañ vite sier Næska bweñ. Stort Opackslæte er pad og Obæreleg Ohlijdne / ad sia JEsum Christum undañ sier ganga/ berande hiñ smanarlega Krossens Gælga a Herdum sier / og par a allar Veralldareñar Synder / eñ vilia ecke epter honum koma/ pa hañ pad skipar. Gud næde oss auma z synduga Meñ: Vier vilium aller rijkia med Christo/ eñ varla nockur med honum lijda: Aller pylgia honū i Dijrdeñe/ fæer i Kvol eñe: aller vera med honum i Paradijs/

eñ eingeñ a Krossenum hanga. Jeg
veit ad sonu/ad hier er hægra um̃ ad ta-
la/ eñ i ad koma/ eñ hvad skulum vier
þo til giøra? Vier skulum þad þo lijda/
hañ er Jehova/ og giører vid oss hvad
hønum gott þyker: Hvert vilium vier
flyia þangad / sem hañs Orfar ecke
hitte oss? Þo vier tækiū Vænge Morg-
unrodañs og flyium wt under hid ytsta
Heimskaut/ þa er hañ þar/og þott vier
bærum oss Rwm i Helvijtenu/ sem Da-
vid ad Orde kiemst / þa er hañs Hønd
z eirneigeñ þar. Være þa ei betra christ
eñ Madur/ ad þu giører þa Byrde/sem
Gud þier a Herdar leggur ad Christi
Oke/ med heilagre Þolenmæde/z þolen-
moodu Vm̃burdarlynde/ þeinkiande med
þier i Krossburdenū hid sama/ sem St:
Pall þeinkte um̃ Evangelij Predikun/
Ef eg giøre þad viliugur / þa heffe eg
Laun/ eñ ef eg giøre þad naudugur/þa
er mier þo þad Embætte a Hendur fal-
ed/ hvar med þu snijr Galle Freisting-
aña i Hunang Elskuñar/svo hiñ heiske

Ka-

Kaleikur Hørmunganna verdur ad glede-
legu Christs Minne. Sa heþur med
miklu Snarræde þrelsad sig þra Symdu
þessa Lijþs/ sem Polenmodlega lijdur/ z
eingann Riett hoþum vier yfer Luckunne/
z þeim Tilþellum/ sem daudleger Menn
eru underorpner/ nema Polenmædennar/
hun er Eitur Luckunnar/ og med eingum
Niut kunna Menn betur ad bana henne z
hennar Vtsendurum/ sem eru Siwkdom-
ar/ Orbyrgd/ Opsookner og annad þui-
lijkt / helldur enn ad drecka henne til aþ
Polenmædennar Kaleik. Giæt þar ad
Christenn Madur/ ad þad er þinn Skap
are/ er Mootlæted a þig leggur: Pad
er Ok þijns Endurlausnara er þu ber:
Pad er Guds heilagur Ande/ sem hiælp
ar þier til ad bera/ epter þui sem Pæll
kienner/ Rom: 8. Anden hiælpar Mætt-
leise voru/ þui þad vier skulum umbidia/
vitum vier ei sem ber/ enn hinn same An-
de er Medalgængare fyrer oss / med O-
umrædelegum Andvorpunum/ enn hann/
er Hiortun ransakar / veit hver ad er
Mein-

Meining Andans/ þvi hñ er epter Guds Medalgangare fyrer Heilaga. Seig/ hverneñ kant þu illa ad fara æ svo lein-ge þu ert slýkum Herra Pioonustubund eñ? Hvad margur vogar Lýfe sýnu fyr-er Konungeñ/ og tekur Lýkamleg Laun? Þar kieppast Meñ svo um̄/ ad fære þæ eñ vilia/ og Kongureñ kañ þo eingañ þyrer Daudanum Ohultañ ad vardvei-ta/ þvi munu Meñ þa ecke eins fwser þiena Konunge Dýrdareñar fyrer ey-lýft Berdkaup/sem er nooglegt a Him-num. Nañ er Drotteñ Drotteñ / sem fræ Daudanum frelsar/ og lætur sýna Pioonustu-Meñ lifa/ jafnvel þott þeir deyie. Vel talade David Konungur fordum vid Zadoch Kieñemañ: Fær þu heim aptur i Borgena Ork Drottens/ finñe eg Nææd i Auglite Drottens/ þa leider hañ mig heim aptur / og lætur mig sia hana z miñ Bwstadeñ: ef hñ seiger svo/ Jeg hefe ecke Þocknan a þier/ sia/ þa er eg hier/ giore hañ vid mig hvad gott er i hañs Augum.

Eingeñ þecker betur vora Krapta til ad bera Krossen helldur eñ hañ / sem bæde hefur skapad oss og lỹka lagt oss hañ uppa / þad er ad vissu satt um̃ hañ ad hañ er trur og freistar einkis yfer Megn fram̃ / þvi seiger Paulus til Hebræos / ad vier hofum ecke þañ Bisk-up / sem ei kañ ad sampijnast vorum Eymdum / helldur freistadañ a allañ Hatt lỹka svo sim̃ vier / þo an Syndar. Gude er ecke Okuñugt / ad þu kant ecke svo miklum þwnga under ad risa / sem hañs Eingieteñ Sonur / hver ed bar alla hañs Reide. Eingeñ er gloggvare i þvi / ad vega wt Krossens Byrde epter Mæling Kraptaña / helldur eñ hñ sem ber alla Hlute med Orde sijns Kraptar. Nũ liet hina Canversku þrælka vid sig / hañ svarade strax Hundrads-Hofding-ianum / hañ aumkade Konungs-Mañeñ / hañ mijskunade þeirre Bloodfallssiuku Kvinnu / Auk hun ellt Ord talade / læt vera ad Gud drææe undañ um̃ Stundar-saker

ad

að hiålpa / samt er það vyst að hañ hefur heyrt sina Barna Bæner: Eñ vier vitum ecke a stundum hvers vier bidium: Eñ hañ veit hvad oss þienar/ hañ deyder optlega Lijkamañ til að lijfga Sælena/ hañ breñer hier með Mootlætingaña Ellde / að vier skulum ecke eylijflega breña/ hñ Krossþester oss með Christo/ svo vier verdum honum Nandþester/ hñ dregur undañ að hiålpa/ svo að hiålpen þess betur i Nag kome. Sa ed ei hungrar/ verdur ei Fædsluñe þeigeñ/ hañ sem alldrei vard or-þystur/ veit ei hvad gott það er að svala sier/ Svo munde oss ei helldur piñast miked um̃ Guds Mijskunsemder/nema hñ liete oss epter sier þyrsta. Það er Omøgulegt að Gud liwge/ seiger Paulus til Hebræos Cap: 6. Þvi skylldu þa ecke hañs blessudu Ord haþa Stad/ sem hñ hefur huggað oss með hia Esajam Cap: 56. Það skal skie/að ædur eñ þeir kalla/ þa vil eg Bænheyra/ og a medañ þeir eru eñ þa að tala/ vil eg heyra. Kross-

eñ

eñ er Elsku Merke Guds Almættugs/ þvi hvern þañ Son/ sem Faderen elsk-ar/ þañ agar hañ. Hvern mun vor Herra kiærare hafst hafa / eñ sijna elskulegu Moodur/ og þañ Lærefvein/ um̃ hvern skrifad stendur/ ad JEsus hafe hañ elskad. Gott er ad eiga Hlut-skipte med þeim Christeñ Madur.

O Herra JEsu Christe/ þu sem vor vegna ert Madur Hyrmungaña ordeñ/ Ja/ Madkur eñ ecke Madur/ Forsmæn Maññaña og Fyrerlitning Folksens / Virdst þu fyrer þiñ eilijfa Guddooms Krapt/ med hverium þu hefur þa bitru Kvol og Krossens Dauda yferuñed/ ad vera mæktugur i vorum Veikleika/ svo ad vier mættum goodre Barattu beriast/ Skeided fullenda/ Trwna geima/ z um̃ sijder wr Þijfum bera Coronu Riettlæte-sins/ hveria DRotteñ hiñ Riettlæte Doomare virdest ad giefa oss a þeim Deige. Og ecke alleinasta oss/ helldur øllum þeim/ sem hañs Tilkomu elska. Þad Vænheyre goodur Gud af Nad

siñe

sitte og Myskun/ fyrer JEsu Christi Nafns skulld/ A M E N.

PREDJKVN
wt af hinu
Fimta Orde Drottens JEsu Christi a Krossenum.
Mig Pyrster.

DRoum Daga þegar vor blessadur Endurlausnare ferdadest um̃ Samariam/ þa giordest hañ mæddur a Reysuñe/ z settest nidur hia Jacobs Bruñe/ eñ þar bar ad i sama siñ Konu nockra wr Borgeñe/ er hañ sagde vid: Gief mier ad drecka/ hun svarade: Hverneñ bidur þu mig um̃ ad drecka eina Samariska Konu/ þar þu ert Gydingr/ þvi ecke sam neyta Gydingar Samariskum Moñum. Eñ Jesus svarade heñe z sagde: ef þu visser Guds Giof/ z hver sa være er vid

þig

þig ſeiger/ gieþ mier ad drecka/þa mun-
der þu bidia han / ad han gæfe þier
liþande Vatn/Joh: 4. St: Pall vitn-
ar um DRottenn JEſum/ 1. Cor: 10.
Ad han ſie Vppſpretta þeſſa liþanda
Vatns/ talande um Fedurnar a þeñan
Hatt: Ad þeir hafe aller drucked af þeir
re epterkomande Hellu/ hver Hella ad ſie
Chriſtur. Nu þyrſt vor Endurlauſn
are er Vppſpretta hins lifanda Vatns/
fyrſt þ Vatn/ er hn̄ vill oſſ giefa/ er ſvo
kroptugt og Heilnæmt/ ad hver ſem af
þvi dreckur/ han ſkal ecke þyrſta ad ei-
lijfu. Fyrſt þad ſkal vera i ollum þeim/
ſem Erfide drygia og þwnga eru þiad-
er/eirn Brunnur ſem vellur upp til eilijfs
Lijfs/Joh: 4. Hverneñ er hn̄ þa ſialfs
ur i hiñe beiſku Kvol og Angiſt / yfer-
komeñ af ſarum þorſta? þvi hroopar
han a Kroſſenum? Mig þyrſter.
þvi er hns Kraptur uppþornadur i hon
um / ſvo ſem añur Skurn/ og hans
Tunga loder vid hans Goom/ Pſ: 22.
þvi eru hans Kverkar ſvo hitnadar/og

hañs Augu portærd/ þar hañ bÿdur ept er sÿnum Gude? Ps:69. Er Niælprædesins Bruñur uppþornadur? Eru Belÿsingañа Straumar uppþurkader? Er þad Heilsusamlega Vatnsflooded / sem vekvar þa himneſku Paradÿs/ olld ungis horfed? Eru Lÿfsins Ædar med øllu toomar ordnar? Ecke sÿndest þar miked avanta/ miñ Herra JEsu / a Deige þiñar Pÿnu/ þar þu kvaldest i þeim Loga. Øllum er þad kuñugt/ad þegar eitn Verk-Madur ber Hita og Þwnga Dagsins/ og tekur sier Erfided nærre/ þa uppþornar hañs Nattur-legur Vokve/ svo hañ sæker æreñ Þorste. Hvad skulum vær þa meina um hiñ trwa Guds Þioon/ Esa:53. Þegar hñ erfidade i vorum Syndum/og vier giørdum honum Mædu med voru Misgiørdum/ þar hñ var dreigeñ alla Noottena/ fra einum Stad til añars/ Allañ Dagen var hñ bareñ/ hrakeñ /Hwdstrÿktur/ med Þirnum krÿndur/ med Reyrnum i hañs Andlit sleigeñ/ wtdrifeñ af Stad

num

num med þina þungu Krossens Byrde/ og sjdan eins z ein Bolvan uppa Galgan þeingdur/ hvadan hans allra helgasta Blood wtbloode Lækium saman. Þesse illa Medhøndlan hefur nu kvaled hans Blessada Mun med yfer-mæta miklu Þorsta. Ad eg tale ecke um Guds Grimdar Reide-Elld/ sem brann yfer hans Eingietnum Syne vegna annarlegra Synda/ allt til nedsta Helvijtis. Synest þier nu ecke rædlegt Barn Guds / ad þu athuger hvar fyrer þinn Endurlausnare hefur allt þetta lided? Hvad tijdt hefur þig langad i Hoorunar Vijn Veralldar þessarar? Enn hvad skalldan epter Vppsprettu Lijfsins / so ad þu mætter sia Liooseð i hans Lioose/ Psalm: 36. Hvad opt høfum vier Rang læted inndrucked? so sem þurr Jord inndreckur Vatn. Enn hvad mæer kunnum vier ad seigia med David? Myn Sala er so sem þyrst Jord a moote þier/ Ps: 63. Þar fyrer hefur JEsum þyrst a Deige sinnar Pijslar/ ad vier kvitter ydr-

um vid hiñ eilijfa Kvalaña Þorsta i Helvijte/ eñ kiæmū aptur i þeirra Samvitske; uñ hveria skrifad stendur: Þa hungrar ecke / þa þyrster ecke / þviad Lambed sem er midt a Guds Stoole fæder þa/ og leider þa fram ad Bruñu ferskra Vatna/ Apoc: 7. Vier vorum fyrer Adams Þorsta aller hrapader ofañ i þa Grifiuna hvar eckert Vatn var iñe / eñ hiñ añar Adam / sem er DRotteñ af Himnum/1. Cor: 15. hefur fyrer siñ Þorsta uppfyllt oss af Feitleika sijns Hwss/og dryckiad oss med Straum uñ Vellystingaña. Hvad seiger Drottiñ Gud/Levit: 26. Ef þier kasted mijn um Setningum a Bak ydur aptur / og ydur velger vid mijnum Riettendum/ þa vil eg skipa Ottanum yfer ydur ad koma med visnan og breñande Þorsta/ sem fortæra skulu ydar Augum og kvelia Sæler ydar. O hvad læangt erū vier fra þvi/ad vier hofū geymt hñs Riett-ende/ edur geinged a hañs Vegum/ þar vier erum aller af-faller/ og hofum

velli

vellt oss i Endeme Syndaña/ fra eimre Rænglætingu til añarar / svo ad allt Nobuded er siwkt/ allt Hiartad er veikt/ fra Ilvirble og allt til Ilia/ er þar ecke nema Sær/ Kaun/ Beniar og Prote/ Esa : 1. Þar byrer hefur Sonur lifan- da Guds vor vegna þessar Kvaler þo- lad/eñ þo allra hellst fyrer vorrar Tun- gu og Muñs Vanbrwkan/ med hveriu vier hiñ mysknnsama Gud mest allra vorra Lima z Lida styggium z til Reide reitum. Vm þetta Efne vilium vier nu i þetta Siñ nockud bramveiges tala. Og byrer þvi/ ad þessar Synder haba vorum blessada Endurlausnara svo mikla Mædu auked bramar odrum/ svo sem siñdar mun sagt verda. Þa vil- ium vier med bærstu Ordum yþervega/ hversu liootur og vidurstyggelegur Glæp ur ad sie Vanbrwkun Tungunñar/ad vier þess helldur læra mættum ad venia ha- na bra skamarlegum Ord-Rædum og Fiblslegu Hiale/ eñ temia hana til Þack lætis og Lobgiørdar vid hiñ lifanda

 Gud/

Guds/ sem oss hefur fyrer Forþienustu Sonarens/ frelsad fra Straffe þesso arra og hvilskra Illgiorda. Til þessa hiælpe oss myskunsamur goodur Gud / fyrer JEsum Christum/ Amen.

MEgar hiñ rijke Sælgiætingur/ sem Lucas um̃skrifar / Cap: 16. Hañ kvaldest i þvi Dijke/ sem rijkur af Ellde og Breñe steine/ þa beiddе hañ ecke Vægdar a neinu / nema Þorstanum/ jafnvel þo ad Sæl og Lijkame pijndest i þeim Loga/ Hvar af ræda mætte/ ad þegar vor blessade Endurlausnare var i samre Fordæmingu/ Syndañа vegna/ sem hañ bar saklaus f. vorar Saker/ þa hafe z þetta vered hañs mesta Kvøl/ sem hñs blessada Lijkama pijnde/ þvi um̃ eingeñ añar Nolldsens Sarende heyra Meñ ad hañ kvartad hafe um̃ allañ Kvaia Tijmañ/ og er lijklegt ad hañ hafe þa mestu Nrellingu lided fyrer hinar mestu Synder. Eñ ad þær mestu Synder sieu

med

med Muñenum drÿgdar / ſÿneſt mier hañ votte hia Math: Cap: 15. Þegar Phariſæi misvirdtu fyrer honum þad Ord / er hañ talade / ad þad ſaurgade ecke Mañeñ / ſem iñ um Muñeñ / helld ur þad / ſem wt aþ honum geinge. Þvi ſvo leggur hañ ſiælþur wt Ord ſÿn fyrer Læreſveinunum / ad þad ſem aþ Muñenũ þramkome / þad wtgænge af Hiartanu / og þad ſaurge Mañeñ / Eñ aþ Hiartanu wtkome vondar Hugſaner / Mañdræp / Hoordoomar / Frillulifnadur / Þioopnadur / Liugvitne og Laſtmæle. Eingeñ Synd er ſvo ſtoor edur hrædeleg / ſem Gudlaſtuneñ / og verdur ſw Skom̃ allra meſt med Tunguñe frameñ. Ad ſøñu kvikna allar Synder i Hiartanu / eñ þær eru ecke ſvo ſkiædar / nema Tungañ þlyckie þær wt i Almeñing. Miklu þærre verda og med Verkunum drygdar / þvi margur blygdaſt vid ad giora / þad hañ vogar þo ad tala. Þad eykur og miklu hier a / ad margt aþ þvi Meñ tala / reiknaſt varla

edur ecke hyrer Synd vor a medal ; Eñ
þær verda Syndernar stærstar i Guds
Auglite/ sem litlar edur eingar eru i vo-
ru/ hvar hyrer? þvi vier Idrunst ecke
þess/ er vier køllum einga Synd vera/
vill þvi hier af audrædeð verda/ ad hin-
ar mestu og versiu Synder verde med
Tunguñe drygdar. þad er og vijst/ ad
allar Skamer og Lester/ sem ad nijda
Mañeñ og giøra hñ vidurstyggelegañ i
Guds Auglite/ þad verdur añadhvert
forsvarad med Vanbrwkan Tunguñ-
ar / ellegar og svo af heñe siælfre i
frañe haft. Eitt illgiarnt Hiarta/ er
ad søñu Mooder Lastaña/ sem adur er
sagt/ eñ þad skiedur a stundum/ ad þeir
verda añadhvert med Otta Hegningar-
eñar/ edur af Blygdun Næfturuñar /
edur og fyrer hollar Amiñingar/edur ꝛ
Krapt Guds Orda/ drepnar i Moodur-
Kvide/ heñe til mikellrar Heilsubootar/
eñ skule þeir i Lioos koma/þa verda þeir
a einhvern Hætt af Muñenum ꝛ Tung
uñe Lid ad hafa. Hver hefur svo nock-
urn

urn Tyma einhvern Glæp i Verkunū framed/ad hañ hafe ecke añadhvert til-reidt sier Veg þar til med Muñenum/ edur forsvarad þad sama med hønum sydañ? og er þad ad søñu Nattúrlegt & Almeñelegt: Eñ hvert þad er þar fyr-er svo Gudrækelegt edur Christelegt/ læt eg øllum epter ad hugleida/ sem vita ad Gud er Hiartaña og Nyrnaña Rañ-sakare/ og mun þad margt skripa uppa Reikning/ sem i Myrkrunum er huled. Svo opt sem mier i Hug koma þaug straungu Ord/ er vor Endurlausnare sagde vid Phariseana/ svo lætande: Eg seige ydur/ ad af hverju Onytiu Orde sem ad Meñerner tala/ skulu þeir Reikningskap standa i Doomenum/ þvi af þynum Ordum munt þu riettlætast/ og af þynum Ordum munt þu fordæm-ast/ Math: 12. Þa skielfur mitt Hiart-ka i mier aumum Syndara/ sem ecke veit Tølu a þvi/ hversu opt eg hefe hiñ goo-da Gud styggdañ med Lastmælum vid Naungañ og ødrum Oguðlegum Ord-um/

um/ auk-helldur med fænstu Niegooma Tale. Eg kañ ecke añars eñ læta mier sama i Nug koma þegar eg þtta heyre/ sem þeir ed tilheyrdu þordum Daga/ er JEsus sagde: Ad hægra være Ulþalld anum ad ganga i giegnum Nalar-Aug ad/ eñ rijkum Mañe iñ i Himnarijke/ er þeir svørudu: Hver mæ þa hoolpeñ ver-da? Math: 19. Og nema hañ heþde siælfur lagt til þa Blessudu Riettar-Boot/ ad þad sem Omøgulegt er fyrer Møñunum/ þad være møgulegt fyrer Gude/ þa sie eg ecke ad nockur syndug-ra Maña kyñe um̃ eitt Augnablik med roolegre Samvitsku ad vera/ Þvi hver kañ ad loþa med David? ad hañ vilie vardveita sijna Vegu/ þad hañ syndge ecke med Tungu siñe/ Ps: 39. Og þott þad haþe hañs goodur Asetningur ve-red/ þa hygg eg þar langt þra vera/ ad hañ haþe þad enda kuñad. Nu þott ad vor Reikningskapur/ bæde aþ Ordum og Verkum / verde med Guds Sonar Bloode wtstriettur og yþerdreigeñ/ þeirra

sem

sem a hañs Nafn trwa/ og ecke ganga epter Holldenu/ helldur i Andanum / Rom: 8. Samt skulu Meñ vita/ ad þetta ecke Synplaust er/ þyrst þar af a i Doomenum Reikningsskap ad standa/ og ad Meñ skulu hier fyrer svo sem a hverre añare vitañlegre Avirdingu i Guds Auglite Forlaatz bidia. Munnur og Tunga er oss af Gude giefeñ til ad tala þaug Erende/er Lijfenu og Lijkam anñ vidkoma/ til ad vegsama vorn Gud og Skapara/ til ad ækalla hñs heilaga Nafn/ til ad kieña ødrum hañs Vegu / til ad tala Mæle Eckiuñar og hiñs Fødurlausa/ og forsvara hiñ Vnder-þryckta og Naudstadda. Eñ Gud næ-de/ hvad opt ad hier ber wt af: Hvad mørg Hiegoomleg Skiemtan / Kalls/ Skrøksemi/Stoorprde z oþarfer Eidar ganga þar wt af vorū Muñe/z er þetta hin mesta Idia vors Muñs og Tungu/ iafnvel þeirra sem vilia vanda Ræd sitt/ og ecke tala Flærd nie Lygar Næ-unganum til Skadrædis: Vm̄ þessa

Hlute

Mute heþur hiñ Wijse satt talad/ af ſiñar Bookar 19. Cap: er hañ ſeiger: Þar er til ſa/ er hraſar med ſiñe Tungu/ en ecke af Hiarta/ þvi hver er ſa ecke ſyndge med Tungu ſiñe? Hvar af vier merkia eigum/ Born myn/ad ecke eru ſvoddañ Ord-Rædur an Syndar/ þvi þott þær ſvo af all-morgum halldnar ſieu/ jafn-vel þott þeirra Lioothleike være eingeñ añar/ ſem þo ecke er/ þa koma þær ſamt i ſtad þeirra Muta/ ſem Gude ætlu til Lofs og Dyrdar ad vera/ og Naunganum til Gagnsmuna/ ræn-ande ſvo hiñ þeim Skatte/ er hañ hef-ur ſier ſkiled af Muñe og Tungu / eñ þeſſañ Gagne ſyñu: Eñ Gud giæfe ad þad være hier med bwed/ z ad hin eitrada Spilling Syndareñar ecke dreyfde ſier vijdar wt med Ogudlegum og bañvæñu Muñ-Sofnude. Vægt er allt Skad-ſæde Tunguñar upp ad reikna/ þ mætte mæda eina Jarn-Tungu/ þo hun tala kyñe og þreyta margañ Muñ. Mier ſyneſt þo ad Jacob Poſtule hafe i ſæuu Ordum

Ordum miked iñebunded i Cap: 3. þeg=
ar hañ seiger: Sioed eitt lijted Elld/
hversu mikeñ Skoog kañ hañ upp ad
brena? Tungañ er eitneñ Elldur/Ver=
ölld full Ranglætis/ svo er Tungañ
á medal vorra Lima/ og fleckar allañ
Lijkamañ/ z uppkveiker alla vora Vm=
geingne/ nær Hun af Helvijte upptend=
ud er/ þviad allar Natturur Dijrañaf
Fuglaña og Skriddkvikendaña og Sioo=
Skrijmslaña verda tamdar z eru tamd=
ar af Mañlegre Natturu/ eñ Tung=
una giefur eingeñ Mañá tamed/ hid
Ospaka illt / full Daudlegs Eiturs.
Hañ Veg talar nu þesse Guds Madur
um Tunguna og hennar Brukun: Eñ
hvar fyrer er hun Elldenum lijk? Þvi
ad svo sem eitt lijtell Neiste/ þegar hañ
fellur i hid Elldfima / kviknar hañ
smæm-samañ / þar til hañ verdur ad
miklu Bále/ og breñer allt i kringum
sig/hvad sem fyrer verdur / svo slepper
Tungañ eitnu Orde/Orded fæder af sier
Grunsemená / Grunsemeñ stiostar upp
Riktenu/

Kirkenu/Kirked kveiker Almaña Room/ Almaña Roomur Ohroodur z iilt Mañ ord optlega um gooda Meñ / og þa er þiſſ einga ſøk haþa/ er þeir vid dreiþder eru/Þvi er hun Verølld þull Ranglæt⸗ is? Þviad i heñar Vanbrukun er ecke eitt illt/ helldur þuſundþolld Vondſka. Hver hæter og ſpottar/nema Tungan? Hvar aþ kiemur Roogur og Bakmælge/ nema af Tunguñe? Hvadañ wtþlioo⸗ ta Gudlaſtaner / nema aþ Tunguñe? Med hveriu lijwga Meñ Eytum og Skømum uppa Naungañ/ utañ med Tunguñe? Hvar bwa ſkamarlegar Ord rædur og þiblslegt Hial/ nema i Tung⸗ uñe? Af þeſſum gietaſt øñur Fooſtur epter þeirra eigeñ Mynd/ og þeim øllu argate/ ſvo ſem er Agg/ Reide/ Þrætt⸗ aner/ Fiandſkapur/ Mord/ Mañdrap/ Striid/ Barætta og øll ſu Olucka/ ſem upp kañ ad hugſaſt Maña a medal. Hvar fyrer upptendraſt hun af Helvyt⸗ te? Þviad Diøfulleñ er Mañdrapare i fra Upphaþe/ og hñ ſtood ecke i Sañ⸗

leik⸗

leitanum/ z Saññleikureñ er ecke i honũ/ þegar hañ talar Lÿgena/ talar hañ aꝥ ſier ſialpũ/ þvi hñ er Lÿgare z Lÿgeñar Fader/ Joh: 8. Eñ þeir ed ſier hana temia/ þeir eru aꝥ Fodurnum Fianda/ z giøra Girnder ſÿns Fødur/ Joh: 8. Þvi er hun pull daudlegs Eiturs? þviad ſvo ſem Eitred/ nær þad er iñdrucked/ ſmÿg ur þad bliootlega iñ i Ædar/ Bein og Sinar/ þar til þad ſælgar Mañenum/ ſvo er og Lÿgeñ eitt Atu-Mein Mañelegrar Velferdar og goods Naꝥns / og þa hun eitt ſiñ a Lopt komeñ er/ z Meñ taka til ad henda hana Muña a mille/ þa liñer hun ecke fyrr/ eñ hun hefur ꝥ giort goodu Mañorde þra/ er hun leggſt a/ þar ꝥyrer ſeiger David i Pſ: 5. Og Paulus i hañs Orda ſtad/ Rom: 3. Ad Nøggorma Eitur ſie under þeirra Vørum/ Og i Pſ: 10. Ad þeirra Muñur ſie ꝥullur aꝥ Bolvan og Nreckvÿſe. Øll Verølldeñ er ꝥull med ſvoddañ Dæme. Hver kom Mephiboset i Ohocka hia David/ nema Flæattſkapur Zibæ hañs

Þien-

Pienara? 2. Sam: 16. Hver sveik Lhþ=
ed af Nabot/ nema Jessabels bañvæn
Tunga? 1. Reg: 21. Hver byret kom A
mos Spamañe hia Jeroboam Konunge/
nema Amaziæ Fortølur? Amos 7.
Hver uppæste Borgarmugeñ i Phi=
lippis a moote Paulo og Syla / nema
ein skiæd Tunga? Act: 16. Hver drap
Kiennemeñena i Nobe/nema Doegs blaa=
scædur Muñur? Hvar med hañ steypte
einnre hastarlegre Olucku yfer siñ Her=
ra/ svo ad Gud vard honū ækaþlega reid
ur/ og reif Israels Rijke af hñs Hen=
de/ eñ gaf þ hñs Pienara. Siæd hier
hvad storkostlegre Ogiæfu ad ein Mañ
skiæd Tunga kañ af stad ad koma/ svo
ad jafnvel Kongar z Furstar eru ecke o=
hulter þ heñe. Hvar þ David/ē var eirn
mektugr Herra/bidr Gud a þeñañ hætt/
Ps: 119. DRotteñ vardveit þu Sælu
mijna fra rangsnunum Vorum og falsk
re Tungu. Og Salomon hiñ vitraste a
medal Konungaña i Austur=Alfuñe/hñ
helldur Lijgena svo skadsamlega/ad hñ
seiger/

seiger/ Ad eirn Nøþdinge/ sem giarnast heyrer Lÿge/ hafe alla Þienara Odygg va. Og kast eingeñ stærre Olucka einum Magtar-Mañe til ad falla: Og þesse Mælsgrein Salomonis/ er hvertu Orde sañare/ þvi aller vilia lifa epter þvi sem eirn Stoor-Nerra er lyndur til. Nu þo hñs Þienarar vilie samsiña honū og þocknast i øllum odrum hañs Giruðū z Tilhneigingū/ i Lauslæte/ i Ohoofe i Mat z Dryck/ i Agyrne/ i Oþriðseme/ i Oþbellde/ i Lœtgiœde og Leikarastap/ þa er þad Neilagleike hia þvi/ ad fylla hañs Eyru med Lygat/ þvi hver sem þeim samsiñer/ hañ verdur ad byggia alla sijna Giorninga uppa lausañ Grundvoll/ og sitt Nws a Sande/ hvert ed brædlega hrapa mun/ soo snart sem Vindureñ blæs/ þad er/ nær hañ ein-hveriu Andstreyme mæter / hvar fyrer Salomon eñ aptur seiger: Ad sa sem treister uppa Lÿgena/ hañ ale Vindeñ/ z hañ hlaupe epter fliwgande Fuglū. Sa Lÿgeñe giarnañ trwer/ giører bæde

 von-

vonda og gooda Otrwa. Nu ei Ræng-
ſnunu hnijſa epter hvad eirn Noþdinge
Ottaſt/ og ſnwa honum epter þvi ſem
ſiælfer vilia þeir med lognum Fræſog-
um. Nockrer vilia aþþvo ſijn eigeñ
Saurende med Laſtmælum og illu Vm̃-
tale um̃ adra. Sumer koma Vinum
ſijnum a Framþære med Roogie z Bak
mælge um̃ peirra Jafningia. Nock-
rer ſamſetia Skrok-Sogur og ſvo ſem
añad Æfentijr edur Leikſpil a moote O-
vinum ſijnum/ og Ofal ſvoddan Veide-
Brellur hafa vonder Meñ til ad pæn-
ga med einþolld Hiorfu/ Eñ hiner/ſem
þa eru prwdare/ þegar þeir ſiæ ad Ey
run eru ſvo þol a þvi hæfa Nofde/ og
ad þeir eckert Forſvar haþa i ſijnu
Meinleyſe/ leggia þeir aþ goit ad giø-
ra/ og temiaſt a þad/ ſem þeir ſiæ ad
gillda mune til þeirra tijmañlegrar Vel-
ferdar. Þetta ſeige eg ecke þar fyrer/
ad Meñ ei verde naudſynlega ad heyra
bæde Satt og Loged þ Mañaña Illſku
ſaker. Nitt ſeige eg / ad þad byriar
vel

vel ad rañsaka ædur þar er epter giørt/ svo sem Postulen̄ rædleggur/ seigiande: Vere hver Madur pliootur til ad heyra/ eñ seirn til ad tala/ og til Reide tregur/ Jac: 1. Jeg helld med hinum Vÿsa/ Cap: 10. Eccl: þar hū̄ seiger: Ad be- tre sie eirn Pioopur/ helldur eñ sa/ er lyg- ur iduglega/ eñ bæder munu þeir Oluck- una erpa. Þvi hvad eru Fiemmer hia goodu Mañorde? hvert Salomon kall- ar Gulle betra/ Prov: 22. Marger hafa palled fyrer Sverds Egg inn/ eñ þo ecke svo marger/ sem dotted hafa um̄ Tun- gu sÿna/ seiger Syrack. Eccl: 28. Þar ap mæ sia/ ad Lÿgeñ og Bakmælgeñ er ecke einasta Skadvæn þeim/ sem fyr- er heñe verda/ helldur slær hun sin̄ eig- eñ Mañ um̄ Hælseñ. Eitt Riett- lrwad Guds Barn þarf ecke svo ad offt ast skiæda Tungu/ þad hefur Athvarp i goodre Samvitsku/ sem og opt lega hia Guds Bornum/ sÿnū Lÿkum: Og bere af þvi/ þa hefur þad Athvarp hia DRottne/ sem er þess Forsvar/ er O-

riettett liǿdur/ og rañsakar Niørtun og Nyrun. Og hvad meira er/ ad sa sem Oriett liǿdur af falskre Tungu fyrer Saklepse/ hañ hefur ægiætt Fyrerheit af honum/ i hvers Muñe alldrei eru Svik fundeñ/ þar hañ seiger/ Math: 5. Sæler erud þier nær Meñerner hallmæla ydur-z tala i giegn ydur alla Vondsku/ fyrer mijns Nafns saker/ þo liwg ande/ fagned þier og vered glader/ þvi ydart Verdkaup er nooglegt a Himnum. Eñ eg kalla ad sa liǿde Hallmæle fyrer Christi skulld/ sem Verolldeñ ælasar ꝧ þa Hlute/ sem Christur boded hefur. Ma eg þvi hier uṁ seigia/ad A-austur falskrar Tungu og Odællrar/ sie svo sṁ Pantur þess Fyrerheitis/ er DRotteñ lofad hefur þeim/ er af heñe meiga margañ Ojøfnud þolā Guds vegna/ edr sǿkum Framkvæmdar þeirra Hluta / er hañ skipad hefur i synu Orde/ og kiemur þad hier fram/ Ad þeim sem Gud elska/ samverke aller Huter til gooda/ Rom: 8. Vite þvi sa/ er añadhvert af

Lausmælge/ edur Hvatvijse/ edur og aþ Oþund og Fiandskap leggur i Vana siñ ad hallmæla ødrum/ jaþnvel þeim sem Guds Viner eru/ og haþa kañ skie vel giort til hins sama/ edur ad miñsta koste honum eckert tilgiort (hvers mørg eru Dæme) ad hañ hiñ same/ seige eg/ tilbyr sialfum sier þañ Ohroodur/ sem hñ ødrum ætlar: þvi þyrst steiper hñ yþer sig Guds Reide/ og sijdañ aþlar hañ sier Ohocka/ jaþnvel hia þeim/ sem giarnañ heyrt gieta/ ad ødrum sie hallmællt. Gamallt Ordtæke Veralldareñar seiger: Eg elska Svikeñ/ eñ ecke Svikarañ/ og svo er þvi vared hier: Margur er sa sem gietur heyrt sitt Loþ/ eñ añara Last af einum þlærdar Muñe: Eñ ef hñ er vitur/ þa þorsmær hñ þañ sama/ og jaþnvel hatar/ þvi hañ vænter sier hins sama aþ honum eþ til vill/ strax sem hañ er wt af Dyrunum geingeñ: Fyrer þvi er eckert betra i slijku / eñ ad hlijda Rææde St: Peturs/ er hñ seiger/ 1. Pet: 3. Sa sem vill elska Lijfed z sia

gooda Daga/ hñ temie Tungu ſijna fra Vondu og Varer ſijnar ad ei tale þær Sork. Og þott Meñ kuñe ad eiga ſokullt vid eirnhvern/ þa gietur þeſſ/ er ſame Poſtule ſeiger eñ aptur/ 1. Pet: 3. Giallded ecke Illu Illt/ edur Laſt pyrer Laſtmæle/ helldur bleſſed i ſtadeñ þeſſ/ vitande ad þier erud til þeſſ kallader/ ſvo ad þier Bleſſunena erfed. Eñ allra hellſt lated oſſ pad hugfaſt vera/ ſem Frelſareñ ſeiger nærre med ſomu Ordū/ Math: 5. Eñ eg ſeige ydur/ elſked Ovine ydar/ bleſſed þa/ er ydur bølva/ gioored þeim gott/ er ydur hata/ og bidied fyrer þeim/ ſem mootþægia ydur z opſækia/ ſvo ad þier verded Born Fodur ydar/ ſ a Himnū er. Eckert er Omañlegra/ eckert ſvijvirdelegra/ eñ ad hefna ſijn mz Lijge z Laſtmælū/ z þ giora ei giarnañ utañ þeir/ ſem ecke megna ad ſkeyta Skape ſijnu a añañ Hatt. Þvi er verdt ad hrooſa/ er Memnon Herſhøfdinge Darii Perſa Konungs ſagde fordum vid eirn Ord-Hæk i Lide ſijnu/ er hañ Laſt-

mællte

mætte Alexandro hinum stoora/ Fiandmañe Darii/ þa laust hañ þeñañ Þegn med Staungeñe/ og sagde: Eg el þig til þess ad þu beriest vid Alexandrum/ eñ ecke ad þu laster hañ/ svo sem giæte hñ þess til/ad hañ munde ecke hafa mikeñ Prooff til ad beriast med Hondunum/ er svo være openmyñtur. Eirn Lÿgemuñ ur er tvÿ-eggiudu Sverde lÿkur/ þvi hñ skadar a badar sÿdur/bæde upptiktar hñ hid Vonda z nidrar þvi enu Gooda. Og þott ad margum/ sem vill Christeñ heita/ þyke lÿted spuñed i þeñañ Glæp/og þad svo miøg lÿted/ ad sa þykest Goodu bættur/sem verst giefur uñ siñ Naunga talad a stundum/þa mættu Meñ þo lÿta til þess/ad St: Pall/1. Cor: 5. legg ur þessa Dygd ad Jofnu vid hina verstu Klæke/og seiger: Ad ef nockur/sem Brooder (þad er Christeñ) kallast sie þess hattar/ skule Meñ ei hafa Vmgeingne med honum og ecke samneyta. Nrædelegt er til þess ad vita/ ad Christner Meñ skule þañ sama Muñ / med

 hver-

hverium þeir medtaka Christi blessada Holld og Blood/ sem sviked var þeirra Synda vegna med Lygum og Flærræde/ ad þeir vilia þañ sama Muñ (seige eg) lia Andskotanũ til ad skiema hina froomu og saklausu Guds Lime med. Eingu er Lygareñ lijkare helldur eñ Fluguñũ/ hvertum Dioþlarner verda og samlijkt er i Skriþteñe/ þær haþa sitt Foostur aþ añarra Rotkenda Saurendum/og svo er hiñ Bakmæluge/ ad hañ hefur svo ad seigia Næring sijna/ og elur Lijgena a añarra Maña Ovirdingum/hveriar hñ seiger þusundsiñum stære/ eñ þær erú/. giørande svo þessa Mijþlugu ad einum Ulþallda. Jeg vil ei tala margt uñ þa/ sem haþa Inde af ad rægia samañ gooda Vine og Naunga: Eingeñ er skadsamlegre Drepsoott til i Heimenum eñ svoddañ Tunga. Hvør er þvilijk Dygd / sem Kiærleikureñ Christeña Maña a mille/ hñ er Grundvollur Fridarens/ hañ samteinger Mañaña Hiørtu/ og giører eitt aþ morgum/ hañ lætur

ur eirn bera añars Byrde/ hñ gierer rieti-
krwud Guds Børn ad eins Lijkama Lim
um under JEsu Christo/ sem er Gagn
adarens Nøþud/ hañ ebler Myskunsem-
ena/ auglijser Truna/ styrker Vonena/
og er þo mestur aþ þessum seiger St:
Pæll/ 1. Cor: 13. Eñ eckert er honum
svo bañvænt Eitur / svo sem Roogur
og Bakmælge. Vilie nockur haþa
Dioþuleñ aþmæladañ/ þa virde hñ eirn
Roogs- Mañ þyrer sier/ og er þad hañs
þullkomed Vijlæte/ svo ei kañ eitt Egg
ødru lijkara ad vera: þvi svo sem hañ
stendur frañe þyrer Gude ꝛ æsakar Vt
valda Dag og noott/ Apoc: 12. Þad er
hañs stærsta Mein ad Madureñ er i
Guds Vinættu/ og þad ængrar hñ ad
Christner Meñ uñast sijn a mille. Svo
er og hiñ ecke til Frids ef Meñ elskast
Jñbyrdis: Nañ kveiker giarnañ Natur
a mille Brædra/ hvar Gud hefur And-
stygd a/ og hañ spiller og ruglar almeñe
legre Fridseme/ svo hañ kuñe ad þiska i
þvi Ohreina/ og smañ vier hier af hvad

skadsamlegur ad þesse Kostur er. Take
þo eingeñ svo Ord mijn/ ad eg þ Roog
kalle/ þegar einhver/ sa ed Prieſt lijdur/
kvartar fyrer sijnu Yfervallde / edur
þeim hañ eiga ad forsvara / uñ þad
hañ þykest Vanhallden vera / þvi
Valldſtietteñ er hinū Vondu til Hegn,
ingar sett/Rom: 13. Og skyllde Priest-
ureñ ecke fyrer hefie kiærdur verda /
hverneñ mætte hun þa giora sitt Em-
bætte. Eg vil eñ þa framar tala/ ad
þott eirn/ sem Ofkunda lijdur af vondū
Moñū/ giore miked af þessu/ þa hygg
eg ad honum eige i sljku nockud ad vor-
kieñast/ þvi hañ kañ skie meinar søkum
Fœkiænsku siñar / ad sitt Mœlefne sie
betra / eñ þad reynast kañ. Eg verd
hier uñ ad tala/ þvi eg veit og reynt
hefe / ad þad er alment vor a medal /
ad Meñ setia illt Nafn uppa svoddañ
Aklaganer /og kalla þad Roogs-Mœl/
ef nockur kvartar uñ þad hañ Priest
lijdur/svo ad skie mætte/ad þeir sem Hug
litler eru / eñ þo Neidvirder vera vilia /

ad þeir ſkirteſt vid ad tala um̃ þañ Bar
ſa/ er þeir fyrer verda/ og fole helldur
Orietteñ/ ecke fyrer Guds ſaker (hvad
ed være hiñ Agiætaſte hlutur a Chriſt-
nū Mañe/ þegar þ ſkiedur fyrer Guds
ſaker) helldur þeſſ vegna ad þeir Ottaſt
framar Meñena/ hia hveriū þeir ecke
Riettenum na / helldur eñ Gud / ſem
hinum Beſæla mun þo an alls Efa
giøra riett um̃ ſyder/ þott hañ drage þ
undañ um̃ Nriſd. Fiære ſie þri ad eg
um̃ ſvoddañ Nlute hier tale/ helldur um̃
þa/ er bera Roog Maña i mille/ um̃ þa
Nlute er þeim eckert vidkoma/ jafnvel
olldungis upplogna / og ſpilla þañeñ
Kiærleikum a mille þeirra/ ſem añars
mundu ad ollu ſætter vera/ hverium eg
ſagt heþe/ og ſeige eñ nu / ad eckert er
ſærbeittara Pyſlarþære Andſkotans.
Eg vil ei þa mier til Orda um̃ þa/ ſem
ad vitsvitande gioraſt Liugvitne/ ſynum
Naunga til Falls og Nreſunar. Nvad
ſeiger Salomon þar um̃? Prov: 6. Sex
Nlute hatar DRottiñ/ og a þeim ſio-
unda

unda hefur han Andstygd/ sem er eitt Fals-Vottur: Er pad og oll Von/ pvi ad Gud er sialfur Sanleikuren/ kan honum pvi eckert svo gagnstædt ad vera/ sro sem eitn Skrok-Vottur. Gud er sialfur i Doomunum/ pvi er ecke par vid ad dyliast/ ad sa sem ber Liugvitne fram fyrer Doomaran/ sem situr i Guds Stad/ han liigur ad Gude. Eitn Fals Vottur er peim Mun verre odrum Lyg-urum/ ad hn skadar a svo marga Vegu: Han hæder Gud/ hvers hæleita Nafn/ ad han tekur Lygene til Vitnis/ svo sem villde han giora Gud ad sijnum Stall-Broodur i Skomene: Han svijkur Doo-maran/ hverium han Ovitande kiemur til Rangdæmis: Han feller hin Sak-lausa/ hvers Blood ad er yfer Svikar-ans Hofde. Vel talar Salomon um petta/ Prov: 19. Eitn Fals-Vottur hæder Doomen og Munnur Oguðlegra gleiper Ranglæted. Sanlega hæder hn Doomen/ pvi han lætur Rietten/ sem er hin allra beste Hlutur af Gude giefen/ til

til ad vidhallda Mañaña Sambwd og Selskap i Heimenum/ verda ad Kirkiarleyse/ og hañ pirrer Christeñ Løg og Setninga sijñu Afetninge: Hañ soelget er Ræunglæted/ þvi sa bijtur Hoffuded af Skømeñe/ z hef: wiskwpad allre Blygd an/sem feller Saklausañ/ þar hñ a ad reisa hañ/ eñ reiser Ræunglætañ/sem hñ pella ætte. Og er þ ecke noog B. M. ad Meñ varest ad liwga nockru fyrer Doome uppa eirn Saklausañ / helldur er sa eins argur/ og øllu verre/ sem þeig er uñ Sañleikañ/ nær hañ er tilkvaddur hañ ad bera/ þvi hañ giører sig sekañ i þeirre Synd/er hñ dylur/og hyggst ad blinda Augu DRottens/ sem eru i Doomenum. Ja eg seige eñ þa/ hñ er verre eñ hiñ/sem opeñberlega liÿgur/þvi øll Svik eru verre/ eñ Opbellde/og þess argare/sem þaug eru svikfamlegre. Gud veit/ þ eg ecke veit hvad sroddañ Meñ þeinkia: Eg kañ ecke añad sia/ eñ Diøpulsens Eingill mune hafa bared Sigg i þeirra Samviisku/ og markad

þær

þær med Helvijtis Breñemerke/uñ hvert mier virdest ad Paulus tale/1. Tim: 4. Soo svijvirdeleg/ svo Ogudleg/ svo andstyggeleg er nu Tunguñar Vanbrwkun/ sem nu hefe eg sagt/og ollu þramar eñ eg kañ fra ad seigia. Fyrer þessar Odæder/ er synduger Meñ leika sier ad/ er nu Guds Sonar blessadur Muñur/ i hverium alldrei þundeñ eru nockur Svik/ aþ Daudlegum Þorsta kvaleñ/ z þo ætla þeir sier med þessu Athæþe/nær þeir Gudlasta/liwga/ sveria/ baktala/ rægia eirn Broodur vid añañ/ Soneñ vid Fødureñ/z Þienarañ vid siñ Lænar Drotteñ/ og hallda a þessu allt þram i Dauðañ/ þar til þeir giela ecke leingur loged/ þo ætla þeir sier seige eg/ med þessu Athæþe iñ ad ganga til Lijþsins. O vei/O vei/ Nærsta miøg hefur Andskoteñ uppþylldt slijkra Maña Hiortu/ ad þeir meina ad Himnarijke mune svo lijtils verdt/ þ hvert Konungur Dyrdarenar heþur Lijþ sitt læted/ og wtstaded hinar bitru Helvijtis Pijsler/ edur ad

JEsu

JEſu Forþienuſta mune gagna þeim/ er þañeñ breita alla Æþe ſijna/ og ad hiñ ſtrænge og Rietllaate Gud mune kaſta þeſſarre dijrmætu Perlu þyrer þaug Svin/er hana þañañ Footū troda. Hver Eyru heþur ad heyra/ hañ heyre þad/ og lated ydur þad til Hiarta ganga/ Legged af Svik z Pretkvijſe Roog/ Lijge og Bakmælge / vitande þad / ad hver ſem lætſt þioona Gude og temur ecke Tungu ſijna/ hañ viller ſitt Hiarta z hñs Gudrækne er Hiegoome/ Jac: 1. Eñ allra hellſt ſieu hier um̄ amiñter Forelldrar z adrer/ ſem Vngdoomenum ſkiorna eiga / ad þeir ecke einaſta haþe eingañ illañ Muñſoþnud þyrer Börnunum/ edur lijde nær þaug ſlijkt giøra/ helldur venie þeirra Vngmeñis Alldur til Packlætis og Loþgiordar vid hiñ liþanda Gud/ eñ ſtraþþe rugſamlega ſkam̄arlegar Ord-Rædur og þiblslegt Mal/ ad þeſſ-hattar Klæker nære eingre Root i Barnaña Hiarta/þvi þ vill eirn gamall um̄ Hond hafa/er hañ ungur nam/

þar

þar til hñ mæ skie/kiemur i þañ Kvala Stad/ hvar hañ ecke pær eirn Vatns-Dropa til ad kiæla med Tungu sijna. Og þo hvad mest/a Vngdoomeñ Vara ad taka pyrer hiñe skadsomu Lijge/ hver ed myrder Sælernar/ seiger hiñ Vijse/og þad þess helldur/ sem Mañslegre Nættuuru er hættara hier vid / þvi allt Holld er Lijgegiarnt/ seiger Postuleñ: sijdañ Fader Lijgeñar /hiñ bolvade Hoggormur/ spioo Syndeñe iñ i Heimeñ/ med hiñe fyrstu Lijge/ sijdañ hefur alldrei uñ heillt grooed fyrer oss Adams Nidium/ þvi ætte Børnunñ eingeñ Lijge ad þolast/ japnvel þott hun smæ og sakslaus vera þyke/ þvi ep nockur venur sig a/ ad liwga opt ad Gamne sier/ þa er hætt vid/ad honñ fare svo pram i Kunsteñe/ ad honñ þyke ecke miked pyrer ad liwga Lijf og Æru af sijnum Naunga/ og ad hñ liwge svo leinge ad ødrum/ ad hñ liwge uñ sijder ad sialfum sier/ z true þ satt sie/er hñ þo vita mætte Lijge vera. Hvad er ad vera yppergiepeñ i fræ-

Siñe / eß ecke er þetta? Rom: 1. O Herra JEsu Christe þu sem ecke uppɤ laukst þÿnum Muñe/ helldur eñ Sauðɤ ur til Slatrunar leiddur / þa þu Mootɤ mælen þolder/og þeir toludu i giegn þier alla Vondsku / vÿrdst þu med þessarre þiñe Forþienustu ad bæta Mælge vora/ og vorn Oþarfañ Muñsoþnud: Legg þu þitt Lof i vorn Muñ / og lat þÿna Dÿrd z Vegsemd vera Epterlæte vorra Vara. O vor Gud/ þu ert vor Gud/ lat vora Sælu atla þyrsta epter þier/z vort Lÿß girnast þig a Þurrlendenu/þar vier þreitter erũ þyrer utañ Vatn/Þs: 63. Og i hiñe sÿdustu Daudans Neyd/ þa vor Tunga gietur ecke talad leingɤ ur/ þa virdst þu ad lata þiñ heilaga Anda tala i Hiortum vorum/ og bera vorum Anda Vitne um̃ / ad vier sieum Guds Born/ og Arfar Himnarijkis/ þar aller Utvalder seigia þier eilÿfa Dÿrd og Loß um̃ allar Allder Allda. Þad bænheyre myskunsamur og goodur

Gud/ fyrer Sonarens Forþienustu/ og veite oss þar til Nad H. Anda/ Amen.

PREDJKUN

yfer hid

Siøtta Ord Drottens JEsu Christi a Krossenum.

Pad er fullkomnad.

Vent er þad sem hinn Almattuge Gud og Fader DRottens vors JEsu Christi hafde umboded sijnum Eingietnu Syne ad framkvæma/ þegar hann sende hann i þennan Heim/ synduga Menn Sæluhoolpna ad giøra/ 1. Tim. 1. Sem var ad kienna Mønnunum Veg Sæluhiɑlparennar/ og ad forlijka þa vid sialfann Gud med sinne dijrmætu Foorn/ fyrer hveria hann er einusinne inngeingenn i þad allra Helgasta/ ad wtvegadre eilijf-re

re Endurlausn/ Neh: 9. Nid fyrra wi-
riette hañ/ allt fra þvi hañ iñgieck hid
Kieñemañlega Embætte/ þegar hañ
var skijrdur af Johañe i Añe Jordan/ z
svo ad seigia Prestvijgdur z smurdur med
heilögū Anda/ Math: 3. Þar um̄
talar hañ svo siálfur/ epter hina
laungu og allra hiartnæmustu Predik-
un fyrer sijnum Læresveinum/ svo sem til
eins Skilnadar under siñ Dauda/ er
ritud stendur hia Johañem/ Cap: 17.
Jeg hefe/seiger hañ vid Fodureñ/full-
komnad þad Verk/ er þu fieckst mier ad
giöra / og hefe opeñberad þitt Nafn
Moñunum. Nid sijdara hefur hñ fram̄
kvæmt i öllu þvi/ er hañ a öllum sijnum
Nierviftar-Dögum saklaus þolde fyrer
vorra Synda saker/ þar hañ var i Far-
tækt og Örbyrgd aleñ/þar hñ var Reif-
um vafeñ / þar hañ var i Asnastalleñ
nidurlagdur/þar hañ var af Herode of-
sooktur / þar hañ vard Landflootta /
þar hañ hwngrade og þyrste/ þar hañ
dreitteft og sifiade/ þar hañ var um̄skor

eñ/ sa ed þo umſkier Iſraels Hiarta og
hañs Sædis Hiarta Dev: 30. Þar hñ
var bundeñ og hrakeñ/ ſem Diøfuleñ
bunded hefur med Myrkraña Hleckium/
2. Pet: 2. Þar hñ var hæddur og ſpott-
adur/ i hverium ad bwa aller Fiærſiood-
er Vitſkuñar/ Col: 2. Þar hønum var
hrækt i Andlit/ ſem jafnvel med Hræka
ſinū læknade hina Daufu/ Mallauſu
og Blindu/ Marc: 7. Hañ var falſk-
lega æklagadur/ ſem er hiñ einaſte Ar-
nadar-Madur millum Guds og Maña/
1. Tim: 2. Og hñ var ſelldur fyrer 30.
Silfur-Peninga/ hvers einaſte Blood-
Drope er þuſundſiñum dyrmætare eñ all
ar hañs Skiepnur. Med allre þeſſare
Armædu/ er DRotteñ vor þolde a hiñe
mæduſømu hraknings Reiſu ſiña Lijf-
daga/ fra Aſnaſtallenum til Galgans/
hefur hañ fullkomnad þad allra furdu-
legaſta Dæſemdarverk / ſem nockurn
Tijma hefur ſkied/ edur heyrſt a Him-
ne og Jørdu/ ſem var ad forlijka Mañ-
eñ vid Gud/ z Myſkunſemena vid Riett-
læted

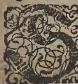
læteð. Eñ allra hellst hefur haň það Fullkomnað og eirn fullkomeñ Enda a̋ bundeð/ þegar haň fóornfærde sialfum sier Gude til eins sætleiks-Jlms/ Eph: 5. a Krossens Alltare/ hvar fyrer/ þegar haň visse það var allt afstaðeð/ sem hið eilijfa Riettlæte/ af hinü trua Guðs Þioon/ Esa: 53. vtheimte/ sem hin eilijfa Speke hafðe æsett/ að haň lijða skyllde/ sem hiň eilijfe Kiærleike sialfsviliugur þola villde/ þegar haň hafðe fyrer utaň allaň aňaň Nita og Þunga Dagsens vereð Ꝧwðstryktur / Þyrnum Coronaður/a Krosseň uppheingður/meðal Spillvirkia reiknaður/ ꝫ með Galle ꝫ Edike ðryckiaðꝛ epter Ritninguñü/ꝫ eckert epter var/nema ꝥ að fela Anda siñ i Fóðursens Ꝧenður/ꝫ deyia/ þa sagðe hñ/ Það er fullkomnað. Þesse er hin einasta Foorn/ sem Gude lijkaðe ꝥ Syndernar. Það stenður skrifað uñ Noa/ Gen: 8. Að hñ [illegible]e byggt Drottne eitt Alltare/ þa haň var frelsaður af Vatns-Floodenu/ og offrað þar a

allskonar hreinum Dijrum/ z Gud lukt-ade eirn Hvildar Ilm/ svo sem þat verd-ur ad Ordum komest/ z hñ sagde i sijnu Hiarta: Eg vil ei framar bølva Iord-eñe fyrer Mañsens saker/ og ecke for-færa øllu þvi er Lijfs Anda hefur a Jorduñe. Hafe nu hiñ myskunsame Gud svo blijdkast vid þessa Foorn/ er Noe giørde honum til Hlijdnes og Þack-lætis i Von epterkomande Giæda/ Hvad miklu framar mun hñs Reide þa hvijl-ast/ og Stadar nema vid þetta dijrmæta Offur sijns Eingietens Sonar/ er hon um giørdest Hlijdeñ allt til Daudans/ z ei framar upptendrast yfer þeim/ sem a hañs Nafn trua. Hver kañ þessarre Fornfæringu krøptugre edur fullkomn-are ad vera/ hvar ed Kieñemaduren er Gud z Madur/ eirn Prestur epter Skick an Melchisedec/ Ps: 110. an Fødur a Jorduñe/ an Moodur i Himnenum/ an Uppruna/ Heb: 7. þvi hañ er gieteñ adur eñ Morgunstiarnañ var. Hañs Utgangur er fra Eilijfd / Mich: 5.

Hver

Hver vill wiſkÿra hañs Gietnad/ Eſa: 53. Foorneñ er hid ſaklauſa Guds Lamb ſem ad i burtu ber Veralldareñar Synder/ Joh: 1. J hverium ad Fadereñ alleina ſÿna Velþocknan hefur: Hañ er eins og Saudur til Slatrunar leidd ur/ og hañ þagde ſvo ſem Lamb fyrer þeim þad klipper/ og upplauk ecke ſÿnū Muñe/Eſa: 53. Svo ad Foornarblood ed/ er Guds eiged Blood/med hveriu hñ hefur endurleyſt Chriſtnena/ Act: 20. hvert ad hreinſ" oſſ z þvær af øllū vorū Syndum/1. Joh: 1. Eldureñ med hverium Foorneñ upptendraſt z fullkomnaſt/ er hiñ breñande Kiærleike Eingietens Sonar Guds/ med hverium hañ elſkade oſſ þegar vier vorum hñs Oviner/Rom: 5. hver honum ordeñ er ſvo ſterkur/ſem Daudeñ/ hvern mikil Vøtn kuña ecke wt ad ſløckva/Cant: 8. z Vatnsfloodeñ miklu ſÿdur ad kiefia / eñ Baals Preſta Vatns-Auſtur þañ Elld/ er af Himnum ofañ fiell yfer Foorn Eliæ Spamañs fordum Daga/ 1. Reg: 18.

Þesse Kiærleike er eirn Himneskur Elsk‑
unar Elldur/ þvi Gud/ sem i Himnen‑
um byr/ hann er eirn Elldur/ Hebr. 12.
Hann er z Kiærleikurenn/ 1. Joh. 4. Hann
byr og i Christo/ og Christur er siálf‑
ur sannur Gud z þ eilijfa Lijf. 1. Joh:
5. Þar fyrer er vort Endurlausnar
Verk svo FULLkomed: Og þott ad
Guds Eingietenn Sonur meine eckert
annad med þessu Orde/ enn þess Fullkom,
nan/ þa heyrer svo margt þar til / ad
mier sijnest eitt Gudhrædt Hiarta kynne
mz mikillre unadsemd ad yferwega hvad
miked þetta Ord i sier innebindur. Vil‑
jum vier þvi med færstu Ordum huglei‑
da i þetta Sinn/ hvad vor Endurlausn‑
are bodar oss hier ad vera Fullkomnad/
med þeim Lærdomum/ er þar ad lwta.
Gud hiálpe oss þar til med sijnum Hei‑
laga Anda/ i Nafne JEsu/ Amen.

Sjaed vier førum upp til
Jerusalem / sagde Endur‑
lausnarenn til sinna Lærisvei‑
na/ hia Luc: i 18. Cap. Og

þar-

þar mun fullkomnaſt allt þad ſkrifad er
aþ Spamøñunum uñ Mañſins Son/
og hañ mun opurſeliaſt Heidingium / og
mun ſpottadur/ ſvỹvirdtur og hrætkur
verda/ og þeir munu hwdſtrykia hañ z
af Døgum rada. Ecke meinar vor
Endurlauſnare ad þad mune allt þar
þramkvæmaſt/ſem uñ hañ er ſpad/þvi
margt af þvi var ædur uppfyllt a hñs
Hierviſtar-Døgum. Ein Mey hapde
Frioopſom orded/ Eſa: 7. Sa Hertog-
eñ ſem ſkiorna ſkyllde hañs Foolke Is-
rael/var allareidu wtgeingeñ aþ Beth-
lehem a Gydinga Lande / Mich: 5.
Jacobs Stiarna var uppruñeñ/ Num:
24. Ande DRottens var yþer hñ kom-
eñ/ hañ hapde ſmurt hañ til ad predika
Evangelium/ Fatækū hapde hañ ſendt
hañ/Eſa: 61. Blinder þeingu Syn/
Dauſer heyrdu/ hiñ Hallte danſade ſvo
ſem Hiørtur/og þar uppleyſtuſt Tung-
ur margra: Hver Furduverk hañ ſialf-
ur uppa ſig þÿder/ Math: 11. Þegar
hañ ſvarade Johañis Læreſveinum/ ſm

til Hañs voru sendet. Nañ hafde z alla reidu svo sem hoogvær Konungur jñrid-ed til Dotturenar Zion/ sitiande a eirn-re Asnu/ og a Folanum hennar Syne/ Zach: 9. Þetta var allt samañ upp-fyllt/ og þurfte ei framar upp ad fyll-ast: Þar fyrer stendur hier i Textanū eitt Ord/ er merker ad binda Enda a eirn Hlut/ og jafnvel hid sijdarsta af Honū ad fullgiøra/þad hefur vor bless-ade Endurlausnare giørt i siñe seisku Kvøl/ er Hñ þolde vor vegna epter hina sijdurstu Reisu sijna til Jerusalem/ þar hid saklausa Guds Lamb/ sem Foorn-færtt er i fra Upphafe Veralldar/ i Skugga Fyrermyndanaña/ var siaalfur slaatradur a Krossens Alltare/ hvar ept-er hin saña Riettlætesins Sool fagurt skein/ epter Formyrkvan Daudans/yfer alla þá/ sem hwngra og þyrsta epter Riettlætenu/ og hefur med sijnum Upp runa Skuggañ i burt-drifed/og Mynd-er hins gamla Testamentesins afmaad/ sem ei kuñu Samvitskurnar ad hreinsa/

Nehr:

Nebr: 9. Og þegar hañ var uppheing-
dur/ hefur hañ alla Nlute til ſijn dreig-
ed/Joh: 12. Tialldеd i Muſterenu er i
ſundur-riþnad/ og þad allra Nelgaſta i
hvert ecke mætte iñganga / nema hiñ
ypparſte Kieñemadur einuſiñe a Aare/ er
almeñelegt orded/ſvo ad Figururnar uñ
ſneruſt i Sañleika/ Spædoomarner i
Fullkomnan/ Kyrkiu-Logmæled i Ev-
vangelium/ ſem er Chriſti Logmæl/ og
hinar morgu Foornþæring" i eina Foorn
JEſu Chriſti Guds Eingietens Son-
ar/ ſem er Forlijkun fyrer vorar/ og ecke
einaſta þyrer vorar/ helldur þyrer allar
Veralldareñar Synder. Vm̃ þeſſa all-
ra Nelguſtu Dæſemd hafa Fordum
Daga ſpæd David Konungur i Pſ: 22.
Zacharias Spæmadur i hañs Bookar
12. Cap: eñ allra Greinelegaſt Eſajas
i hañs Spædooma 53. Cap: Sia þu
miñ Pioon mun þorſtællega breyta /
og hañ mun upphepiaſt og miog hætt
upphafeñ verda/ ſvo þad marger munu
hneyxlaſt a þier/aþ þvi ad hañs Yþer-
litur

likur er vidurstyggelegre helldur eñ añ/
ara Maña/ og hañs Asiÿnd helldur eñ
Mañaña Barna/ eñ hañ mun a þeñañ
Hatt ædreißa marga Heidingia/ sem þ
eirneñ Konungarner munu siñum Muñe
samañ-halda i moote hønum / þviad
þeim sem eckert er þar af kuñgiørt/ þeir
sømu munu siæ þad med Fagnade/ og
þeir s̄ þar haßa ecke neitt wt af heyrt/
þeir munu merkia þad. Þetta er i JE-
su allra Helgustu Kvøl og Piñu ølld-
ungis ßullkomnad/ þvi i hañs Dauda
erum vier skijrder/ ßyrer hñs Daudá/ er
heilsusamleg Guds Rad auglioos ord-
eñ øllum Møñum. Og þa vier medtøk-
um þad heilaga Holld og Blood/ sem a
Krossenum doo vor vegna/ þa kuñgiorū
vier Dauda DRottens. Og ßyrer siñ
Dauda/ er hñ Daudañs Daude z Hel-
vijtis Olißian ordeñ/ Of: 1. Þar fyrer
hefur vor Herra med fullum og øllum
Riette z Myndugleika sagt a Krosseñū/
Þad er fullkomnad. Þvi jaßn-
vel þott hañ heßde ecke eñ þa siñ Anda
præ

þra ſter læted/ er hañ þeſſe bleſſudu Ord talade/ þa hafde þo Daudeñ alla reidu feinged ſvo Yfer-Hønd yfer Lijfenu/ ad hañ kuñe epter Natturlegum Nætte ecke framar ad lifa/ Og hñ talade þeſſe Ord med þeim epterfylgiande a medañ hañ var ad deyia / ſtaddur a mille Tijmans og Eylijfdarennar. Siaæ hier aller Chriſtner Meñ / hvert nockurt af øllum Guds Ordum kañ ad bregdaſt / og hverſu satt þad er/ ſem Paulus til Hebræos ſeiger / Cap: 12. Ad þad ſie Omøgulegt ad Gud kuñe ad liwga / Jaa Himiñ og Jørd munu forganga/ eñ hñs Ord forganga alldrei/þaug munu forganga/ eñ hñ vara/ Himnarner munu fyrnaſt ſem añad Fat og ſvo ſem Klæde mun hañ þeim um̃hverfa/ og þeir munu um̃breytaſt / eñ hñ er eirn z hiñ ſame z hñs Ar þrotna ecke / Hebr: 1. Aller Spaameñ hafa til Chriſtum ſpaad / og allt hvad þeir ſpaad hafa/ þad er a Chriſto og i hønũ fullkomnad. Eñ hñ hefur eirneñ ſpaad/ hvad

hvad epter hans Daga skie munde hier a Jordune. Kom pad nockud fram vid hans elskulega Lærefveina epter hans Himnafor/ad hann hefde pad ecke adur sagt? Hann sagde þeim fyrer/ ad þeir munde sijta og grata/ en Heimurenn mun de fagna/ad þeir munde aklaga þa/ og wr eirnre Borg i adra offækia / Hwd-strykia þa i sijnum Samkundu-Hwsum og Lijfe svipta/ Math: 10. Og hver sem ad þa Lijfliete/ hann munde meina sig ad giøra Gude þægt Verk/Joh: 16. Þetta er allt samann a þeim fullkomnad/ og ecke einungis a þeim/helldur a øllum hans heilogu Postularvottum/ sem Vitn isburdenn JEsu Christi hafa med sijnu saklausa Bloode underskrifad. Hann fyrer-sagde Jerusalems Eydelegging/ hversu ad Hermenn mundu hana umm-kryngia z hana nidur ad Velle brioota/ og ecke læta eirn Stein yfer Steine i henne standa / Luc: 19. svo ad Gyd-ingum munde þeirra Hws i Eyde læted verda/Math: 23. Allt þetta er full-

komnad

kominad og pramkomed. Vor Frelsare
hefur oss z epterlæted eitt merkelegañ
Spædoom/ Math: 25. Cap: um̃ hiñ
sijdasta Dag/ hvörsu þad Mañsins
Sonur mune koma i siñe Dijrd/ og aller
heilager Einglar med hønum/ og hañ
mune sitia a Sæte siñar Dijrdar/og all-
ar Þiooder mune samañsafnast fyrer
hønum/ og hversu hañ mune seigia til
þeirra a hægre Hønd: Komed blessader
Børn mijns Fødur/z eignest þad Rijke/
sem ydur er til-bwed fra Upphafe
Veralldar. Eñ til hiña a vinstre/fared
fra mier bølvader i eilijfañ Elld/ sem
fyrer-bweñ er Dioflenum og øllũ hũs
Arum. Vier sem nu vitũ ad allt þetta
er framkomed a Christo/ sem fyrer er
sagt um̃ hañs fyrre Tilkomu af Moise
og Spamoñunum/ þvi skylldũ vier ecke
trwa þvi/ er hañ siælfur seiger um̃ hi-
na sijdare Tilkomu sijna/ þvi siaed/
hier er meire eñ Moises. Nu fyrst vier
høfum þessara Maña Vitne medteked/
hvad miklu helldur skylldum vier Guds
Vitnis-

Vitnisburd medtaka? 1. Joh: 5. Vier
mløsum aller Gydingum/ ad þeir þecktu
ecke siñ Vitiunar Tijma/ z ad þeir hafe
Konung Dijrdareñar Krossfestañ: Eñ
sicaum til ad vier ei uppfyllum þeirra
Mælingu/ hveria vier løstum. Þeir
søgdu: Nefdum vier lifad a Døgum
Fedra vorra/villdū vier ecke hafa þeirra
stallbrædr vered i Lijflæte Spamañaña.
Svo veit eg ad márgur er eñ nu sem
þeinker: Nefda eg lifad a Christi Døg-
um/ og vered eitn af hñs Lærisveinum/
heyrt hañs Kieñingar / og sied hañs
Kraptaverk/munda eg ecke hafa giort
mig sekañ i Bloode hiñs Riettlæta.
Eñ sicæ til ad þig hende ei verra eñ Gid
ingana: Þeir Krossfestu hañ einusiñe/
sicæ til ad þu Krossfester hañ ecke ad
nyu/nie helldur Sattmælañs Blood
almeñelegt/med hveriu þu ert Endur-
keiptur / Neb: 10. J þvi ad forsmaa
Guds Langlundar-Gied epter þijnu
forherdu Niarta/z safner þier svo Reide
a Deige Reideñar/og Guds Riettlætis
Dooms/

Doomis. Rom: 2. Þu hefur einga Af-
ſokun poott ei haþer þu Chriſtum ſied
i Holldenu/ þvi hañ er þier fyrer Augū
aþmaaladur i Ordenu / Gal: 3. Og ei
gagnar þier meira ſw Afbøtun fyrer
Guds Doome / helldur eñ Brædrum
hins Rijka / þoott ei være Lazarus til
þeirra ſendur. Seig þat fyrer ecke i
Hiarta þijnu/ hver mun uppþara i Him-
eneñ? þvi þ er ad toga Chriſtum ofañ/
edur hver mun nidurſtijga i Vnderdiwp.
eñ? Þad er ad leida Chriſt aptur þra
Daudum. Eñ hvad ſeiger hñ? Nærre
þier er Orded/i Muñe þijnum og Hiar-
ta þijnu/ þad er Ord Truareñar er vier
predikum/ ſeiger St: Pall/ Rom: 10.
Þvi ſoo ſem þad Gydingar høþdu Moi-
ſen og Spaameñena/ af hveriū Chriſti
Tilkoma var og fyrer-ſøgd/ ſoo heþur
og þu ſiaalþañ Chriſtum/ hañs Ord z
hañs Poſtula/ af hverium hin ſijdare
er bodud med øllu ſioosare Ordum/ helld-
ur eñ nockurn tijma hin fyrre i gamla
Teſtamentenu: Þvi ſkule Meñ ſeigia

nockud Gydingum til Vmbootar/ þa vo-
ru Figurur og Spædoomar hins gamla
Testamentis svo Olioosar / ad aud-
velldlega skie kune/ ad þeir/ sem epter
Holldlegum Skilninge rannsokudu Ritn-
ingarnar/ ætla mundu/ ad Messias yrde
nockurskonar Verallldlegur Herra: Enn
fyrer ossz hefur Christur berlega talad/ z
mællt einga Ordskvidu/ þar hann seiger
hia Math: Cap: 24. Mannsens Son-
ur mun koma i Skyium Himens med
Makt og miklu Vellde. Og St: Paall
sekur under med honum/ i Tess: 4. Drott-
enn mun med Hroope og Hoffud-Eingil-
sins Roddu og Guds Lwdre aff Himnum
ofan koma. Og aptur talar hann svo þar
umm/ Rom: 2. Ad DRottenn mune þa
dæma umm heimugleg Mannanna Efne/
epter sijnu Evangelio fyrer JEsum
Christum. Þetta vita Menn allt ei sijd-
ur enn Gydingar vissu fyrer hanns Til-
komu i Holldeð. Þvi drygia Menn þa all-
ar Oodæder? Liwga/ stela/ ræna/ sveria
falsklega/ forakta Gud og hanns H: Ord/
aff

aþrækia hañs Bodord/ eru Aſtlauſer/ Ofundſiwker/ Drambſamer / Forelldrunum Ohlÿduger/ forakta Yþerbodna/ Footttroda Vndergieþna/og þremia allar þær Skañer/þyrer hveriar/ad Gud hefur aþbroted þa Natturlegu Kviſtena/ Rom: 11. og yfergieþed Heidingiana i þræleitt Siñe/ Rom: 1. ſvo ad eingeñ heþur ſu Svÿvirding a medal þeirra æþd vered/ ad ecke ſie hun vidlÿk þrameñ nu i Chriſtelegre Kyrkiu / ad undañtekeñe openberre Aþguda-Dyrkan/ og ſmÿda Meñ ſier þo marga Gude auk hins ſaña/ og hooraſt Daglega þrañ hia hønum/ epter þvi ſem hver er Skape þareñ/ og þeir ſem eckert añad haþa/ giøra ſialþa ſig ad Gudum/ og leggia meire Virdingu a ſiñ veſæla Kropp og þarrmda Sal/ er hønum illa ſtioornar/ Helldur eñ a hiñ liþanda Gud/ſem hvoru tveggiu kañ ad kaſta i eilÿþañ Elld/ep hañ vill ganga i Doom vid Syndarañ/ ſvo ad þrañ ſÿneſt komeñ Spadoomur Petri i margra Verkum/ hvad ſem Hiar

tad hefur ad geyma/ þar hañ seiger: ad a sijdurstu Døgū mune uppkoma Spottarar/ þeir ed seige / hvar er Fyrerheit hũs Tilkomu/ þvi sijdañ Fedurner sofnudu/ þa hefur þad svo til ginged i fra upphafe Skøpunar/2. Pet: 3. Ja ef oss þyker langt ad bijda epter þeim Teiknum/sem skie eiga fyrer hiñ sijdarsta Dag/ þa meigum vier þo vel vita/ad þ̄ mune alla reidu taka til fram ad koma/ sem Herrañ Christur bender oss til Luc: 18. er hũ seiger: Þegar Mañsins Son ur kiemur/ meined þier hañ mune fiña Trw a Jordu. Nu ef ad Christi Spadoomar/ ef hañs heilogu Kieñingar/ef Strøffun z Hootaner/þær ed skie i hũs Nafne/ ef hañs Þoleñmæde og Langlundar Gied kuña ecke ad leida Mañeskiuna til Jdranareñar/ þa mættũ vier af sialfu Gudleysenu i Heimenum læra ad snwast til Guds/z af Vantrwñe sm̃ drottna tekur i Verolldūñe/ ad trwa a hiñ lifanda Gud/ sem Himen og Jord hefur skapad. Nu seigiunst vier þo aller

vænta

vænta hiñs sijdasta Dags/ svo seig-
ed mier þa/ i Guds Nafne / seiged
mier/ i hveriu Trauste lifa Meñ svo
Athugalaust? Mun hañ nockud senda
Bod undañ sier? Nei/ eingeñ øñur/ eñ
þaug/ sem Endurlausnareñ umgtekur/
Math: 24. og svo Daudañ/ hver ed
Daglega vid oss talar i Epterdæmunū/
og mætte vera svo sem eirn þeigiande
Predikare i vorum Eyrum/ sem eñ þa
lifum/ þvi svo sem Þienareñ er/ svo er
og Nyvsbondeñ/ ad hañ kiemur eins og
Þioofur a Nootku/ 2. Pet: 3. Og þad
mun framkoma/ sem Endurlausnareñ
seiger/ ad svo sem þad var a Døgum
Noe/ svo mune og verda Tilkoma Mañ
sins Sonar/ þvi svo sem þeir voru fyrer
Flooded/ ad þeir ætu og drucku/ gipfust
og sig gipta lietu allt til þess Dags / er
Noe gieck iñ i Orkena/ z þeir vissu ecke
af fyrr eñ Flooded kom z took þa. Svo
mun og verda Tilkoma Mañsens Son-
ar/ Math: 24. Mun nockur vita af
þessū Deige nær hñ koma skal? Eing-

 añ

an veigeñ/ hviad Einglar a Himnum vita þad ecke. Og Mañsens Sonur/ sem hiñ same er Guds Sonur/ hañ visse þad ecke a sijnum Hierviſtar-Dogum epter Mañdoomenum/ Marc :13. Kañ nockur ad hyliaſt fyrer hañs Auglite/ edur hañs Reide sem a Stoolnum ſitur? Munu nockud Fiølleñ hrynia yfer þa? edur Hælsarner hylia þa þeim til undañſkota? Lángt er frá þvi. Hrynia munu þaug ad ſøñu/ og þeir um̃ Koll ſteypaſt/ eñ þo med þvi moote/ ad Nöf-udſkiepnurnar munu af Nita brádna/ eñ Jordeñ z øll þaug Verk sem a heñe eru/ munu uppbrend verda. Og þeir sem hafa bunded Hiarta ſitt vid Heim þeñañ/ þeir munu fyrerfaraſt med øllu þvi/ ſm̃ i honum er. Er nockurt Undañfære frá þeſſum Doome z Deigs Dottens? Eckert/ þvi hveria sem hid ſtránga og hrædelega Dooms Afelle yfergeingur/ þeim mun kaſtad verda i þad Dijke/ sem rijkur af Ellde og Breñeſteine / þeirra Reikur mun uppſtijga um̃ Allder Allda/

og

z þeirra Ormur mun ecke deyia/ z þeirra Elldur mun ecke wtslockna/ Apoc. 19. og Esa: 66. Eñ hver hlyder vorre Rædu? og hverium verdur Armleggur DRottens predikadur/ seiger Esajas 53. Hvad skal eg til þess ætla ad þeir mune ottast Dag DRottens/ hvern þeir hyggia langt i burtu vera/ sem ecke hrædast siñ Dauda-Dag/ er jafnañ ꝧ Dyrunum stendur/ og þeir ecke vita/ nema uppreñe med hverre Soolu/ sem ad skijn yfer þeirra Ranglæte og illar Athafner/ og Meñ lifa þo svo sem ættu þeir alldrei ad deyia/ jafnvel þo þeir varla añad giøre eñ ad forþiena Daudañ/ svo sem Verdlaun Syndareñar/ Rom: 6. Hver Eyru hefur ad heyra/ hñ heyre þad. Vaked z bidied svo ad þier falled ecke i Freistne/ Math: 26. Vaked þvi þier vited ecke a hveríum Tijma Hwss-Herrañ kiemur/ Marc: 13. Og þetta mun allt vissulega fullkomnast. Af Fullkomnan Spædoomaña rijs Full komnan vorrar Endurlausnar og upp-

bygging christelegrar Kyrkiu. Nia Luc. 14. Cap: framsette vor blessade Endurlausnare eina Epterlijking a þeñaſ Hatt: Hver er ſa af ydur/nær hañ vill byggia eirn Turn/ ad hañ ecke ſetie ſig nidur ædur/ og reikne Koſtnadeñ/ hvert hañ hafe þad til hvar med hañ kuñe ad fullkomnaſt/ ad þegar hñ hefur Grund vølleñ lagt/ og duger ecke til ad fullkomna þ/ ecke giøre aller Gis ad hønum/þeir ed þ ſiæ/z ſeige: Þeſſe Madur took til ad byggia z gat ecke fullkomnad. Ad ſøñu talade DRotteñ þeſſe Ord til Mañfiøldans/ er honum epterfylgde fra Hwſe Phariſeans/hvar hñ hafde læknad hiñ Vatnsſiwka/ i þeirre Veru/ ad hver ſa ſem hønum villde til Handa ganga / mætte vita/ hvad þeir ætti ad hafa til ad bera/ſem villdu hñs Læreſveinar vera/ ſem er þad Hiartalag/ ad hata Fødur og Moodur/ Konu og Børn/ Brædur og Syſtur/og jafnvel Sælu ſijna hia hønū/ſvo ſem ſkomu ædur ſeiger i ſama Capitula. Eñ nu

maa eg þo um̃ Siñ heimfæra þad uppa sialfañ hañ. O hvad vel hefur vor Herra reiknad allt þ er þurfte til Bygg ingar siñar Christelegrar Kyrkiu. Hañ visse allt þad er yfer hñ ætte ad koma. Hañ var sier medvitande siña Guddooms Krapta/ hverier alleina kuñu þær bitru Helvijtis Pijler wt ad standa. Hvad maa svo dijrmætt vera/ sem Guds Jbwd i Mañenum? Hvad kuñe svo kroptugt ad giñast til Forlijkunar/ svo sem Guds eiged Blood? Hver kuñe þvilijkur Betalingur fyrer Syndena ad upphugsast/ svo s̃ Daude Eingietens Guds Sonar? Hver er svo ægiæt og fullkomeñ Foorn/ svo sem hid saklausa Guds Lamb/ sem ad i burtu ber Heimsens Synder? Þessu hroosar St: Petur Postule Drottens/ þar er hañ seiger: Þier erud ecke med Forgeingelegũ Hlutũ Gulle nie Silfre endurleyster/ helldur med dyrmætu Bloode þess saklausa z Flecklausa Lambsins Christi/ 1. Pet: 1. Allt þetta hefur Guds Sonur lagt til Byggingar siñar

Christne/ svo ad hañ hefur med øllum Riette sagt vid siñ Himneska Fodur: Eg hefe vegsamad þig a Jørduñe / eg hefe fullkomnad þad Verk er þu fiekst mier ad giøra/ Joh: 17. JEsus er sa Dyr mæte Steirñeñ/ hveriñ Uppbyggiendr hafa i burtu kastad: Eñ þa hañ wto snaradur var / giørdest hañ ad Horne Hirningar/ hvar yfer hin mikla Bygg= ing hañs Kyrkiu hier a Jørduñe er stad fest og grundvølluð/ uñ hvern i Raun og Sañleika þad seigiast maa/ er hañ sagde fordum vid St: Petur/ ad Helvijs= kaña Port megna ecke i giegn hønum/ Math: 16. Þad er merkelegt/ sem skrif ad standur i Genesis Bookar Cap: 2. uñ Skøpun Konuñar/ ad Gud hafe læted Svefnhøggva falla a Mañeñ/ z hañ hafe giort Konuna af þvi Rijfe/ er hañ took af hañs Sijdu. Og sijnest svo sem ad Mañsens Endurskøpun sie ecke þessu Olijk / þvi þegar JEsus sofnade a Krossens Galga/ z hin myrk= va Daudans Nooтt lagde þaug blessudu

Augun

Augun samañ/ hver ad eru þusundsiñ' um skiærare eñ Sooleñ/ þa var hañs Siða med Sverde opnud / hvadañ wt rañ Blood og Vatn. Vm̃ þetta hef ur eirn af Skælldum vorum merkelega kveded/ med hveriu og hiner gömlu Læ-reþedur Kyrkiuñar vilia ad teiknud sieu þaug tvo Sacramenta Skijrnareñar & Alltaresins/ hver ad eru hin sterkustu Mæltar-Trie i Guds Kyrkiu hier a Jørduñe. Þad er og vijst / ad i siñe Skijrn uppbyriade sa Himneske Verk-Meistare þetta Forvirke / þa safnade hañ sier Læresveinum/ hveria hñ upp-frædde i Himneskre Speke/ og sende þa sijdañ wt ødrum ad kieña. Og i siñe heilögu Skijrn hefur hañ øll Vøtn helgad/ svo þaug verda kyñu heilsusam-leg Laug til ad afþvo Syndernar/ og Samvitskurnar ad hreinsa af Daudleg um Verkum. Eñ i siñe allra Helgustu Kvøl og Pijnu/ hefur hañ ÞAD FULLKOMNAD/ svo þar er eckert framar ad giora. Þvi seiger Pistels-

Skrifarenn til Hebr: Cap: 10. Að hann hafe með eirnre Foornfæringu eilijflega fullkomnað þa sem Heilaget gioraſt ſkylldu. Og hann kallar hann i 12. Cap: Vppbyriara og Fullkomnara Truarenn-ar. Minn Herra JEſu/hvad kunne þar nu framar að gioraſt við þinn Vijn-garð/ſem að þu ecke giort hefur? Eſa. 5. Þu hefur girdt i kryngum hann með þinne Vernd og Varatekt / þu hefur hreinſað hann af Steinunum / það eru Storgryte vorra Synda og Hneixlana/ umm hveriar margur Raſað hefur: Þu hefur Plantað eirn Koſtulegann Vijnvið þar inne /ſem ert ſialfur þu/ enn Grein-ernar eru þeir ſem a þitt Nafn trua/ hver ſem þar er a/ hann mun bera mikenn Avoxt/Joh: 15. Þu hefur upp-byggt eirn Turn þar inne / ſem er hið heilaga Predikunar Embætte/ i hver-ium/ ſvo ſem aðrer Høfuð-Stoolpar/að eru þijn hæleitu Sacramenta. Þu hefr giort eina Vijn-Preſſu þar i/ ſem er þijn bitra Kvøl og Pijna: Hana hefur þu

ſialfur

sialpur troded/ z litad þiñ Kirtel i Vij-
ne/og þiñ Mottul i Vijnberia Bloode/
Gen: 49. Þadañ eru Lækerner wtruñ-
er um̃ allañ þiñ Vijngard/ a hvertum
þu endurnær og vidurkveiker alla þa/
sem eru angrader og sundurknosader.
Þu blessada Guds Lamb/ þu hefur allt
fullkomnad med þiñe Kvol og Pijnu.
Allt er fullkomnad/ þviad Guds Løg-
mal er uppfyllt/ hvert eingeñ añar kuñe
ad fullkomna. Allt er fullkomnad/ þvi-
ad Leyndardoomur Hollduekiuñar er full
komnadur. Allt er fullkomnad/ þvi þu
hefur allar vorar Synder bored uppa
Tried/ og kastad þeim þadañ i Hafsins
Diwp/ svo þeirra skule ecke ad Eilijfu
miñst verda. Allt er fullkomnad / þvi
Guds stranga Riettlæte er fullnægt.
Allt er fullkomnad/ þviad Madureñ/ s̄
af Natturuñe er Reideñar Barn z D-
fullkomeñ/ hañ er fyrer Truna a JE-
sum Christum fullkomeñ ordeñ. Allt
er fullkomnad/ þvi Mañaña Magt er
yfer þier fullkomnud / þeir ræntu þig
Þijnuñi

þijnum Klædum/ þeir uppheingdu þig a Kroſſeñ / þeir Lijſtietu þig Konung Dijrdareñar. Straffſkapur Syndareñar/ er med øllu fullkomnadur/ þegar Gudlauſer Meñ ſvijfaſt ecke ad leggia Hendur a hiñ lifanda Gud/ þar fyrer ſagde Poſtuleñ fordum Daga/ Act : 13. þa þeir høfdu fullkomnad allt þad ſem um̄ hañ er ſkrifad/ tooku þeir hañ ofañ af Trienu og løgdu hañ nidur i Grøfena. Allt er fullkomnad/ þviad Himnarijke er upploked og aller Huter eru til reidu/ Luc : 14. Allt er fullkomnad/ þvi Vilie þeſſ Himneſka Fødur er fullkomnadur. Miñ Herra IEſu / þu komſt af Himnum ofañ/ ecke til ad giøra þiñ Vilia / helldur hañs Vilia ſem þig ſende/ Joh : 6. Og ad fullkomna hañs Verk/ Joh : 4. Eñ hver er þa Guds Goodur og Nadugur Vilie? Nema ſa ad aller Meñ verde Saluhoolpner / og komeſt til Sañleikſens Vidurkieñingar. Þetta er i IEſu bitruſtu Kvøl z Pijnu allldungis fullkomnad a øllū þeim/ ſem

trua

trua a Nafn Eingietens Sonar Guds. Hver kañ nu framveiges að øvænta sier Guds Nædar og Mysktunsemes þar hiñ ypparste Biskup og Hyrder vorra Sælna/ hefur með þeim blessudu Børum/ a hveriar Næden er wthellt/ opeñberlega yperlijst voru Frelse a Kroßens Gælga. Kañ nockud Syndeñ nu svo miøg að yfergnæfa/ að Næden i JEsu Christo ecke miklu framar yfergnæfe? Skyllda eg læta mier þad til Hugar koma/ að Gud mune hefna þeirra Glæpaña a mier aumum Syndara/ fyrer hveria hañs Eingieteñ Sonur hefr fullu golldeð? O miñ Gud/ þegar mitt Hiarta brænnar i mier wt af Miñingu Illgiørda miña/ og þær taka til að verda mier ofur þwngar/ þa hugsa eg til þeß Samtals/ er Abraham Fader Tru adra atte vid Guds Son/ er hñ sa hñs Dag/ laungu ædur eñ hañ fæddest af hañs Sæde/ Gen: 18. v. 15. Þad sie fiarlægt þier (sagde hañ) að þu giører þvilijkt/ að þu deyder hiñ Riettlæta með

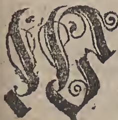
hinum Ranglæta/ þad sie piærre þier/ skyllde ecke allrar Veralldarenar Doo= mare giora hvad riett er? Nu skrifar St: Pæll/ Rom: 8. v. 3. Vegna Van= mættar Logmalsins/ af þvi þad veikteft fyrer Hollded / hefur Gud sendande sin Son i Lijkingu Syndugs Hollds og fyrer Syndena fordæmt Syndena i Holldenu. Eg meina i Christi Hollde/ hver ad bar votar Synder / Esa: 53. Og wiftood i þvi Syndarenar Fordæm= ingu/ svo þad er straffad a Syndlausu Hollde/ er af Syndugu var tilunned. Þad vottar Paulus/ er hn seiger: Ad Christ ur hafe leyst oss af Logmalsens Bol, van/ ordenn Bolvan fyrer oss/ og enn apt= ur 2. Cor: 5. Ad þann sem ecke visse af Synd/ þann hafe Gud giort ad Synd fyrer oss/ svo vier yrdum Guds Riett læte i honum. Fyrst hann hefur nu for= dæmt Syndena i Hollde Sonarens/ þa mun hann ei heimta Giolld fyrer hana af mijnu Hollde/ og fyrst Christur er fyrer mijna Skulld svo sem hinn Rang

læte straßadur/ þa em eg Riettlætur ordeñ og Ostraßanlegur. Gud hefur fordæmt mitt Ranglæte a hønum / þui mun hañ ei fordæma hañs Riettlæte a mier. Fiærre sie þad hønum/ sem alla Verølldena med Riettvyse dæmer/ ad hñ heimte tvisvar Giølld fyrer hiñ sama Hlut. Eg giørde Gude hiñ stærsta Orteit/ eþ eg meinte þad Syndeñ yrde nockurn Tyma svo stoor i Illskuñe / ad Gud sie ecke Fullkomnare i Giæskuñe/ þegar hañs Nadar leitad er med Idraneñe. Jeg veit ad Syndeñ reiknast epter þui sem sa er stoor til/ er hun er giørd a moote/ sem er hiñ Allsvalldande Gud: Eñ þad huggar mig/ad hañ hiñ same er Forlykun yyrer mynar Synder: Jeg veit þær skila a mille Guds z myn/ eñ JEsus i siñe Kvøl og Pynu hefur mig svo fast vid Gud bunded/ ad eingeñ fær mig slited af hañs Hende/ og eg em þess full-øruggur/ad hñ mune ecke spirna þeim Vesæling burt aþ siñe Myskunar Footskør/ er þar liggur i Trauste

hans Pijslar/ sem svo miked hefur unn-
ed til/ ad Madurenn kynne ad verda eirn
Ande med Gude/ad hann gaf sinn Anda i
Daudann fyrer sinn Ovin. Ja Herra
JEsu/ Jeg þeinke þar umm / ad þetta
var eitt Almættis Ord/er þu hier talad-
er/ midt i Daudanum/ munt þu ecke kunna
ad vera nu svo kroptugur i mijnum Breisk
leika/þegar eg berst vid Daudann/i hin-
um sijdustu Andarslitrum. Herra/ lat
þu þa þetta blessada Ord liþa i Hiarta
mijnu/ svo ad Stærd þinnar Forþienustu
sie ætijd fyrer Augum mier/midt i And-
latenu/ ad eg med þess meira Trauste
meige fela minn Anda i þijnar Hendur.
Hialpa þu mier þa Skeided ad fullkom-
na/svo eg Rietlætesins Coronu wr Bijt-
um bere/ og aflogdu þvi/sem Halfverk
ed er fyrer þier/ fullkomnadur verde/ og
innkekenn i eilijfa Dijrd z Fognud a Lan-
de lifande Manna : Þad bænheyre mysk-
unsamur og Nadarrijkur Gud/fyrer sinn
Eingietenn Son JEsum Christum/ og
giefe þar til Nad H: Anda/ Amen.

Pre-

PREDJKUN
yfer hid
Siøunda Ord Drottens Jesu
Christi a Krossenum.
Fader i þinar Hendur þel eg minn Anda.

EC hefur hinn H: Paulus wtmælad Dumrædelega Hlijdne vors blessada Endurlausnara vid sinn himneska Fodur/ þar ed hann seiger: Ad hann hafe giørst Fodurnum hlijdenn allt til Daudans/ ja allt til Krossens Dauda/ Phil: 2. Þui þoott hun a øllum hans Nierviistar-Døgum auglioos være i øllu hans Ordum z Giørdum/ þa er þo eckert hennar lioosara Merke/ helldur enn þaug blessudu Ord er hann talade a sinne Dauda Stundu/med hveriu hann fool sinn Anda i Fodursens Hendur. Hver kann stærre

Audmykt ad vera eñ þesse? Gud var sijn
um Eingieinnu Syne reidur pyrer uppa'
lagdar Synder/ hñ wthellte siñe Bræde
yfer siñ trwa Þwon/ sem hñ hafde wt'
valed/ i hverium hñs Sæla Velþockn'
an hefur / Esa: 42. Sverded var alla
reidu dotted a hiñ gooda Hyrder og þañ
Mañ er hañ eiskade/ hañ var saklaus
Lijþlæteñ/ hañ betalade hvad hañ ecke
rænte. Hañ þolde alla Løgmælsens Bøl
van/ sem Løgmælenu alleina Fullnægiu
giørde/ og þoott hañ bære hier nu alla
Heimsins Sekt þyrer utañ allañ siñ
Tilverknad/ þa befalade hñ þo siñ An'
da i Fødursins Hendur / hñ hafde ædur
beded ad hiñ beiske Kaleikur Þijnuñar
mætte fra sier takast/ og vard ecke Bæn'
heyrdur. Hañ kvarkade aumkunarlega
uñ/ hæangande a Krossens Gælga/ ad
hñ være aþ Gude forlæteñ/ eñ ei ad sijd'
ur audmijker hñ sig under volldugа Guds
Hønd i sijnu Andlæte. Vm þetta Hroop
DRottens JEsu Christi a Krossenum
talar svo Þistels-Skrifareñ til Hebr:

5. Ad hañ hafe a ſijnum Hollds Døgū offrad Bænū z audmiwkū Fyrerbeidſlū til hñs ſem kuñe ad frelſa hñ fra Daud anū med miklu Hroope z Tꝏrafollum / z ſie ad Bænunū heirdū frelſadur epter Velþocknan. Þad er merkelegt a vorū Herra/ ad hñ lietſt med miklu Kalle ept. er þvi ſem Gudſpiallameñerner ſkrifa. Synduger Meñ þa þeir eru ad-komner Dauda/ þa dregur ſvo af Burdū þeirra ad Tungañ talar ei leingur/ eñ þvi var ei þañeñ vared fyrer DRottne JEſu/ hañ lietſt med miklu Hroope/ hvar i hñ audſijnde ſiñ Almættis Krapt/ z ad hñ ecke alleina Madur være/ helldur z ſañur Gud/ hver ad Fødurnum og H: Anda er ſam-jafn/ og ſamrar Veru med bædum þeim/ þo ſamt audmijker hñ ſig fyrer ſijnū Himneſka Fødur epter Mañdoomenum/ og hañ befalar hønum ſijna Sꝏlu/ ſem øllum ſyndugum Sꝏlū er af Gude giefeñ til Riettlætis/ Helgunar og Endurlauſnar/ 1. Cor: 1. O miñ Herra JEſu/ hvad ſatt er þad ſem þu

talad hefur hia Joh: 10. Cap. Einge-
enn tekur mijna Sælu fra mier/ helldur
legg eg hana siælfur af/ Jeg hefe
Walld til ad leggia hana af og hana
aptur ad taka. Hier hefur JEsus be-
vijsad sinn Guddoomlega Kiærleika/er hann
hefur til syndugra Manna / þvi einginn
hefur stærre Elsku helldur enn svo/ad hann
giefe sitt Lijf wt fyrer annann/ Joh: 15.
Enn JEsus hefur wtgiefed sitt Lijf fyr-
er sijna Saude/ Joh: 10. Ja fyrer O-
vine sijna. St: Pall seiger/ Ad varla
finnest sa / sem deyie fyrer Riettlætann/
Rom: 5. Og reinum vier þad satt ad
vera/ ecke einungis i Dæmunum/ helld-
ur sinnum vier þ i vorum Samvitskum/ enn
JEsus doo fyrer Ranglæta / þ Reid-
enar Børn/fyrer sijna Ovine/þ þa sem
hann Nydstryktu/ Næddu og Krossfestu.
Þetta kiener oss syndugum Monnum/ hver
su dijrmætur ad sie Daude vors Herra:
Hanns Lijf var hid allra dijrmætasta/ þvi
þad var Guds Lijf og Mannsens i eirn-
re Persoonu: Lijf hins allra megtug-

asta Konungs: Lijf hiñs allra vijsasta Lærefodur: Lijf hiñs allra saklausasta og riettlætasta Mañs: Lijf hiñs besta z almættuga Lækners/ z þ var i Daud' añ wtgiefed fyrer hñs Ovine/ sem ædur er sagt: Fyrer Opacklæta/ fyrer Illvirkiana/ og hañ lagde pad fra sier/ til þess ad hañ þessa Ovine/ Opacklæta z Illrædis-Meñ/ leyste wr eilijfu Helvij'tis Bale/ sem þeir forskulldad hofdu/ z ecke einasta til ad endurkaupa þa fra Helvijtis Pijslum/ helldur til ad giora þa sier ad Brædrum/ ad Samarfum og Erfingñ Eilijfrar Himnarijkis Glede. Mun nockurt þvilijkt Stein-Hiarta til vera/ sem ei skyllde elska Drotteñ JEsum fram yfer alla Hlute/ þar hñ hefur oss svo heitt elskad. Hñ lietst mz hærre Raustu/ hvar af audsied er/ad hñ hafde Kraft og Almætte til ad behallda Salu siñe leingr/hefde hoñū þ þocknast/ jafn vel þo hñ epter nattúrlegū Hætte ei kyñe leingur ad lifa. Hañ miste ei Raustena midt i Andlatenu/ helldur hroopade a

Daudañ/ ꝫ ei þorde ad ganga til moots
vid Lijfed/ þvi Daudeñ visse ad þeirra
Vidskipte mundu sier ad Bana verda/ ꝫ
hñs Broddur munde sijdañ midur bijta/
ef hañ hønū beitte i giegn þeim Horn-
Steinenum i Zion/ uppa hvern ad bygd
er Lijf ꝫ Heilsugiøf Christeña Mañа.
Mun nockud Leoned øskra i Skoogenū/
nema þad Bråd hafe/ seiger Amos 3.
Cap: Og må þ maklega uñ vorn End
urlausnara seigia. Hañ hroopar hier
svo sem eirn Sigurvegare/ þad Leoned
af Kyne Juda øskrar yfer Daudanum/
Diøflenum og Helvijte/ under eins og
hañ þreif Herfanged wt af Herleiding
uñe/ og giørdest Daudañs Daude ꝫ Hel-
vijtis Olifian. Drotteñ mun wtganga
svo sem ein Hetia/ seiger Esajas / svo
sem eirn Strijds-Kappe mun hañ upp-
vekia Vandlæted/ hañ mun hroopa og
kalla og øflugur verda yfer sijnū Ovin-
um/Esa: 42. Hafe þar nockurn Tij-
ma Reind a giørst/ þa er þad i JEsu
Christi Dauda-Strijde skied / þvi þar

hefur Guð fyrst tilteked að leggia alla hans Ovine til Skarar Foota honum/ 1. Cor: 15. Enn reist honum til fulls eirn Tignar-Stool/ sem vara mun fra Eylyfud til Eylyfdar/ Heb. 1. Af vors Endurlausnara allra helgustu Lyfernis Nattum er Christnum Manne auðsært/ að hann er Guðs Sonur/ og að honum er epter Manndoomenum allt Valld giefeð bæðe a Himne og Jordu/ enn ecke er það sydst augliooft orðeð i hans Dauda/ þar hann ecke einasta hroopade svo sem eirn Sigurvegare/ helldur byrgde hann þ fagra Heimsens Lioos/ klauf Biorgenn i sundur/ hriste Jordena/ sundurreif Fortialld Musterensens/ Enn svo að hann auðsynde hvar til hann dænn være / þa snere hann Ogudlegum Heidingium og sijnum Ofsooknurum til Jdranar og Apturhvarfs með þessu Kalle og Teiknum. Framar er það athugavert B. G. elskuleg/ að ei þurfte Christur sinar Saluhialpar vegna að fela sinn Anda i Fodursens Hendur/ þvi hann var hreirn og heilagur/ og

þræſkileñ Syndurunum/ ſvo ſ Piſtels Skrifareñ til Hebræos ſeiger/ Cap: 7. Hañ þurfte ei fyrer ſiñe Sælu Vm̃hyggiu ad bera/ ſ er allra Mañа Sælu-hiælpare. Hañ þurfte ei Dioƒuleñ ad oftaſt/ ſem ſiælfur var Dioƒulſens Otte og Sigrare/ helldur villde hañ auglÿſa hier þ ollū Heime/ ad hñ være Guds Ein gieteñ Sonur/ z þo ſañur Madur. Þad hñ kallar Gud ſiñ Fodur/ auglÿſer hañs Faderne. Þad hñ dod/ þ vott" hñs Mañ dom. Hañ var ƒordæmdz aƒ þvi andlega Rꝛde i Jeruſalem/ og æklagadur fyrer Piláto / þad hñ hefde giort ſig ſiælfañ ad Guds Sine / eñ hier ſÿner hañ ad Gud ſie hñs Fader. Med Daudanū aud ſÿnde hañ/ ad hñ Mañſens Sonur være/ eñ med þvi ad hañ lietſt med myklu Hroope/ auglÿſte hñ ſig Guds Son ad vera / ſvo ad jafnvel eirn Heidinge jatade þad og medkiende þad ſatt ad vera fyrer þa ſomu Orſok. Eñ allra helſt heƒur vor bleſſade Endurlauſnare kieñt oſſ med þeſſum Ordum / hvernen vier

eigum

eigum ad bua oss til vors Dauda/og þvi
hefur hañ hꜳtt kallad og openberlega
hroopad ad aller nꜳlæger skyllde þad
heyra meiga þeim til Epterdæmis/ sem
vid hiñ grimma Ovin Daudañ þreyta
eiga. Vier viliu z ꜳn leingre Iñgangs
wt af þessu blessada Orde vors Herra
taka oss Orsøk til ad ihuga hvad oss
eige ad uppvekia til ad læra/ ad deyia
Christelega/ z hugsa Daglega um̃ vorn
Dauda. Hvar til oss hiꜳlpe hiñ lifande
Gud med Nꜳd sijns Heilaga Anda
fyrer JEsu Christi Forþienustu skulld/
Amen.

Jer lesũ i Pijningar Hist-
oriu vors Herra/ ad þegar
hañ lieist med þessu Kalle/
þa hafe Hofuds-Madt-
ureñ sem þar stood Iafngiegnt honũ/
og þad Folked sem hia honum var/
orded miog Ottasleigeñ / bared sier a
Briooft/prijsad Gud og sagt? Sañlega
hefur þesse Rietlꜳtur Madur vered og
Guds Sonur. Hvar af auchsied er/hver-

ſu krøpfug ad haþe vered þeſſe Ord vors Herra til ad umhverþa þm̄ ſ ſkomu ædur þrøndu alla Ohæþu i giegn hon, um. Eñ eþ þau mættu ſvo mÿkid i þeſſarra Maña Hiørtum/ ſkylldum vier ecke læta oſſ þaug til Hiarta ganga / ſem ecke ſÿdur hofum Konung Dÿrdar, eñar Kroſſfeſtañ med vorum Syndum/ helldur eñ þeſſer/ ſvo ad vorar Sæler uppvekiaſt mætfu til ad hugſa um̄ vora Burtþør aþ Heime þeſſum. Kieñ þu oſſ ad telia vora Daga /ad vier Forſiæl, er verdum ſeiger Guds Madur Moiſes i ſiñe Bæn/ſ ſkriþud ſtendur i Pſ: 90. Hvad kollum vier meire Framſÿne eñ ad ſiæ þyrer yþer hangande Ogiæþu/ og haga ſvo Efnum vorum / ad Meñ ſæe vid giort/ad hun ſem minſt Skade þegar hun ad Hondum kiemur. Nu er eckert ſvo hrædelegt ſvo ſem Daudeñ hvern hiñ viſſe Ariſtoteles kallar hiñ ſkielfelegaſta Mootgang / og Satan ſ þetta Skrÿmſle hefur i þyrſtu aþ ſier giøted/og mæ þar þyrer beſt þeckia hñs

Natturu/hñ talar þar ſvo um̃ af Jobs Bokar 1. Cap. Nwd þ Nwd/ z allt hvad Madureñ a/ maa hñ giefa vid ſaalu ſiñe. Nu þurfu vier ecke ad dyliaſt vid/ hvert hñ mune oſſ ad Nondũ bera edur ei/ þvi þ maa hver um̃ ſig ſeigia/ ſem Job ſagde i ſiñar Bookar 30. Cap: Jeg veit ad þu muner afhenda mig Daudanũ/ hvar ad Nübyle eru tileinkud allre lifande Skiepnu. Ja hver er ſa Madur/ ſem lifer og ecke mun Daudañ ſiaa? ſeiger David/ Pſ: 88. Seig mier nu Chriſteñ Madur/ þu ſem veitſt ad þu endelega att ad deyia/ eñ veitſt ecke a hverium hellſt Tijma þad ſkie mune. Er nockur Fram̃ ſyne meire eñ ſu/ ad bwaſt hier vid i Tijma? Jeg meina eingeñ/ þvi þott ad Saal eñ reyne Megn ſitt og Afgiorfe i þvi/ ad ſafna Gotze og Peningum/ i þvi ad komaſt til Neidurs z Metorda/ i þvi ad hafa allt hvad eins Niarta lyſter / þa ſkal þo allt þetta ſkilia vid oſſ i Daudanũ. Þeſſer Nluter verda oſſ ſamfara/ ſumũ leingur/ eñ ſumũ ſkiemur/ eñ þo ein

gun

gũ leingur eñ til Grafareñar / Sijdañ skulum vier pad odrum epter læra / eñ hañ sem deyr skal þess Giolld edur Rok hafa/sem-hañ hefur lifad til/og bwest vid Daudanum a siñe Vegferdar Reisu fra Vögguñe til Grafareñar / sijdañ um̃ allar Allder Allda: Eñ med hveriu Moote kuña Meñ betur vid Daudanũ ad bwast/eñ ad befala Gude sijna Saalu (sem hana giefed hefur) ad Dæme vors Lausnara/ og þad ecke einusiñe / helldur jduglega. JEsus visse nær hñ deyia skyllde/svo sem allt þad er yfer hñ atte ad koma/eñ þad veitst þu ecke synd ugur Madur/ helldur er þ svo sem Lære-Fadereñ seiger: Gud hefur læted Daudans Dag Ovissañ vera/ svo ad vier a öllum Lijfdögum vorum skylldum bwast vid Daudanum. Þo eckert añad være/ þ oss kyñe ad hvetia til ad bwa oss under vorn Dauda/helldr eñ Daudañs Ovisse Tijme/ þa være þad æred noog. Þad er Diktur Heideña Skallda/ad Tantalus Konungur hafe þa Pijst epter Daud-

añ/ ad yfer Nøfde honū hange Biarg nockurt a einum Nør-Prøde/hvert hañ veit ecke nær eñ dettur/ og er svo alldrei an Kviſda þyrer þvi/ ad þad mune/þegar miñſt varer/ falla i Nøþud hønum. Ecke þarþ ad ſækia þeñañ Dtta i Vnderdiwpeñ/ hvar ed Neidner Meñ ætludu ad þramlidnū Sælum munde Viſt ætlud. Daudeñ er eitn Klettur/ ſem ad i þeſſū Neime jaþnañ hanger yþer Nøþde voru/a hinum veika Nør-Prøde Lijþſens/ uñ hvert ad St: Jacob ſvo talar Cap: 4. Ad þ ſie nockurs konar Guþa/ hver ed ſieſt uñ Stundarſaker og hverþur ſijdañ. Þegar þeſſe veike Prædur nu ſlitnar/ þa fellur Daudeñ yþer oſſ i þvi ſama Bile/þar erum vier aller/er ſkømu ædur liþdum/ eins og alldrei ætlum vier ad deyia. Og þooft ad Gud gieþe allmørgum Toomſtund til ad beriaſt vid Daudañ/ þa høþum vier þeſſ þo noog Dæme/ad hñ heþur ecke margar Svipt ingar vid ſuma Meñ. Eñ þvi ſkyllde eg ecke vænta mier hins ſama / er eg ſvo opt-

optlega sie ad þa hender/ sem ecke hafa syndgad meira eñ eg/ og eg er med sömu Kiörum og sama Skilmæla i Heimeñ boreñ/ eins og þeir. Og fyrst ad þessu er svo vared / þa sie eg ecke hverveg daudlegur Madur kuñe nockurn Tijma ad vera Ohulltur um̃ sijna Velferd/nema hañ kemie sier ad befala jduglega Sæl sijna i Skaparans Hendur/ z bwa sig under þad Daglega/sem hñ mæ væn ta sier a hverium Deige/ Iæ hverium Tijma/og hveriu Augna-Blike/ sem er, sæ Ovijsa Vargur Daudeñ/ þviad med svoddañ Moote verdur Daudeñ sigradur/ þa hñ kiemr/ ef Meñ eru jafnañ bwner vid honũ/adr eñ hñ kiemur. Meñ skulu ei hnijsa epter þvi/med hveriu moote hñ mune adkoma/ þvi þad er oss ecke uñt ad vita/ helldur vera vísser um̃/ hvert vier munum fara/ hvad af oss verda mune/ ef hañ ad Skyndingu kiemur. Vel talar Endurlausnareñ hier um̃ hiæ Math: Cap: 24. þar ed hañ seiger : Vaked/ þviad þier vited ecke a hverium Tijma

Tijma ydar Herra mune koma/ og vited
pad / ef ad Hussboondeñ visse a hverre
Stundu ad Pioofureñ kiæme / munde
hñ vaka z ecke lata sitt Hws i giegnū
grafa. Herra Gud/ hver er Dyr gripur
kostulegre eñ Saleñ? sw ed Gud siálfs
ur hefur blased i Mañsens Naser/ hun
sem ad er Guds Mynd i Mañenū/ hun
sem med JEsu Guds Sonar dyrmætu
Bloode/er fra Helvyte endurkeypt/ hun
s orded er Guddoomsins Nattúru hlut-
takande/ þar Christi Sal er samteingd
i eirnre Persoonu vid Guddoomeñ/ og
þeir sem ad Christum elska/ eru ordner
eirn Ande med honum. Hvert er þvi-
lykt liggiande Fie/sem þesse Gierseme?
Skylldum vier ecke hafa vakande Auga
a þvi Hwse / hvar hun er iñe geymd/
svo ad Dagur DRottens/ hver ed ko-
ma mun svo sem Pioofur um Noott/
hitte oss ecke varbwna/ og ad Dioof-
ulleñ/ sem ad er Pioofur og Mordinge
Salnaña / grafest ecke epter þessum
-stulega Dyr-Grip / þegar oss miñst

 varer/

varet/med Daudans Brodde. Eingen Alutur er svo viss/ svo sem Dauden/ z eingen svo Oviss/ sem Daudastunden. Ef nockur ætte sier einshvers Skada Von/ af Vatns Floode/ aþ Elide/ aþ Skride/ aþ Storm-Vidre edur ødru sloddan voveiþlegu/munde hn ecke hafa Athuga a sier? og bwast vid þad besta han kynne/ ad þad sem minnst grandade hønum edur hns Fiarhlutum/ nær sliikt ad Høndum bære. Nu er eingen Efe a þvi/ad eckert af þessu er svo vijst/sem Dauden/og þo eckert svo voveiþlegt/þvi skylldu Menn þa ecke bwa sig betur i moote hønum/ en hveriu ødru/ sem oss kynne ad Hendingu til ad þalla. Þess er og ad giæta/ ad allt annad/ er Mannleg Tilþelle kunna þrá oss ad taka/ þad kann aptur ad bætast. Ef nockurs Hws brennur/ þad verdur bygt upp aptur / eþ han heþur ei Fe til ad giøra þad svo vænt/ sem þad var/ þa samt/ svo han giete þar inne bwed: þere og af þvi / þa er þad svo stutt Stund/ ad vier erum

konnier uppa Jardneſt Nybyle/ þvi vier hoþum hier ecke ſtadþaſtañ Samaſtad. Verde einhver ſtolen Fiarhlutum ſÿnū/ edur tape þeim a añañ Nætt/ þa heþur hañ þo eckert añad miſt/ eñ þad/ hveriu Mølur og Rid kuñu ad granda/ z Þioþs ureñ þieck eptergrafeſt/ Math: 6. Er og varla nockud tÿdara eñ þad/ad ſlÿkt bæteſt einum aptur a einhvern Nætt/og hvernveg ſem þvi er vared/ þa a hñ þo alltÿd þañ Koſt/ ſvo leinge hañ liþer/ jaþnvel þott hñ Gaungu-Madur verde/ ad ſafna ſier Fieſiood a Himnum/ hvern eingeñ mæ fra honū taka. Eirñ kañ ad þara a mis Virdingar ſiñar/ſm̃ alltÿdt er/ eñ margur heþur þeinged ha, na aptur med meire Virdingu/ helldur eñ ſvarar þeirre Ovirdingu/er hñ haþde aþ Miſſernum/ eñ þott af þvi bere/þa ſeiger David: Ad Madureñ mune ei leinge i Heidrenum blÿþa/ lÿkiaſt mun hañ Kvikendum þeim ed deyia/Pſalm: 48. Og þvi mun eg læta mier ſvo miøg fallaſt um̃ þañ Hlut/er ſvo Skamviñ-

ur er/og eg visse alltijd stood i Mañaña Valloe. Eingeñ er hvilijkur Neidur/ sem ad heita Guds Barn: Þess kañ eingeñ ad varna mier/og eingeñ aff mier ad taka. Heilbrygdena missa Meñ og optlega/ eñ hana hefur Læknareñ mørgum bætt/ og nockrer hafa sialff-krafa Heilsuna aptur feinged: eñ ef þ skiedur ecke/ þa hafa Vanheilende Lij-kamans orded mørgum ad Sælar Ba-ta. Svo er nu Boot vid øllu þessu a einhvern Hatt/ eñ nær Meñ Lijfed missa/þa er audvitad/ad vier eigum ecke til þess Apturkvæmt/ fyrr eñ i Vppris-uñe/ og er þad liooſara eñ svo/ ad þurfe ad þvi Vitne ad leida/og munu þa sum-er uppriisa til eylijfs Lijfs/ eñ hiner til eylijffrar Glotunar/og vid slijku er eing-eñ Boot/ nema sw/ ad lifa svo i Hei-me þessum/ ad vier jafnañ sieum visser um/ ad hvert helldur vier lifum eda dey-ium/ þa sieñ vier DRottens/ Rom: 14. Hvar til Guds Sonur hefur giefed hin bestu Rad/ er hñ seiger/Joh: 11. Hver

sem

sem trwer a mig/ þad skal skie/ ad þoott
hañ deyie/ þa skal hañ samt lifa. Eñ
i þessu verdur St: Pals Rꝏdñ ad fylg-
ia/ þar hañ seiger: Reined hvert ad þier
erud i Trwñe/ 2. Cor: 13. Þvi þad er
ꝏn Efa vñst/ad þad ecke allt er Trw/
er Meñ Trw kalla. Ad søñu eru þ
Gudleg Gañende/sem Frelsareñ seiger:
Ad hver sem trwer a Soneñ/ hañ hafe
eylÿft Lÿf/ Joh: 3. Eñ sꝏ ed illa lif-
er og samþyckest Syndunum/ svo hañ
lꝏte einahveria af þeim drottna i sÿnu
daudlegum Lÿkama/ og hlÿder heñe i
heñar Girndum/ þad er lꝏngt frꝏ þvi/
ad hañ trwe a Soneñ/jafnvel þoott hñ
vite allt þad/er trwa og seigia a um hñ/
þvi seiger St: Jacob: Sÿn mier Trw
þÿna af Verkunum/ Jac: 2. Þad ber
fyrst til þess/ad þoott hañ vidurkieñe med
Muñenum/ ad JEsus sie Gud z Guds
Son/þa neitar hñ þo þvi i Verkunū/
þvi ef hañ er Gud/ þa er hañ sꝏ Gud/
er ecke lÿkar Ogudlegt Athæfe. Hañ er
ad søñu Gud/ sꝏ ed giarnañ medtekur

Syndarañ/ eñ ecke sa ed leype honum framveiges ad syndga/ þad saña eg med Dæme Hoorkonuñar/ hverre þa Bruñ- ur Myskunareñar hafde Syndena til- giefed/baud hañ ad hun ei skyllde fram ar Syndga/ Joh: 8. Hañ er ad soñu Gud/ sa ed med mikellre Þoleñmæde og Vmburdarlynde lijdur Syndarañ/ ei þss vegna/ ad hañ hafe Þocknan a Synd- eñe/ helldur til þess/ ad hañ med Rijk- doome siñar Giæsku leide hiñ Oguðlega til Jðranar. Hañ er ad soñu eirn Þoleñmoodur Gud / sem ecke vill strax wthella siñe Bræde yfer þañ/sem hleyp- ur med Þioofnum til ad stela og leggur Lag sitt vid Hoordooms Meñ/edur situr og talar i giegn sijnum Broodur/ Syne Moodur siñar/. Psalm: 49. Jafnvel þoott hñ sime þetta og þeige. Eñ seig- ed mier: A Syndareñ þar fyrer ad mei- na/ ad hañ sie lijkur sier? edur ætla til ad hañ sie ænægdur þar med/ ef Meñ þylia Trwarjatninguna og vidurkieña hañ alleina med Orde/ eñ eingañveigeñ

mune

með Verke? Stærre fer þvi. Hvi að þeg ar hañ seiger/ að sa hafe eylijft Lijf/ er trwer a Soneñ/ þa seiger hañ strax ept er: Að sa sem ei hlijðe Synenum/ hañ mune ei sia Lijfeð/ helldur mune Guðs Reiðe blijfa yfer hønum/ Joh: 3. Vit-um vier ecke/ að Heilagur Ande tilbijr og verkar Trwna i Hiortū Guðs Bar-na/ sem eru hañs Musterc/ 1. Cor: 6. Eñ hverneñ a hañ að hafa sijna Ver-kan i þvi Hiarta/ sem er fullt af Endr-eme hiña verstu Synda? Seigeð mier þa/ hverneñ meigum vier kalla/ að hañ Riett-trwaður sie/ edur þeinke nockurn Tijma til sijns Dauða/ sem æfer sig i Syndeñe og liær heñe sijna Limu til J-bwðar. Endurlausnareñ seiger/ að sa ē trwer a Soneñ/ fordæmest eige/ Joh: 3. Eñ nu heſe eg það sijnt/ að sa trwer ecke/ sem liggur i Syndunum Jðrunar-laust. Hvað meinar þu þa Christeñ Maður? Mun sa ei þurfa Dauðañ að Ottast/ hverium Doomureñ strax a ept-er fylger/ er ecke vill afrꝛta að syndga

fyrr eñ Daudeñ steþner honum þyrer Guds Doom. Er þad møgulegt ad sa trwe a Sonneñ/ sem ecke elskar hañ? Langt þra/ þvi svo seiger Paulus/ Bolvadur vere sa/ sem ecke elskar Drottiñ vorn JEsum Christum/ 1. Cor: 16. Eñ nu er eingeñ Bolvan yþer þeim/ sm̃ JEsũ med Trwñe um̃þadma/ þvi þeir alleina reiknast i Tølu þeirra/ sem eru i JEsu Christo / a hverium Pall seiger eckert sie þordæmañlegt/ Rom: 8. Eñ sa/ sem vÿsvitande Daglega stygger siñ Endurlausnara med mootþrooanlegum Syndum/ og velker sier i þeim a moote Samvitskuñe/ mun hañ nockud JEsum elska? Sa sem JEsus ecke sialþur elskar/ hñ kañ ecke a hñs Naþn ad trwa/ þvi eckert er hañs Elskumerke meira til vor/ eñ þad/ ad hñ heþur sendt oss Heilagañ Anda/ sa ed plantar i oss Trwna/ svo vier gietum hañ elskad/ og tilreiknad oss hañs Forþienustu og allar Astgiaþer / þar þyrer seiger sa Læresveirn/ sem JEsus elskade/ aþ þvi elskũ

vier

vier hñ/ad hñ elſkade oſſ fyrre/1. Joh. 4. Eñ hverium hefur hañ heited ſiñe Elſku peim ſem hañ elſka og vardvei-ta hañs Ord/ Joh: 14. pad eru hañs Bodord/af hvertum tvo eru hin ſierleg-uſtu/ ſem er ad elſkaſt Jñbyrdis/ hvar i Kiærleikureñ er iñefaleñ/ hvern St: Pall kallar Logmalſens Vppfylling/ Rom: 13. Nill añad er/ad taka ſiñ Kroſſ uppa ſig og fylgia Christo epter/ Luc: 14. J hverium heilog Poleñmæde er oſſ bodeñ/ hver ecke er ſijdſt i pvi foolgen ad temia ſitt Holld og Blood/ og leypa peim ecke ſijnar Girnder ad rækia: Pvi pegar St: Pall hefur upptaled/Gal: 5. hver ad ſieu Holldſens/ og hver Andans Verk/ pa endar hañ Tal ſitt med peſſum dijrmætu Ordum: Eñ peir ſem Chriſto tilheyra/kroſſfeſta ſitt Holld mz peſſ Girndum og Tilhneigingum. Sa ſem nu vill med fullu Trauſte fela ſiñ Anda i Fodurſins Hendur/ hañ temie ſier peſſar Hugreñingar/ og adrar pvi-lijkar/ og ecke einaſta hure pad/ helldur

 fylle

spille pad med Verkenu/ er hañ hugsar i Hiartanu/ epter þvi sem hñ þ Rad Guds fær apkastad. Ad sonu er þ vyst/ ad a hverium Tijma/ sem hiñ Ogudlege snyr sier fra sijnu Ogudlegu Athæfe/ þa vill hiñ goode Gud vera hønum nad ugur/ þvi hñ vill ecke Syndarans Dauda / helldur ad hañ snwe sier og life/ Ezet: 33. Eñ þo er hiñ pyrste Tijme sa beste/ og stoor Næske i Vndandrætt- enum. St. Petur bydur Christnum Moñum/ ad þeir bepale hinum trwa Skapara Sæler sijnar med goodum Verkum/ 1. Pet: 4. Ap hveriu audsært er/ ad hañ vill/ ad Meñ skule byria þui lijka Nute ærla Alldurs sijns/ og ecke geyma þad til hiñs sijdarsta Andartaks/ edur þar til ad Meñ gieta ecke leingur miked gott edur illt giort. Veit eg ad Guds er eingeñ Nutur Omattugur/ og hañs Giæska vid syndugañ Mañ / er miklu meire eñ fra meige seigia/ þo þrædest eg þa Jdran/ er eirn ætlar sier ad giora a Sootiar-Sængeñe/nema hñ

hafe

hafe vaned sig ædur til ad ydrast Dag-
lega/þar pad er svoddan Vanda-Verk
ad ydrast/ og ad leita um̄ iñstu Fylsne
sijns Hiarta/ ad þvi sem Madur hef-
ur Gude a moote broted um̄ allañ sitt
Alldur/ ad heilbrygdum Moñum veiter
ecke af ad giøra þad svo sem vera a/þvi
mun þad torsooktara verda þeim / sem
fullt hefur i Fange ad beriast vid Daud
añ og allar þær Pijster/er honum fylg-
ia/ nema hañ ædur hafe giort þetta
Verk ad Handverke/ og hafe Registur
Synda siña hrein-skrifad i Hiartanu/
svo honum sie tamt ad lesa þad. Og
hier ad auke dyliast marger vid/ þeir ed
siwker liggia/ad Sootteñ mune leida þa
heim/ og bidia Gud helldur um̄ ad væg-
ia Lijkamans Plaagu/helldur eñ ad fyr-
ergiefa sier Syndernar/ edur ad befala
Skaparanum Sæler sijnar med goodum
Verkum edur Asetninge til Lifnadarens
Betranar/ef þeir kyñu heiler ad verda:
Og þoott svo vera kyñe/ þa sia Meñ
hverneñ ad sumra þeirra Apturhvarfe

er vared/sem hafa vered komner i Dauda/ en Guds Polenmæde hefur þo reist a Fætur aptur/ ad þeir hafa sijdan einu betur lifad/ helldur miklu verr sumer hverier. Eg veit og ecke hvada Good Verk Men skylldu fremia a Dauda-Stundunne / nema (kann skie) Olmusu-Giørder vid Fatæka edur Giafer til Fødurlandsens og Christelegrar Kirkiu uppbyggingar. Eg kalla þ ad sonnu vel giørt/ og er lijkast hin næduge Gud ælijte þvilijkt/ nær þad framkiemur af trwudu z sannidrande Hiarta. Enn giæt þo ad Christenn Madur/ hver þu miked þad mune mijnka þijna Goodvilld i Guds Auglite/ad þu hefur geymt þvilijkt þar til þu gietur ecke sialfur leingur brwkad. Er þad riett ad fara þa fyrst ad giefa Gude/ þegar vier eigum vid ad skilia/ hvert sem er/ þad er þa orded svo ad seigia Erfingians enn ecke sialfs þijns/ er þu giefur/ svo ad einhver kynne ad giøra sier i Lund/ad þad ætte heima hiæ þier/ er Jacob skrifar Cap: 5. Nu vel

vel þier Ryker seiger haſi: Grated og ylfred i Eymdum ydar/ er yþer ydur komā munu/ ydar Audæþe eru funnud / og ydar Fatnadur Molieteñ/ ydar Gull z Silþur er ridgad/ og þeirra Rid er til Vitnis a moote ydur/ og mun eta ydvart Holld svo ſ Elldur/ þier hafed Fiesiood- unñ saþnad til hiña sijdustu Dagaña- Einkis þarfnast sa Guds vegna / er svo giorer/ eñ þo er seint betra eñ alldrei/ eþ þad er aþ sañre Trw og Ydran giort/ þvi þeirra Verk munu þo epterþylgia þeim seiger Andeñ i Openbering ar Bookeñe / 14. Eñ sa sem vill beþala Salu sijna Gude med goodum Verkum/ haſi siae til ad þaug sieu vel giord/ þvi svo merker þetta Ord hia Petre/ Cap: 3. Ecke af Sialþhælne/ ecke aþ Hiegoomlegre Raufn edur Melorda-Girnd / helldur aþ Trwñe / af Mijskunsemeñe / aþ Kiærleikanum til Naungans/ og allra hellst aþ Elskuñe til Guds/ og til Loþs og Dyrdar hönu/ giærande ad þvi ad þad kañ margt ad

þykia

þyfia Gull/Silfur z dyrmæter Steinar
hiá sialfum oss/ sem i Guds Auglite
ecke er nema Naalm-Strá/ z dugier til
einkis nema ad brenast i Elldi/ 1. Cor:
3. Og jafnvel þoott ad eitt Guds Barn
kune ad hugga sig ad nockru leite vid
þad gooda/ sem Guds Ande med þvi
verkad hefur hier i Nadenne/ecke svo
sem nockra Forþienan edur Skulld hiá
Gude innlagda/ helldur svo sem Avoxtu
Trwarennar/ þvi Onyter Þioonar erum
vier/jafnvel þoott vier giordum allt þad
vier eigum ad giora/ Luc: 17. þa reide
sig einginn þar uppa/edur bygge Salu/
hialp sijna a svo lausum Grundvelle/
helldur a Biarge Sialpræddesens / sem
er Christur/og a hans Forþienustu/þvi
þoott DRottenn hafe sagt/ad eirn Vatns
Dryckur skylde ecke Olaunadur vera/
sa ed i Lærefveins Nafne er giefenn/
Math: 10. þoott hann seige enn aptur/
Luc: 16. ad vier skulum giora oss Vine
af hinum ranglata Mammona/ svo ad
þa oss þriitur/medtake þeir oss i eylijfar
Tiallð.

Tiallebwoder/ þa ſkiedur þad fyrer Guds Fyrerheit og Forþienuſtu JEſu Chriſti/eñ ei fyrer Verdſkulldan vora. Ef vier þvi vilium riettelega þela Sæler vorar Gude a Nendur/þa þeinkium opt ar til þeſſ/ ſem vier høfum illa giørt/ og lœrum aþ þvi/ helldur eñ hins / ſem gott kyñe ad vera i Fare voru/ eñ lœrum þo alldrei aþ þvi/ og þreykumſt ecke gott ad giøra. Vier þurþum ecke ad ſkriþa him oſſ Goodgiørder vorar/þvi ef nockrar meiga ſvo kallaſt/ þa er ei hætt vid þvi/ ad þeim gleymt verde/ hañ ſkriþar þad i ſiñ Reikning/ er ſeigia vill a hinum effſta Deige/ Hvad þier giørdud einum af þeſſum minſtu Beſælingum/þad giørdud þier mier/ Math: 25. Ætle þad þa eingeñ/ad hañ þœe med Ølmuſugiørdum einum/ Gude þocknaſt/ nema adrer hañs Lijþernis Hætter þeim ſambioode. Sæ ſem giefur miklar Ølmuſur/ eñ lifer þar þyrer utañ ad Munudum ſijnum/ þremiande allt Illt/ epter þvi ſem hañ er Skape fareñ/hañ

dregur sialfañ sig a Tælar. Þar var eirn Rÿkur Dære pordum Daga/ er liet bera epter sier Siood mykeñ/ fullañ ap Giallde/ og er hañ mætte nockrum/ er hñ pootteft eiga varhendt/lauft hañ þañ sama Kiñheft / og gallt strax ap Sioodnum svo miked/ sem hañ kuñe ad Logum sekur uñ ad dæmast. Ætla Meñ ecke ad þad mune svo til gaanga fyrer þui mikla Allsheriar Þÿnge i Himnenum/ ad Meñ meige wtsiwga Hws Eckna og Foodurlausra / meida Næungañ i Ordum og Verkum/ apella hiñ saklausa/skioota undañ hiñu Hreckvÿsa/ svÿkia/ baktala og Oprægia siñ Broodur/ reisa Tvÿdrægne og Sundurþyckiu millum Mañа/ edur adhafast adra þvilÿka Glæpe/ eñ apþvo allt sÿdañ med nockrum Olmusugiordum/ og meina ad Gud sie þa ænægdur/ jafnvel þoott eirn lipe og læte/ sem honum lÿkar. Ecke er slÿkt ad bepala Gude Salu sÿna med goodum Verkum/ þvi

allt

allt svoddañ er a moote Kiærleikanum/ en hvers ad jafnvel Truen er Daud og Magtarlaus / Jac : 2. Og hvad slÿkar Olmusur gillde til Sæluhiælpar Vottar St : Pæll/1. Cor : 13. Seig, iande : Þoott eg bitade Eigur mÿnar nidur fyrer Fatæka og hefde ecke Kiær leikañ / þa gagnade mier þad eckert. Meira þarf til þess ad vera viss um Velferd Sælar siñar/ eñ ausa wt nock, rum Fenunum / þvi ef hiñ Riettlaate verdur naumlega hoolpeñ / hvar mun hiñ Ogudlege og Syndareñ þa birtast/ seiger St : Petur i sÿns fyrra Pistels 4. Cap. Hlÿdne er betre eñ Offur/ sagde fordū Samuel vid Saul Konung/ 1. Sam : 15. Þess var og øll Von/ þvi, ad i Foornunum offrudu þeir añarlegu Hollde/ Dÿraña og Fuglaña/ a hveriu Gud þo einga Þocknan hefur/ eñ i Hlÿdneñe sÿnu eigeñ/ Psalm : 48. Þad er/ ad þeir sem Gud elskudu/ fomdu sitt Holld fra vondum Verkum/ Gude til hlÿdnis/ og er Gud eins Lyndur nu/ og

hañ þa var. Olmusu Verkeñ kallast Guds giefeñ/ hit: byriar ad giora / eñ þaug ecke epter ad skilia. Fyrer þvi/ sa sem vill Guds Foorner pæra / hañ giore ecke einasta þetta/ helldur oppre hønum harmþrwngnum og sundurknosuðum Anda/ hvern hañ mun ecke pyrerlijta: hañ offre þvi/ sem hønum allreina vellijkar/ sem er Forþienustu sijns Eingietens Sonar / hañ hlijde St: Pals Rꝏde/ þar ed hañ seiger/Rom: 12. Svo aminñe eg ydur Brædur/fyrer Mijskunsemder Guds / ad þier opfred Guds Lijkame ydar/eina lifande Foorn/ heilaga/Guds þacknæmelega/ydar Skilnings/ fulla Þioonustu/ og giørest ei lijker Olld þessarre/helldur um̃myndest fyrer Endurnyung ydvars Hiarta/ ad þier reyned/ hver ad sie goodur og þægelegur og algiørdur Guds Vilie. Þañeñ befala Meñ riettelega Skaparanum Saaler sijnar: svo giørde Christur ecke pyrer sijna Þørf/ helldur oss til Eptterdæmis/ sem aadur er sagt/ Hañ gaf ecke

añad

añad eñ Gude þocknast / þar hañ var af hañs Skaute wtgeingeñ/ og hañs Emgieteñ Sonur/ eirneñ epter Mañ-doomenum/ hañs Matur og Dryckur var ad giøra hañs Vilia / sem hañ sende/ Joh: 4. Matureñ smackar vel þeim/er hañ til sijn tekur/og varla ver-da Meñ nockrum Alut þegnare / Svo var og Christo eingeñ Alutur svo iñ-dæll/ sem ad giøra Vilia Fødursens/ þad sañadest i Grasgardenum/ er hañ beidde ad sa Kaleikureñ mætte þrær fier takast/ og þo sagde hañ: Ecke miñ/ helldur verde þiñ Vilie. Þetta giør-de Christur/ Eñ þu sem villt heita Christeñ Madur/ tem þier sljkt Hug-arþar/ ef þu villt Guds Barn heita. Christur var aþ Fødurnum gieteñ/ þvi giørde hañ Fødursins Vilia. Johañ-es seiger og i Ep: Cap: 2. Sa sem giører Rietvijsena/ hañ er fæddur aþ honum. Christur elskade oss svo miøg/ ad hñ gaf sitt Lijþ i Daudañ þyrer oss. Eñ hvad seiger Johañes apkur i sama

Pistle/ Cap:4. Elskumst Jnbirdis/ sa sem elskar/ hañ er fæddur af Gude. Christur elskade siñ Fodur/ af þvi hañ var hañs Sonur/ giorum sama ef vier viljum Guds Born og hañs Brædur heita/ og munum vier skŷdur syndga/ þvi Johañes seiger eñ nu/ Cap:5. Þesse er Elska Guds/ ad vier vardveitum hñs Bodord/og hñs Bodord eru ecke þwng. Hvar fyrer eru þaug ecke þwng? þvi ad Elskañ til Guds/ hun giorer þad liett/ sem Hollde og Bloode er Ohære-legt/ þvi hañs Sæde er i þeim/ sem hñ elskar/ seiger hiñ same Guds Madur/ 1.Ep: Cap: 2. Christur hefur Heim eñ sigrad af þvi hañ var Guds Sonur/ añars hefde þad Omogulegt vered/ svo giora og Guds Born/ þvi hvad sem af Gude er fædt/ þad yfervinnur Heimeñ/ & þesse er Sigureñ/ er Heimeñ viñur Tru an vor: seiger Johañes/1.Joh:5. Med þessum Hætte skulu Meñ af henda Gude Sæler sinar/ eñ ecke ætla sier ad lifa ad Villd siñe/allañ siñ Alldur/og giora

þad

það svo med einu Orde þegar komed er under hin sijdurstu Andvorp/ þvi jafn vel þoott eckert sie añad Rad fyrer/ þa sem komner eru vid Daudañs Nættu eñ þessa/ og það mune/ kañ skie mørgum ad fullu gagnad hafa/ sem med misjøfnum Nætte hafa aled Alldur siñ/ þa er eingeñ viss uñ/ med hveriu Moote Gude þocknast hañ burt ad kalla/ med Sverde/ med Elldsvoda/ med Vatns-Floode/ med Brædadoott/ edur hañ vill lata hañ af Elle uppþorna/ þvi kalla eg ecke Rad/ nema i Tijma sie teked/ z það ræd eg ollum ad hugleida/ sem vilia deyia Riettlatra Mañа Dauda. Það er merkelegt/ad vor blessade Endurlausnare hefur teked þessa siina Andlats-Bæn af hinum 30. Psalme Davids þar hañ seiger: Þu munt utleida mig af Snoruñe/ sem þeir hafa lagt Neimuglega ꝼ mig/ þvi þu ert miñ Verndare/ **J þijnar Hendur fel eg miñ ANDA.** Og hefur vor Frelsare

med

med þessu bestinged oss i Nendur hid skarp asta Vopn a moote Daudanum/ sem er Guds N: Ord/hvert ad er Sverd Andans. Eingeñ er þvilijk Veria i hinu bitra Dauda Strijde/ sem þesse/ æn hverrar hiñ sterke Vijkingur er Osigrande/ og eingeñ hefur sæ vel wr hañs Fangtøkum komest/ sem þvi hefur ecke fyrer sig beitt. Eñ þess er ad giæta/ syndugur Madur/ad þ skal ærla sier vid Sijdu binda/þvi þu veitst ecke nær Nwss Herrañ kiemur/hvert ad Kvellde Dags/ edur um̃ Midnætte/edur þa Haneñ galar/ eda snem̃a Morguns/ Marc: 13. Hier um̃ mæ eg seigia eins og Aristoteles hefur skrifad um̃ Testamentis-Giørder/ ad sæ sem eckert Ræd gierer fyrer sijnum sijdarsta Vilia/ fyrr eñ a deyianda Deige/ hañ sie lijkur þeim/ er velkest i Nafs Olgu / og ecke lærer ad høndla med Skipsreidañ/ fyrr eñ þar er komed. Soo hygg eg og þeim Ræd fæitt verda mune/ sem ecke kom til hugar/ ad taka uppa sig Guds Nerskrwda/

fyrr

þyrt eñ Scotteñ hafde kastad hønum i Bana-Sængena. Hvad villt þu giøra a Hiñe køllðu Daudañs Tijd/ hafer þu eckert af Guds Orde numed þier til huggunar i Daudanum/ þegar hañs Oblijda hefur feinged Yfferhønd yffer Sælu og Lijkama? þegar Samvitskañ tekur til ad klaga/ þegar Miñing Illgiørdaña offbijdur Sælu þiñe/ þegar Satan leider þier fyrer Siooner Guds strønga Riettlæte/ hvert ed hañ hefur allt þangad til duled fyrer þijnum Augum/ þegar Helvijte tekur til ad sperra sitt Gin upp a moote þier/ og bijdur sig til ad svelgia þijna vesælu Ønd/ strax sem hun wiffer af Lijkamanum? Seig mier/ hvad villt þu giøra i þessū Þrautum staddur/ hafer þu eckert af hønum numed/ sem Daudañ hefur i Sigur uppsvelgt? Þu villt kañ skie ad þiñ Sælusorgare hugge þig/ edur þijner Naungar telie uñ fyrer þier: Eñ seig mier/ A hañ þa hid fyrsta ad undervijsa þier Veg Sæluhialpareñar? þeg-

at Eyrun heyra ecke leingur/ Augun
sian ecke leingur/ og Tungan gietur ei
talad leingur. Mun þa vera Tijme til
ad hafa Not aþ þeim Lærdoomum/
þeim Aminningum/ þeim Huggunum/ er
þu um allan þin Alldur þorsmaad heþ-
ur / og troded under Footum þier/ sem
annad Endemeƒ Verda kan ad slykt
verde ad Tide/ en ecke er þar uppa ad
treysta/ þui þu veitst ecke hvad mikel
Vmsviþ Daudan lætur þier epter / og
ecke nema Reidenar Dagur komen sie/
a hvern þu heþur epter þijnu forhord-
nudu Hiarta safnad þier Reide og
Guds riettlætre Hegningu/ Rom: 2.
Þa kan skie þ verde nockud um seirna/
ad taka þad til Læns af ødrum med
hinum fævijsu Jomfrunn/ med hveriu
Brwdgumanum skal þagna/ þyrer þan
sem eckert a hia sialfum sier. Lat þier
þui sagt vera Christen Madur/ i Dag/
i Dag a medan þu heyrer hans Roddu/
þa forherd ecke þitt Hiarta / helldur svo
opt sin þu heyrer Guds H: Ord predik-

ad

að og um̃ Hond hafþ/ þa sapna þar aþ i Fieslood þyns Hiarta þ/er þier gagna kuñe i Daudans Tyd/ þvi þ mun þiñe Saalu hollast vera/ sem þu sialþur i þynu Hiarta geymt hefur. Lat alldrei þyn Augu svo aptur að þu ecke beþaler þiñ Anda i Fodursens Milldu Hond / þvi þu veist ecke hvert þu muner þeim að Morgne-Dags aptur wppliwka. Lat Soolena alldrei svo uppreña nie undergang a/að þu ecke itreker hið sama. Og svo opt sem þier i Hug kiemur þiñ Daude og Burtþor aþ Heime þessum / þa bið Guð aþ Hiarta hier um̃/ bið Idouglega/bið heitt/ bið alvarlega. J Esus Hroopade þegar hañ þool siñ Anda i Fodursens Hendur til að syna þar með syna alvoru i Bæneñe/þu skallt z hroopa með Truareñar Muñe/ meir eñ með Lyf kamans/ og vert viss þar um̃ að hañs myskunar Eyra er næsta þunt til að heyra þynar Andvarpaner. Lat Tilþiñingu Helvytis Bruna og oþur Hita Kvalgaña / sem þu með Syndeñe þor-

 þienað

Priėnað hefur / eñ Guðs Sonur børeð þiña vegna / upptendra i þier Nila Bænareñ" z. Elskuna til Guðs / þa kañ hañ ei añað eñ vera þier Naaðugur og Myskunsamur / þvi ef það satt er / svo sem það er i allañ Maata Obrygðanlegt / sem hñ seiger fyrer Muñ Esajæ 65. Að aadur eñ þeir kalla / þa vilie hañ svara / og hañ vilie heyra a meðañ vier erum að tala / þa mun það sijdst bregðast i Dauðanum / þa veit vor Guð / að oss mest aaliggur / þa er eingeñ Tijme til að draga leingur undañ Hiaalpena.

Fader i Hijnar Hendur bel eg MJñ ANDA / sagde Endurlausnareñ: Með þessu allra sætasta Føður-Naþne / hefur vor Herra JEsus sijnt oss iñ i Guðs Myskunar Ydur / hvað / eþ að vier sem vonder erum / kuñum að giefa Børnum vorum gooðar Gaafur / hvað miklu framar mun hiñ Himneske Fader giefa þeim Heilagañ Anda / sem hañ þar um biðia / Luc: 11. Er

nockur

nockur sa Fader / ad hañ giefe sijnu Barne Stein fyrer Braud/ edur Nogg orm fyrer Fisk? O hvad miklu sijdur mun Fader Miskunsemdaña vera þeim afundeñ/ edur bregdast þeim/ sem til hañs hroopa og andvarpa i hiñe sijdurstu Daudañs Angist. Er nockur sw Mooder / ef hun sier Afkvæme sijns Lijfs beriast vid Ondena og kvelast þwnglega / ad hun ecke aumke sig þar yfer og hiælpe þvi a alla Vegu / sem heñe mogulegt er / og þo ad hun gleyme þessu / þa vill hañ samt ecke oss gleyma / Esa: 49.

J þijnar Hendur fel eg miñ

ANDA / sagde vor Herra: Guds Hønd þijder Adskiliañlegt i heilagre Ritningu/ þad merker hañs Guddoom lega Forsioon. Svo seiger Job: Cap: 12. J hañs Hende er øll lifande Sal og allra Maña Ande. Þad merker Guds sterka Almætte/ þad vitnar Moises/ Devt: Cap: 4. er hañ kallar

hina

hina sterku Hønd Guds og wtriettañ Armlegg med micklum Undrunum. Þad þyder Vernd og Forsvar hins Almattuga Guds/ þess gietur Moises/ Deut: 33. Seigiande: Aller Heilager eru i hañs Hende. Þad merker Giæsku Guds og mikla Goodgirne / þad kieñer oss David/ Ps: 104. A þeñañ hætt: Þu giefur þeim ad þeir samansafne/ þu upplykur þiñe Hende og þeir sedø iast af Giædum. Þad merker og Guds Trwfeste og Obrigdulañ Sañleika / hvar ad komeñ er sa Ords hættur Ritningareñar ad upplipta siñe Hende/ svo sm̄ Drotteñ seiger/ Exod: 6. Cap. Eg vil leida ydur til þess Landsens yper hveriu, eg hefe upplipt miñe Hende/ ad eg giefe þad Abraham/Isaac og Jacob. Seiged mier/ hver vill nu draga hn̄s Saude af svoddañ eirn re Almættis Hende? Kañ nockur hn̄s sterka Armlegg Afvana ad giøra? Megna nockud Helvytaña Port a mot

ſt

ke hønum? Ja / Hvar kañ Sælum vorum Ohættara ad vera / eñ i þeirre Hende / sem Himeñ og Jørd skapade aþ eingu Efne / sem Dioþuleñ bunded hefur med Myrkraña Hleckium / sem mæler Siaþar-Hafed med sijnum Hnefa / Esa : 40. MJNN ANDA / seiger Endurlausnareñ. Pad er þier ein eylijþ Huggun Syndugur Madur / sem orðeñ ert eirn Ande med Christo / eirn Limur a hañs Andlegum Lijkama / eirn Kvistur a þvi blessada Vijn-Trie / Joh : 15. Þvi Lijþsins Trie / hvers Blod ad gagna til Heidingiaña Læknngar / Apoc : 22. Þvi under eins og hañ fool siñ Anda i Fødursens Hendur / þa heþur hañ og befalad hønum allra þeirra Sæler / sem hønum giefner eru / ad þeir være þar sem hañ er / Joh : 14. Hier vid heþur Stephanus huggad sig / þegar Grioot-Hrijdeñ lamde a hønum / midt i Daudanum / er hañ sagde : HErra JEsu / med-

mediaḱ þu min̄ Anda/ þan̄ sama Anda/sem JEsus hafde ꝺdur befalad sijn um Himneska Fødur/ asamt med sijnum Anda/ þan̄ hin̄ sama fool Guds Pijslar Vottur i JEsu blessadar Hendur. Christur er Safnadarens Hofud/ en̄ vier erum han̄s Limer/ Eph: 1. Eg em þess full oruggur/ ad JEsu Andlegur Lijkame/ er ecke i sundurskiptur þ Limerner meige an̄ars-stadar vera/ en̄ þeirra Hofud er: Þvi skyllda eg þad meina/ ad Gude ecke være um̄hugad um̄ Man̄anna Saaler/ fyrer hveriar han̄s Eingieten̄ Sonur hefur lided Kvøl og Krossens Dauda/ þar eirn Titlingur fellur ecke a Jørd/ an̄ han̄s Vilia. Min̄ Gud/ þin̄ Eingieten̄ Sonur hefur Daudan̄ i Sigur uppsvelgt/ Esa: 25 svo ad eg yrde Erfinge eylijfs Lijfs. Munt þu lijda Helvijte ad gleypa Saalu mijna? þar eg vona a han̄. Min̄ Skapare/ þin̄ Sonur hefur Endurkeypt mig med sijnu dijrmæta Bloode/

Hver

Hver a ad lwka hønum Andvirde syns Lausnar Gialld / Hans Bloodugan Sveita/ hans Bønd og Fiøtur/ hans Hwdstroku og Þirnekrynningu / og alla hans Kvøl og Krossens Dauda; skylld eg syndugur Ormur tapadur verda/ sem i Daudanum ligg vid hans Myskunar Footskør/ og bid um Nadena/ en af-bid Rietten.

O Herra JEsu Christe / hvers Sæla ad vard hrygg allt i Daudan þyrer vorra Synda Skulld/ Vier bid-ium Þig i diwpustu Audmykt vors Hiarta/ bid þu þin Himneska Fødur fyrer oss/ ad þegar vorar ørþimdar Sæler mæna wt af þessu vesæla Lykamans Hreise/ nær þad tekur ad sundurglidna af Daudans Opbode/ til þinna blessudu Augna/ sem i Daudanum formyrkvud-ust/ þa vilie han rietta oss syna Mysk-unar Hønd og medtaka vorn Anda i ei-lyfa Dyrd og Føgnud/ hvar vier mætt-um

um hiñe hæleitu Guddoomsins Pre-
ingu Oendañlegt Loꝧ ſÿngia
uñ allar Allder Allda. Pad
Bænheyre Gud i JEſu
Nafne/ Amen.

ERRATA, Sem i þessare Book sinnast/ og Orsakast hafa mikenn Part af rangtskrifudu Exemplari, Lagfære Vinsamlegur Lesare/ epter þvi sem hier vijsar.

B Fol. 8. Pag. a. lin. 20. einu/ les aungu. C. Fol. 2. Pag. b. lin. 12. Eyphæbius/ les Eosebius. Ibid: lin. 16. være/ les. nærre. E Fol. 3. pag. a lin. 19. vantar þetta Ord/ Dauden. F Fol. 5. pag. b. lin. 15. vantar þesse Ord/ Þa Syn / hvad liwflega þu villt lijda hanns vegna. Ibid. lin. 18. les þeirrar. F Fol. 8. pag. b lin. 1. Nebucadnesar/les Darium. N Fol. 1. pag. a lin: 17. les/ ad hann hafe af Gude umm Stund arsaker vered Einglunum minne giordur. N Fol. 4. pag. a lin. 16. vantar þeirrar. L Fol. 3. pag. b lin. 19. Salomon/l: Syrach. L Fol. 3. pag. b lin. 4. les/giætum. L fol: 4: p: b lin: 13 les avyrdinqum: M fol: 6. p: b lin: 4. sem les so. M Fol: 8/ pag: b: l: 19. l halldet: O Fol: 1 pag: b: l: 18/ vantar þetta Ord/ad: P F: 1 p: a: l; 8/ e[illegible]

0§§00§§0

